TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

Marts 2017

Med kurs mod Himmelbjerget

Læs om 2. Sanitetskompagnis vintermanøvre i Midtjylland på side 13.

Til Tyskland med Transportfolket.
Læs om turen på side 4.

Indhold

3 Et skelsættende år
4 Til Tyskland med Transportfolket
6 Et kvalitetsstempel på det arbejde vi udfører
8 Sidste skridt mod en tilværelse som professionel soldat
12 Vil du have mere ansvar ?
13 Med kurs mod Himmelbjerget
16 Det er koldt, at gå til soldat
18 Aalborg bød velkommen
19 Vi udvikler os fysisk og psykisk
20 Kompetenceudvikling starter med dig selv
24 Fokus på arbejdsmiljø betaler sig
28 Kursus for Hærens logistikere
30 Hjemmeværnets nytårsguds-tjeneste i Budolfi Kirke
31 Nytårsparolen
32 Personelnyt
34 70 år med militærpolitiet

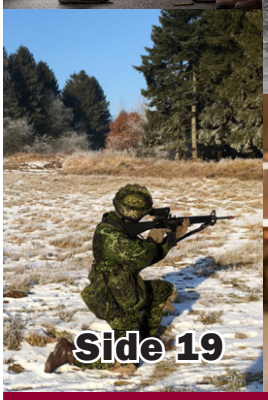

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdissen. Telefon: 7283 6010.

Redaktionsgruppe
Kaptajn Søren Egebæk
Seniorsergent Jes Mose Jensen
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Overkonstabel Niels Porsbøl

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: TRR-KTP-KOM@mil.dk

Udgivelser/oplag
TRÆN NYT udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nummer udkommer ultimo juni 2017. Sidste frist for indlevering af artikler er tirsdag den 6. juni 2017.

TRÆN NYT er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Et spændende og skelsættende år

Regimentschefen skrev i sin vægavis i februar, at 2017 bliver et spændende år. Som jeg ser det, bliver det et spændende og måske skelsættende år på flere måder.

Først og fremmest fordi vi er i et såkaldt "forligsår", hvor der skal forberedes og indgås et nyt forsvarsforlig for perioden 2018 og fremefter. Trænregimentet støtter og deltager allerede nu for fuld kraft i Hærstabens og Værnsfælles Forsvarskommandos forberedelser her til.
Vi har afgivet major Martin Lund fra Udviklingsafdelingen, så Staben bidrager allerede i stor stil til de igangværende budgetanalyser om blandt andet det operative område, der omhandler opstilling, uddannelse og indsættelse af operative kapaciteter, og forenkling af administrationen m.v.

Udviklingsafdelingen er regimentets omdrejningspunkt for disse forberedelser, men øvrige afdelinger i staben, herunder ikke mindst Produktionsafdelingen og Administrationsafdelingen, samt bataljonerne og Militærpolitiet, bidrager og belastes situationsbestemt.

Ofte er det store opgaver med meget korte tidsfrister. Denne situation, forudser jeg, vil fortsætte i hvert fald de næste tre – seks måneder. Regimentet prioriterer dette arbejde meget højt, idet vi hermed er med til at lægge grundstenene for Trænregimentets fremtid.

Nogle af Trænregimentets fokusområder i forligsforberedelserne vil være at sikre at regimentet og vores kapaciteter fortsat er relevante og efterspurgte, samt at vi kommer i en bedre balance end i dag mellem mål (opgaver og aktiviteter) og midler (økonomi, materiel og bemanding).

Når Forsvarets midler evt. skal omfordeles, og Forsvaret forhåbentlig får flere penge i det nye forsvarsforlig, søger vi således at give vores faglige råd til, hvorledes prioriteringerne mest hensigtsmæssigt bør lægges fremadrettet. Hvor meget vi lykkes med, kan dog ikke siges på forhånd.

Forsvarschefen har netop været på besøg. Et kort men godt besøg, syntes jeg, hvor generalen fik en god dialog med tilhørerne under sin briefing, og hvor han i et par situationer også meldte klart og ærligt ud.

Interessant var det for eksempel at høre, at han prioriterede at se på, hvorledes Forsvaret, efter bortfaldet af civiluddannelsesretten for stampersonel af konstabel- og sergentgruppen, bedre kan bidrage til medarbejderes muligheder på det civile arbejdsmarked, efter at man har taget sin tørn i uniform.

I forligssammenhæng var det også interessant at høre, at han i sin kamp for flere midler til Forsvaret vurderede, at der nok ville være fokus på nye behov og opgaver og de heraf afledte behov for nye eller flere kapaciteter, og ikke så meget på at udfylde huller.

Vores politikere vil tydeligt kunne se, at de får noget for skatteydernes penge, hvis de skal bevilge flere af dem. Det er meget forståeligt.

Men nye behov, eller opgaver, vil dog som oftest også kræve logistik og militærpoliti, så vores relevans bliver jo så heller ikke mindre.

Jeg vil slutte med kort at fremhæve det gode samarbejde vi i Staben ved Trænregimentet oplever med vores enheder.

Vi forsøger at støtte enhederne mest muligt med alt muligt omkring planlægning, økonomi, uddannelse, administration, bemanding, materiel og ceremoniel mv., men oplever også, at opbakningen går den modsatte vej. Vi kæmper en fælles kamp for bedst mulige uddannelsesvilkår, herunder bemanding og materieltildeling, indenfor de de givne rammer. Tak for det.

Jeg er også glad for, at enhederne synes at have taget godt imod den nye Forsvarets Køreskole, hvor kørekortuddannelserne siden januar 2016 nu leveres via civile køreskoler til langt de fleste enheders tilfredshed. Godt gået af Færdselsafdelingen, hvorunder Forsvarets Køreskole hører.

Allan P. Sundahl
oberstløjtnant
Stabschef og næstkommanderende

Af Kaptajn Michael F. Juncher, 1. Forsyningskompagni.
Foto: OS Niels Vadsholt

Til Tyskland med Transportfolket

En tidlig morgen ved Trænregimentet kørte 14 pansrede lastvogne og 170 soldater fra 1. Forsyningskompagni mod en sydtysk militærlejr ved byen Grafenwöhr. Lastvognene var fyldt med våben og ammunition til skydninger i et af Europas største skydeområder.

Efter to dage på motorvej E45 ankom Forsyningskompagniet til lejren i Grafenwöhr.

Lejren er amerikansk. Ved ankomsten bliver man mødt af U.S. Army checkpoints, inden man kører ind i lejren, der har en enorm kapacitet af diverse køretøjer og mandskab.

Der går heller ikke længe, før den første Burger King kommer til syne. Den er placeret centralt i lejren sammen med shoppingcentre og butikker, der sælger militær beklædning og andet grej.

Halvdelen af Bornholm

Foruden at være omgivet af et kæmpe øvelsesterræn, er den også bosted for amerikanske soldater og deres familier. Til manges forbløffelse er der ikke meget tysk over stedet. Det er som et stykke Amerika rykket op med rod og genplantet i Grafenwöhr, med diverse butikker, fastfoodkæder og amerikansk musik fra basens egen radiostation. Basen fungerer på den måde som en lille by med skoler, boligblokke og meget mere.

Selve øvelsesterrænet er med sine 223 km2 en af Europas største militære installationer. Blev lejren placeret på Bornholm, ville området fylde ca. halvdelen af øen!

Ildkraft på toppen

Formålet med turen var at træne en transportmands kernekompetence: Skydning med et tungt maskingevær under kørsel.

I en forsyningsdeling er der op til fem lette transportgrupper, som hver består af tre tungt pansrede lastvogne. På hver lastvogn er der én kører og én skytte med en gruppefører på det forreste køretøj. På toppen af lastvognen er monteret et tungt maskingevær, til dagligt omtalt som TMG, hvor en skytte kan stå på en ståplade og skyde ud over førerhuset.

Dette giver i alt tre TMG'er, gruppens egne rifler, samt et let maskingevær som en skytte kan tage med ud af det bagerste køretøj.

Dermed har den "lette" transportgruppe langt mere ildkraft, end de fleste ville have forventet. Formålet med en sådan gruppe er at give logistikken kapacitet til at køre igennem farlige områder, uden eskorte og tæt på fronten, med henblik på at genforsyne andre enheder.

Al mad, ammunition og reservedele bliver i krigsområder fragtet til fronten af forsynings/transport-folk. Transportgruppens evne til at forsvare en kolonne er altafgørende for de soldater og enheder i udsatte områder, der skal modtage de livsvigtige forsyninger.

Bugsering under beskydning

De tre delinger fra 1. Forsyningskompagni blev indkvarteret på 40 mandsstuer, og hurtigt efter ankomsten var alle klar til første dag på de amerikanske skydebaner.

En af de skydninger, der blev gennemført, var for to pansrede lastvogne med tungt maskingevær. Under kørsel blev kolonnen udsat for et ildoverfald, simuleret med skiver, der pludselig dukker op i terrænet. Efter overfaldet skulle det bagerste køretøj simulere mo-

torstop, så den forreste lastvogn måtte trække den væk. Dette gøres ved, at soldaterne sidder af og sætter en bugserstang imellem de to køretøjer, alt imens der bliver skudt fra vognenes tårne mod fjenden.

Det var et hektisk, men også realistisk scenarie for en logistiksoldat. Forhold over for ildoverfald på en genforsyningskolonne er trods alt en af logistikkens kernekompetencer.

Transporten til fods

Hjelme bliver hurtigt taget af og vandflaskerne fundet frem. Et desperat forsøg på at blinke sveden ud af øjnene før der bliver udvekslet blikke og grinet udmattet. Gruppen har lige gennemført banens sidste delte spring fremad, og den sidste skydeskive er blevet nedlagt. Solen står højt på himlen, og der er ingen træer til at give skygge på den åbne mark, som udgør banen.

På trods af den høje varme og et gennemført look af 'farmer arms' i delingen, er det en fed oplevelse at være på skydeøvelse i Sydtyskland.

Selvom man er logistiksoldat, er man først og fremmest kriger. Derfor blev der også trænet grundlæggende militære færdigheder, til fods, på de tyske faciliteter.

Skydebanerne i det sydtyske skydeterræn er langt større end det, vi er vant til derhjemme. Det giver os mulighed for at øve og få færdigheder i både pistol, bykamp og i skydning under kørsel.

En amerikansk (og noget anderledes) forhindringsbane, gennem skov, efterlod flere delinger hivende efter vejret. Forhindringerne bød på både blå mærker, følelsesløse fingrer, tunge arme og ekstra dybe indåndinger, når selv de modigste fandt ud af, at de alligevel havde lidt højdeskræk kriblende under huden. Men efter udfordringerne var der følelse af kammeratskab og at have overvundet sig selv, vel at mærke når smerten havde fortaget sig.

12,7 millimeters motivation

De fleste transportfolk vil nok hurtigt blive enige om, at der er noget særligt motiverende ved at skyde med tungt maskingevær fra en kørende lastvogn, hvilket jo også i den taktiske ramme, er blandt logistikkens vigtigste håndværk.

Efter missionerne i for eksempel Afghanistan og Irak, der er blevet kraftigt reduceret, er der ikke længere det samme behov for logistisk støtte, hvorfor der ikke længere er transportgrupper i missionsområderne. Det resulterer blandt andet i, at der for tiden ikke er relevante missioner at kunne træne til, som kan aktivere alle logistikkens ressourcer.

Udfordringerne for soldaterne skal derfor findes ved større udenlandske øvelser eller ved ture, som denne, til Sydtyskland.

Der findes ikke et skydeterræn i Danmark med blot tilnærmelsesvis samme kapacitet og mulighed for udfordrende og virkelighedstro skydninger. Det har derfor været særdeles givende for de tre delinger at gennemføre skydeperioden i Grafenwöhr.

Sådanne skydeperioder og udenlandske øvelser er afgørende for at fastholde et højt niveau, når Forsyningskompagniet skal støtte NATO's beredskaber eller missioner.

Et kvalitetsstempel på det arbejde vi udfører

Irina Markwardt og Louise Lampe har skrevet om 4. Transportkompagni's Tunge Transportdeling, der har til huse i Vartningsanlægget i Kalbyris-skoven, lige udenfor Næstved.

Vi er logistiksoldater med opgaver indenfor transportdriften i Forsvaret. Trods den sjællandske placering, hører vi organisatorisk til under Trænregimentets 2. Logistikbataljon, der er hjemmehørende i Aalborg.

Tidligere var vi organiseret ved Det Danske Internationale Logistikcenter – og endnu tidligere ved Gardehusarregimentet.

Vi kører opgaver i ind- og udland, for alle regimenter og værn. Vores største støtte lægger vi primært hos Gardehusarregimentet og Den Kongelige Livgarde.

Tung Transport flytter lidt af hvert

Nu skal vi være faglærte

Hos tung transport er vi så heldigt stillet, at vi kan sende vores personel på merituddannelse med henblik på, at opnå en uddannelse som faglært godschauffør. Dette gøres løbende med udgangspunkt i den enkeltes erfaring, kvalifikationer og forudsætninger.

Af de senest ansatte i delingen, har vi p.t. én medarbejder, der er godt i gang med meritforløbet, og fire medarbejdere, der netop er blevet kompetencevurderet, og skal starte snarest. Et typisk meritforløb har mellem 8-15 ugers skoleophold og uddannelsen afsluttes med en svendeprøve.

Et klap på skulderen

At have faglært personel i vores enhed, ser vi klart som et kvalitetsstempel på det arbejde, vi udfører.

Men det er bestemt også som et klap på skulderen til vores konstabler, der ofte investerer mange af deres år i Forsvaret, men ender på den anden side af hegnet uden en egentlig uddannelse.

Transport af et infanterikampkøretøj.

Vi indgår i VJTF-beredskabet

Fra først på året og i de kommende måneder vil vi bruge en del tid på klargøring med henblik på at kunne indgå i VJTF-beredskabet. Eksterne instruktører er således kommet langvejs fra for at genopfriske os i de soldatermæssige færdigheder samt i kvalifikationerne indenfor kemisk krigsførelse, signaltjeneste, GPS, kortlære, forhold overfor vejsidebomber, førstehjælp, Conduct After Capture og meget mere.

Normalt fylder driften stort set hele vores hverdag, og det har derfor været et kærkomment afbræk at kunne samles om at pudse de soldatermæssige færdigheder af.

Delingens tre grupper indgår dog også på skift i det almene beredskab, så det hænder dog, at vi laver andre ting end den almindelige drift.

Delingen i Kalbyriis støtter hovedsageligt Gardehusarregimentet og den Kongelige Livgarde.

En lille del af vognparken i Kalbyriis

Sidste skridt mod en tilværelse som professionel soldat

Havde de taget en helt almindelig civil uddannelse, ville man sige, at de var dimitteret. Men når man er blevet uddannet professionel soldat, bliver man udnævnt.
I januar blev konstabeleleverne fra 1., 2. og 4. Bataljon udnævnt til konstabel.

Familie og pårørende ser konstabeleleverne fra 1. Logistikbataljon blive udnævnt.

Det har været otte måneder med såvel fysiske som menneskelige udfordringer for konstabeleleverne. Men nu er uddannelsen slut, og konstabeleleverne er blevet udnævnt til konstabel.

Først blev konstabeleleverne ved 2. Logistikbataljon og 4. Nationale Støttebataljon udnævnt, og ugen efter kom turen til konstabeleleverne fra 1. Logistikbataljon.

Familiens støtte er vigtig

Selvom solen skinnede, var der koldt i kompagnigården på Hvorup Kaserne, hvor konstabeleleverne og deres familie var mødt op.

Og familierne var da også de første, som chefen fra 1. Logistikbataljon, oberstløjtnant Brian Busk, henvendte sig til i sin tale til konstabeleleverne. Støtten fra familien til professionelle soldater er vigtig, når tjenesten for eksempel sender dem væk fra familien på øvelser og internationale missioner.

Vores soldater brænder for det, de laver

Også hos 4. Nationale Støttebataljon i Vordingborg nævnte chefen for 5. Nationale Støtteelement, kaptajn Nicki H. J. Jensen de pårørende.

- Det er et krævende arbejde at være soldat; et arbejde, der tit kræver, at vi er langt væk fra dem, vi holder af. Og han fortsatte:

Modsatte side: Ved 1. Logistikbataljon fik gruppeførerne lov til at sætte de nye distinktioner på uniformen.

Konstabel Kerdi blev så glad for uddannelsen, at han søgte til 1. Forsyningskompagni.

- Vores soldater har bevist, at de både vil og kan. Og det må trods alt være bedre at brænde for det, man laver, end at lave noget man ikke brænder for.

Til at starte med var mine forældre meget urolige

Det med at brænde for noget, kan nyudnævnte konstabel Kerdi fra 2. Logistikbataljon tale med om. Han startede oprindeligt som konstabelelev for at få en militær baggrund, inden han søgte ind på uddannelsen som sprogofficer. Men han er blevet så glad for uddannelsen til transportmand, at han har søgt og fået en stilling ved 1. Forsyningskompagni.

Artiklen fortsættes på næste side.

Chefen for 5. Nationale Støtteelement, kaptajn Nick H. J. Jensen. Foto: 4 NSBTN.

Camillas far er ikke i tvivl om, at hans datter er glad for at være soldat: - Det er lige hende, med styr på tingene og fysiske udfordringer.

- Til at starte med var mine forældre meget urolige over, at jeg ville være soldat. Men jeg har snakket meget med dem om jobbet, så nu er de mere rolige. De kan godt se, hvor meget jeg brænder for det, og de støtter mig 100 procent.

Nu skal vi ud og prøve det, vi har lært

At være professionel soldat ved Trænregimentet handler om at støtte de kæmpende enheder i Hærens reaktionskampgrupper med logistik. Det vil sige stort set med alting lige fra patroner og diesel til evakuering og behandling af sårede. Og netop de større øvelser med en bataljonskampgruppe ser Camilla, Kerdi og Alex frem til.

- Under uddannelsen har vi kørt rundt og øvet genforsyning, bare for at træne os selv, fortæller de, - men nu glæder vi os til at få et større indblik i helheden. Nu er der rent faktisk nogen i den anden ende, der skal modtage det vi kommer med.

Professionelle soldater gør tingene af sig selv

Indtil nu har uddannelsen foregået i trygge rammer, men det ændrer sig, når de nye konstabler møder ind på lige fod med de mere erfarne kollegaer. Der skal vedligeholdes lastbiler, læsses og surres til øvelser. Det er konstablens eget ansvar, at godset på en lastbil kan holde til de hårde ture gennem terrænet, eller at alt det livreddende udstyr på ambulancen er med og virker.

- Nu er der ikke længere en instruktør, der fortæller, dem hvad de skal gøre, siger kaptajn Michael Juncher, der er chef for 1. Forsyningskompagni, - deres kollegaer og befalingsmænd forventer, at de er professionelle og nu gør tingene af sig selv.

Alex havde inviteret familie og kæreste med til udnævnelsen.

Camilla og Alex ved første mødedag i juni 2016.

Distinktionen bliver sat på og rettet til hos 4 NSBTN i Vordingborg. (Foto: 4NSBTN)

Familie og venner var inviteret med til udnævnelserne i alle tre bataljoner.

Oberstløjtnant Brian Busk holder tale til konstabeleleverne fra 1. Logistikbataljon,

Kaptajn Michael Juncher fra 1. Forsyningskompagni og chefen for 2. Logistikbataljon, oberstløjtnant Jesper Momme.

Vil du have mere ansvar ?

2. Logistikbataljon har netop afsluttet det første hold på den Grundlæggende Sergentuddannelse, afkortet, med stor succes, og bataljonen forventer at gennemføre uddannelsen af endnu et hold .

Med facilitering af instruktører fra 2. Logistikbataljons Kursussektion, gennemførte holdet uddannelsen med en dedikeret og professionel tilgang, hvilket gav sig udslag i nogle flotte præstationer. Særligt skal fremhæves instruktørvirket, hvor holdet sluttede med et samlet karaktergennemsnit på 11,2.

Eleverne er nu klar til at virke som befalingsmænd og gøre en forskel i Hæren som fører og rollemodel for soldaterne.

Uddannelsen henvender sig til konstabler eller korporaler, der ønsker at indgå i befalingsmandsgruppen. Forudsætningen er, at man besidder den fornødne erfaring og faglighed, der gør at uddannelsen kan gennemføres på 14 uger.

Formålet med uddannelsen, er at give eleven de grundlæggende fører- og instruktørmæssige forudsætninger, der er nødvendige for at kunne varetage funktionen som sergent og virke som fører, instruktør, leder og vejleder for en infanterigruppe.

Kasper Lindholm var holdets bedste elev.

Brian Louring blev valgt til bedste kammerat af sin kolleger.

Af Konstabel Ann S. B. Hansen
Foto: Oversergent Thomas T. Pedersen,
2. Sanitetskompagni.

Med kurs mod Himmelbjerget

Luften er kold og jorden frossen da 2. Sanitetskompagni møder tidligt til en ikke helt almindelig mandag morgen i Forsvaret.

Soldaterne på gangene er fyldt med blandede følelser, da vi bliver inddelt i grupper, og begynder på "klar til kamp". Nogle er nervøse og nærmest bange for, hvad ugen kan bringe, mens andre glæder sig som små børn. Alle deler dog én klar forventning om, at det bliver en kold uge med små mængder mad, få timers søvn og en masse kilometer i benene.

Grupperne er blandede, og byder derfor på alt fra garvede folk, med mange års erfaring, til et par enkelte helt nye konstabler. For mange er de fleste gruppemedlemmer nye folk, man aldrig har arbejdet sammen med før.

Efter en stripning i garagen, for at sikre sig at vi ikke har medbragt chokolade eller cigaretter, går turen mod Silkeborg.

Diverse vildmarkstricks

Dagen starter stille og roligt og vi får en introduktion til opbygning af shelter, båloptænding og andre "vildmarktricks". Det viser sig nyttigt at have lyttet efter, da hver gruppe skal bygge deres eget shelter, som skal være base og overnatningssted resten af ugen.

I den kolde sne

Vores gruppe får bygget et godt sheltermed masser af gran på taget og en god bålplads. Dog er vi ikke sikre på, om vi ville være kommet tørre igennem nætterne, hvis de havde budt på alt for meget regn.

Regn slap vi dog næsten helt for på turen, da der var fantastisk vejr de fleste dage. Solen skinnede så frosten glimtede på jorden. Perfekt vejr for den o-march, vi nu blev sendt ud på.

Mandag aften/nat, tirsdag og onsdag formiddag gik med en lang opgavemarch, hvor vi ved hver station skulle løse en opgave, som vi fik at vide, talte point, der i sidste ende ville afgøre vindergruppen af øvelsen.

Humøret var højt i gruppen, og opgaverne blev løst efter bedste evne. Det viste sig hurtigt, at det var en stor fordel med en blandet gruppe, da hver mand havde sine stærke sider.

Nogle havde hørt efter i sin o-lære og førte os frem, andre havde hørt efter på sine sanitetskurser, og kunne svare på spørgsmål om sanitet. Et par stykker var næsten nyuddannede i CBRN, mens andre havde helt styr på deres radiolære.

Sådan supplerede gruppen hinanden ved hver post, og alle havde noget at byde ind med.

Den første og nok største udfordring grupperne mødte, var de isglatte veje op og ned af Silkeborgs høje og stejle bakker. Det tog tempo ud, og alle mand måtte være forsigtige for ikke at falde eller blive skadet, men med hjælp fra hinanden, blev det løst.

Den frygtede vandpassage

Midtvejs på o-marchen mødte vi den post, som de færreste soldater glæder sig til, men som alle ved kommer – vandpassagen. Tanken om det kolde vand og isen oven på søen, får de flestes humør til at dale en smule. Men som med de fleste ting man frygter, er det tanken om det, der er værst. Og da vi først var i gang, var det slet ikke så slemt som forventet. Bagefter føltes luften pludselig ekstra varm, og en ti minutters pause i en solskinsplet fik nu alles humør helt til tops igen.

Med fornyet energi og vaskede fødder klarede vi os gennem resten af o-marchen og fik efterfølgende en ny opgave. Den bestod af kartofler, gulerødder og nogle store rå fisk.

Vi havde nu et par timer til at kokkerere en gourmetmiddag af den tiltrængte slags – og jeg må sige: Fisk og kartofler har sjældent smagt så godt!

Med fyldte maver fik vi nu en introduktion til Hunterforce med hunde, og måtte herefter med blødende hjerter nedbryde vores fine campingplads velvidende om, at vi nok ikke skulle bekymre os om at pakke vores soveposer ud mere på denne øvelse.

Panik og hundeglam

Grupperne blev slået sammen to og to, og spillet ændrede sig nu taktisk meget – det var nu slutspurten begyndte! Vi fik et koordinat på en agent og gik nu så taktisk som muligt mod denne. Han kunne melde om sårede på et andet koordinat, som vi skulle hente.

Da vi kommer frem til de sårede, må vi erfare, at vi som sanitetssoldater havde fejlet. Vi måtte bygge en båre ud af alternative hjælpemidler i form af snor, jakker og stænger. Da vi desværre heller ingen tilgang har af ambulancer må vi af sted på enhver presturs vigtigste våben, nemlig bårefræs. Hvis ikke man

Forevisning af tjenestehunde fra Flyvevåbenet.

er, eller har været, presset på turen indtil videre, er det en perfekt mulighed her – ellers har man ikke gjort sit for gruppen.

Kort efter vi har afleveret den sårede til evak, finder vi ud af, hvorfor vi skulle lytte efter, da de underviste i brug af hundene. Adrenalinen pumper hurtigt, da der pludselig er to hunde, som gør højt og får splittet gruppen i tre. Panikken breder sig, og humøret daler kraftigt, da vi ved, at vi har hele natten foran os, og vi nu sidder kolde i skoven og venter på resten.

Himmelbjerget i sigte

Herefter går vi fra det ene falske pickup til det andet, og vi er ved at være nogle meget trætte soldater. Vi er dog taknemmelig for, at maverne stadig er fyldte af fisk og kartofler; uden dette havde vi ikke haft kræfterne til at fortsætte.

Vi fortsætter, og som natten skrider frem, begynder vi nu at gætte på, hvor turen skal ende – Himmelbjerget er i sigte.

Det virker en smule overskueligt, da man står på toppen af en stor bakke med udsigt over en af de mange store søer i området, og i det fjerne kan skimte et tårn på toppen af en høj bakke. Nogle få med historien på plads, eller tidligere turister i området, kunne bekræfte, at det var Himmelbjergets tårn, og man følte nu, at man havde et mål at gå efter. Det var et hårdt mål – men ganske vidst et mål.

En god og spændstig bagdel

Turen ned til foden af Himmelbjerget er lang, og vi holder mange pauser undervejs. Gruppernе må hjælpe hinanden indbyrdes med både at holde humøret oppe, men også omfordele for dem, der er mest pressede. Da vi endelig står ved bunden af Himmelbjerget, er det en forløsning, men også en lidt hård tanke.

Bakken er virkelig stejl - den føles uendelig, og en af de eneste motiverende tanker, der hjælper, er forventningen om, at alt den bakketræning forhåbentlig forvandler sig til en god og spændstig bagdel.

Opad gik det, og på toppen blev vi taget godt imod. De fleste af os fandt da også kræfterne til at løbe et smut op i tårnet og se udsigten. Imens alle grupper løbende nåede toppen fik vi et par timers søvn og sluttede Vintermanøvren 2017 af på traditionel vis imens vi sang solen op.

Desværre var vi torsdag morgen løbet tør for godt vejr, og en masse regnfulde skyer dækkede for solopgangen. Men op skulle den, og alle åndede nu lettet op efter en vellykket og vel gennemført øvelse. Vi kunne nu fortjent spise pølser og drikke varm kakao på parkeringspladsen.

Som en del af 2. Sanitetskompagni får man en masse med fra en øvelse som denne. Man lærer sig selv bedre at kende, men man kommer også tættere på en masse dygtige mennesker, end man ville, når man blot møder dem på gangen.

Vi oplever hinandens bedste og dårligste sider, når vi hver især bliver presset, eller føler succes med en opgave. Som ny konstabel var det fedt, at man blev modtaget med samme respekt som alle andre, og kunne bidrage på samme måde som de mere erfarne.

En øvelse som kompagniets vintermanøvre kan man leve længe på. Det er noget af det der gør, at jeg synes det er fedt at være soldat. Det er sammenholdet og gruppeånden der gør, at et arbejde i Forsvaret er noget helt specielt.

Vintermanøvren 2018 kan bare komme an!

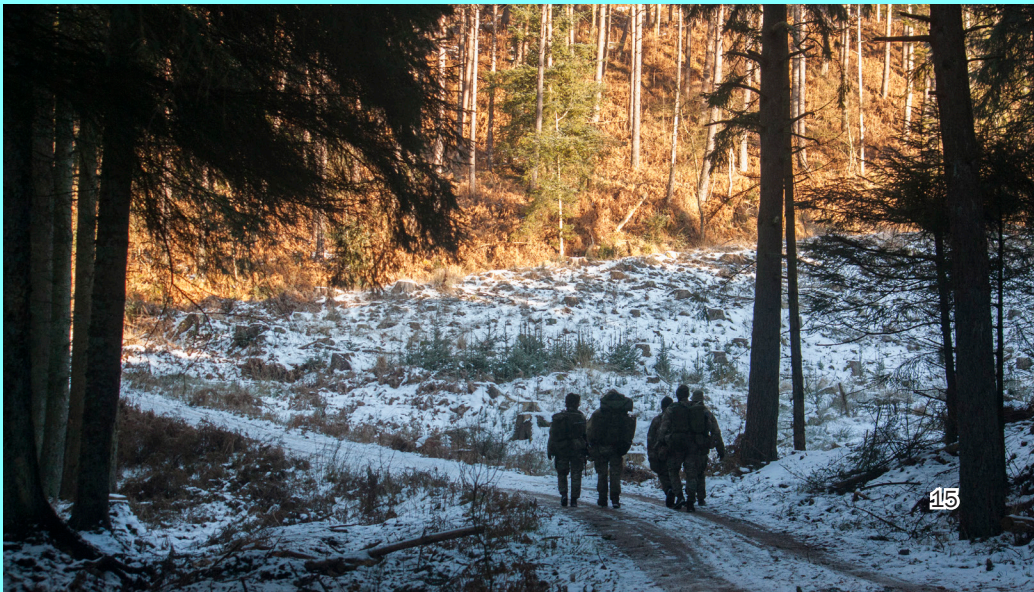

Det er koldt at gå til soldat

Det var der bred enighed om blandt de 314 unge mennesker, der denne kolde februardag startede et nyt kapitel i deres liv - som værnepligtig ved Trænregimentet.

314 nye er soldater klar til at gennemføre Hærens Basisuddannelse ved Trænregimentet. Heraf er 89 soldater piger, hvilket er lidt flere end tidligere hold.

Ved 1. Logistikbataljon på Aalborg Kaserner bød man velkommen til 277 nye soldater op hvoraf de 79 er piger. Ved 4. Nationale Støttebataljon på Vordingborg Kaserne bød man velkommen til 37 nye soldater, hvoraf 10 er piger.

Piraveen Thyagarajah og Peer Lindhardt er begge 19 år. De kommer fra Viborg og mødtes i sin tid på gymnasiet og har fulgtes ad lige siden. – Vi planlagde på et tidligt tidspunkt, at aftjene vores værnepligt sammen og glæder os til vores nye tilværelse og til at møde nye mennesker. Vi er kommet i samme kompagni, men skal dog ikke bo på samme stue – hvilket vi faktisk er glade for. – Vi vil da også lige se tiden lidt an, før vi beslutter os, om vi eventuelt vil søge om kontrakt.

Forventningens glæde, blandet med en smule sund nervøsitet, var tydeligt at læse i de frostrøde ansigter, da de på depoterne fik udleveret såvel uniform som diverse udrustningsgenstande. Herefter blev de - godt "læsset op" med "stumper" - ført tilbage til den stue, den seng og det skab, der de næste fire måneder danner rammen om deres nye tilværelse.

Piraveen og Peer kommer fra Viborg, og planlagde tidligt, at aftjene værnepligt sammen.

Behov for nye udfordringer

Charlotte Just Pedersen er 21 år og kommer fra Den Europæiske Kulturhovedstad 2017: Aarhus.

- Jeg har hidtil arbejdet som receptionist, men følte, at jeg havde behov for nye udfordringer, og syntes, det kunne være spændende at prøve livet som soldat. Jeg glæder mig vildt til at få prøvet mig selv af, og overvejer da også at søge kontrakt, hvis mine høje forventninger bliver opfyldt.

Øvelse nummer ét

Da alle var mødt op, og var blevet iklædt og indkvarteret, gik man på stuerne straks i gang

Charlotte vil prøve livet som soldat for at få nye udfordringer.

med øvelse nummer ét: Kend hinanden! De nye soldater præsenterede sig for stuekammeraterne, fortalte hvem de var, hvor de kom fra og lidt om sig selv generelt.

Forsvars- Danmarks- og Verdensmester.

For Anne Ekhard Edsen stammer også fra Aarhus, men for hende er soldatertilværelsen ikke så fremmed.

Hun er 21 år, men har, siden hun fyldte 18, været medlem af Hjemmeværnet i Aalborg, hvor hun er i et Motoriseret Infanterikompagni. Hun er også medlem af Aalborg Kaserners Idrætsforening (AKIF), som hun har repræsenteret i diverse discipliner med ekstrem stor succes

Anne's CV indeholder blandt andet:

Verdensmester i biathlonorientering (skydning og orienteringsløb), Forsvarsmester i Terrænsport (punktorientering, orienteringsløb og håndgranatkast), Danmarksmester i Feltsport (feltskydning med pistol, håndgranatkast, afstandsbedømmelse, kortlæsning og orienteringsløb). Anne er desuden kåret til "Årets bedste kvindelige idrætspræstation i DMI 2016.

- Og det kan da godt være, jeg bliver så bidt af "systemet", at jeg vil søge om en kontrakt. Men jeg vælger nu lige at se tiden lidt an, før jeg endelig beslutter mig, siger Anne.

På Vordingborg Kaserne

Det er 6. Nationale Støtteelement, der gennemfører Hærens Basisuddannelse på Vordingborg Kaserne. Der mødte 37 unge mænd og kvinder for at starte på fire måneder i uniform.

Anne er allerede medlem af AKIF, og er i forvejen verdensmester i biathlonorientering.

Aalborg bød velkommen

Den 10. februar mærkede Aalborg, at byen er garnisonsby for Trænregimentet, da de værnepligtige fra 1. Logistikbataljon marcherede igennem byen til tonerne fra Prinsens Musikkorps.

Traditionen tro samledes paraden i slotsgården på Aalborghus Slot, så de to kompagnier kunne marchere fra slottet til Aalborg Kongres- og Kulturcentere.

- Det betyder utrolig meget for os, at I er her.

1. Viceborgmester, Daniel Nyboe Andersen, bød velkommen på vegne af Aalborg Kommune.

- Aalborg er en super glad by. Der er mange studerende og mange andre unge, som for eksempel jer, der præger bybilledet og gør Aalborg til en ungdommelig by.

Af menig John Jensen, 5. HBUKompagni.

Vi udvikler os fysisk og psykisk

Efter den første overnatning i felten, stod vi lettere forfrosne op, pakkede vores improviserede sovepladser og -poser sammen og fik lidt morgenmad. Og så var vi klar til dagens program.

Udover at vi skulle lære at falde i med naturen og omgivelserne, lærte vi, hvordan vi skulle placere os korrekt, så vi har frit skud for at kunne ramme fjenden. Vi blev også undervist i, hvordan man kommer igennem terrænet på bedste vis for ikke at blive set af fjenden.

Overordnet lærte vi at sløre os rigtigt og hvor vigtigt det er, at man bevæger sig i dybe V'er, hvor man kun går/kravler frem og tilbage og ikke sidelæns. Vi fik fortalt, hvordan man placerer sig for at have "frit skud" og hvordan man kommer til og fra de angivne ruter.

Vi blev herefter opdelt i grupper og fik så lejlighed til at gøre teori til praksis ved diverse momenter.

Gennem det iskolde vand

Efter undervisningen, skulle vi igang med en lille "overraskelse". Vi fik besked på at aflægge vores rygsække og kun beholde vores basis og våben på os. Vi blev så ført hen til en veltrænet sergent, der bar fragmentationsbriller og høreværn. Det skulle vi ligeledes have på. Og så gik det ellers "over stok og sten"!

Vi løb taktisk gennem det kuperede terræn, og det skal lige understreges, at det gik ikke op og ned, som hvis man skal løbe en lille tur i det civile liv. Det gik op og ned som en stejl rutsjebanetur. Efter blot ti minutter kunne de fleste mærke, hvordan de "var i live", da deres ben allerede gjorde temmelig ondt. Og da det var allermest hårdt, blev det faktisk værre. Vi skulle have "bårefræs": Fire mand skulle på skift transportere en båre med en menneskefyldt dukke videre gennem terrænet.

Herefter var der var dog stadig ikke tid til at hvile sig! For så skulle vi løbe ned mod en frossen sø, hvor isen var brudt. Mange har nok set filmen Rambo, men det er ingenting sammenlignet med den følelse man får, når man går igennem iskoldt vand. Man kan mærke hver eneste lille muskel i sin krop. Og havde man ikke ondt, så fik man det.

Efter den isfyldte sø skulle vi kravle op af en bakke, med pigtråd over os, som virkelig kunne gribe fat i en. Fik det fat, gik man i panik, for man kunne ikke komme videre, og man var hele tiden presset af den råbende sergent. Heldigvis havde vi opbygget et samarbejde, så vi hjalp hinanden fri, hvis man hang fast. Efter noget tid, troede vi, at vi snart var i mål, men nej, vi skulle lige igennem endnu en isdækket sø – denne dybere end den første!

Da vi endelig ramte målet, følte vi, at vi havde løbet i flere timer. Vi og vores legemer var udmattede og totalt smadrede, men vi klarede banen på under 40 min!

Vi kunne mærke, vi var i live, og stolte og smilende gik vi tilbage til kasernen.

Vi er kommet tættere på hinanden

Da vi kom "hjem", skulle vi selvfølgelig rense vores våben, og os selv, for alt det mudder, der var overalt på både våben og udrustning. Efter vedligeholdelsestjenesten, skulle vi ud i gården for at blive trådt af. Vores kaptajn holdt en flot tale, hvor han roste os for alt det, vi så flot havde gennemført.

Som kulmination på oplevelsen fik vi alle udleveret kompagniets ærmemærke. I tænker måske, at et sølle mærke vel ikke er noget særligt, men for os er dette mærke ubeskrivelig vigtigt. Det beskriver ikke kun hvilke kompagni vi kommer fra, men også hvad vi har været igennem, for at få mærket. Det symboliserer nemlig den "kamp", vi har været igennem. Den har udviklet os både fysisk, men vigtigst af alt, psykisk. Vi er alle blevet mere mentalt stærke og er kommet meget tættere på hinanden.

Så hver gang vi kigger på mærket ved vi, at hvor der er vilje, er der vej!

Arkivfoto

Af: Seniorsergent O. J. Nielsen, 2. Logistikbataljon.
Foto: Kommunikationssektionen

Der kunne blandt andet søges information om uddannelse til korporal og den afkortede befalingsmandsuddannelse.

Kompetenceudvikling starter med dig selv!

Op, hen, reservestyrken. Nye begreber at vænne sig til, og, afhængig af ens tjenestealder, gammel vin på nye flasker.

Karrieren kan gå i mange retninger, men den starter på dit initiativ.

Op, betyder, at du skifter hovedfunktionsniveau, dvs. at du går fra konstabel til mellemleder eller officer, eller at du går fra mellemleder til officer.

Men en karriere kan også være horisontal indenfor hovedfunktionsniveauet. Hen, betyder at du specialiserer dig inden for dit fag eller vælger et andet fag.

Reservestyrken betyder, at du er blevet civil ,men stadig ønsker tilknytning til forsvaret. Du har tegnet en reservekontrakt og er i uniform et antal dage om året, hvor du støtter aktivt med løsning af operative opgaver.

Karrieredag ved Trænregimentet

Formålet med karrieredagen var at give en appetitvækker på de muligheder, som den enkelte har i Hæren og i Forsvaret. Om man fik noget ud af dagen, var delvist op til personen selv.

Der var mulighed for at få stillet nysgerrigheden på flere områder ved at besøge udstillinger og workshops. Udbyttet krævede, at den enkelte selv valgte at besøge relevante stande og foredrag. På standene og i workshopsene var der mange kompetente uddannelsesrepræsentanter, som var villige til at øse ud af deres viden.

Og ja, der blev sikkert ikke ramt rigtigt i første forsøg med alt indhold. Men de tilbagemeldinger vi får, er med til at sigtet justeres

Chefen for Trænregimentet byder velkommen til Karrieredagen.

Henrik gør til daglig tjeneste som transportmand, og vil på sigt gerne i en middeltung transportgruppe.

såfremt, at arrangementet skal gennemføres igen.

Kompetenceudvikling er ikke "one size fits all"

Muligheden for at påvirke kompetenceudvikling for den enkelte ligger i udviklingssamtalen, som er en fortrolig samtale med ens leder.

Samtalelederen er uddannet til at gennemføre samtalen, og i fællesskab udfylder man en kontrakt som forpligtiger både dig og lederen til at udvikle dig i en aftalt retning. Samtalen skal gennemføres 1 gang årligt.

Alle har forskellige forudsætninger med i rygsækken, og kompetenceudvikling er ikke "one size fits all". Derfor er det vigtigt, at hver enkelt person bruger energi på at tænke over sin egen udvikling og spørger sig selv:

-Hvad er rigtigt for mig?

-Hvad gør mig glad i mit arbejde?

-Hvad vil jeg gerne lave om to år, fem år eller ti år?

- og bagefter forbereder sig til en udviklingssamtale.

Så skal samtalelederne nok være behjælpelige med at se om målene er realistiske, finde en vej eller hjælpe med at vælge en anden.

For de fleste er det begrebet "Hen" som udpeger karriereretningen, og der kan bl.a. søges inspiration i de nyligt udgivne tjenestevejledninger og snart også i de karriereskitser, som er under udarbejdelse ved bataljonerne.

Tre forskellige bud på kompetenceudvikling

Tre soldater ved 2. Logistikbataljon har givet et bud på kompetenceudvikling. Alle er på forskellige steder i deres arbejdsliv og kompetenceudvikling.

Jeg vil gerne være dygtig til mit fag

Henrik er konstabel og transportmand ved 1. Forsyningskompagni og har halvandet års tjeneste. Henrik er i gang med kompetenceudvikling.

Hvilken kompetenceudvikling er du i gang med ?

Jeg har lige taget kørekort til lastbile med hænger, og bygger videre på mine kompetencer i den daglige tjeneste, hvor de erfarne kollegaer giver mig viden i form af sidemandsoplæring.

Hvad er dit mål med kompetenceudviklingen ?

Jeg vil gerne være rigtig dygtig til mit fag. En, som de andre går til for at få svar.

På sigt vil jeg gerne i middeltung transport. Når jeg bliver overkonstabel kan det være, at jeg går efter at blive korporal eller sergent.

Fortsættes på næste side.

I gymnastiksalen på Hvorup Kaserne, var der stande med information om både civile og militære uddannelser.

Arvin vil gerne dygtiggøre sig, så han kan komme i betragtning til en stilling som konstabel-gruppefører, eller til afkortet sergentuddannelse.

Har der været udfordringer ?
Den største udfordring har været at gå fra en grunduddannelse med én type køretøjer og så over til at anvende SX/HX lastbiler i det daglige virke, hvilket er en del anderledes.

Er der nogle emner, du godt kunne have tænkt dig belyst ifm. karrierdagen ?
Jeg syntes, at det er en rigtig god ide med karrieredagen. Dog manglede jeg lidt mere synliggørelse om "Hen" mulighederne og lidt mere viden om løn, pension og tillæg.

Under workshopsene gik jeg til en forkert workshop, men til mit held var det en workshop som fortalte om alternativerne ved bl.a. at gå uddannelsesvejen via AMU. Det var interessant og gav mening for mig.

For en ny medarbejder, som mig, kunne det godt være mere struktureret med tvungen deltagelse i enkelte workshops og så frihed til at søge andre workshops sidst på dagen.

Hvad mener du generelt ?
Kompetenceudvikling åbner mange døre. Man skal ikke lade sig tvinge i en bestemt retning, men følge sin mavefornemmelse. Jeg er 100% for kompetenceudvikling.

Målet er en sergentuddannelse
Arvin er konstabel har halvandet års tjeneste i 1. Forsyningskompagni . Arvin vil gerne i gang med kompetenceudvikling.

Hvilken kompetenceudvikling vil du i gang med ?
Jeg går efter at suge erfaring for at styrke min faglighed. Soldatermæssige færdigheder som instruktør og enkeltkæmper interesserer mig.

Hvad er dit mål med kompetenceudviklingen ?
Mit mål er på sigt at kunne få en stilling som konstabel-gruppefører og evt. søge afkortet grundlæggende sergentuddannelse for at blive befalingsmand.

Er der noget, som du synes er svært ved at komme i gang med kompetenceudvikling?
Nej, jeg skulle have haft min første tiltrædelsessamtale i sidste uge, men den blev aflyst pga. sygdom. Jeg ser frem til samtalen og den efterfølgende udviklingskontrakt. Indtil der ligger en plan, følger jeg de andre i uddannelsen.

Er der nogle emner som du godt kunne have tænkt dig belyst ifm. Karrieredagen den 24. januar ?
Jeg synes at det er fin ide. Jeg gik en rundtur ved standene, men var ikke til nogen workshops. Det ville være godt, hvis at andre regimenter end Telegrafregimentet var repræsenteret.

Det ville have været godt, hvis at der var flere "tvungne" foredrag for nye soldater fordi, at det kan være svært at overskue de muligheder, der findes, og hvad der kan være vigtigt.

Har du et godt råd til den kollega som er i tvivl om at kompetenceudvikling er det rigtige ?
Det skader ikke at prøve, og der kan kun komme noget positivt ud af det. Jeg har en civil HX og de uddannelser jeg har fået i Hæren, synes jeg er gode. Man lærer hurtigt og der er udstukket en retning. Der er som oftest en god plan og det giver mening.

Søger en stabil hverdag og personlige udfordringer
Christian er bjærgningsbefalingsmand ved 1. Forsyningskompagni og har otte års tjeneste, heraf fire år som sergent. Christian ønsker ikke at komme i gang med kompetenceudvikling lige nu.

Hvorfor er kompetenceudvikling ikke vigtig for dig ?
Jeg ønsker, at anvende min optjente civiluddannelse inden for de næste 2-3 år og vil bruge den på en IT-uddannelse som datamatiker med speciale i infrastruktur. Og derfor synes jeg, at det er forkert at optage en VUT-1 plads, selvom at jeg tjenestemæssigt har alderen.

Desuden har jeg to helt små børn, og familielivet er udfordret pga. for meget ustabilitet i arbejdstidsplanlægningen. Det er svært for en familie at håndtere de korte varsler, når

Christian har otte års tjeneste bag sig, både som transportmand og bjærgningsmand og senest som befalingsmand, og leder efter en stabil hverdag, der passer til familielivet med to små børn.

man ikke ved om aktiviteterne bliver til noget eller ej.

Hvordan vurderer du dig klædt på ift. at kunne løse fremtidige opgaver ?

I mit nuværende arbejde er det materielbegrænsningerne som gør det svært at løse opgaven.

I forhold til at kunne anvende min uddannelse i det civile, vurderer jeg at min mellemleder tilgang til opgaveløsningen har værdi. Som mellemleder har man en loyal og ansvarlig tilgang. Villig til at være fleksibel - vi er vant til at være fleksible for at få tingene til at lykkes.

Hvad kunne motiverer dig til at komme i gang med kompetenceudvikling ?

En højere aflønning tilsvarende det ansvar og kompleksitet i opgaveløsningen som en VUT-1 tilfører.

Jeg er oprindeligt transportmand og søgte derfor nye udfordringer som bjærgningsmand. Uddannelsen som datamatiker vil forventeligt bringe stabilitet i hverdagen, hvilket er min største motivation.

Er der nogle emner som du godt kunne have tænkt dig belyst ifm. karrieredagen 24. januar ?

Jeg er ked af at CU-foredraget blev aflyst, idet det ville have passet godt ift. de ønsker, jeg har.

Workshoppen om militære svendebrev var ikke klar jf. programmet og jeg troede, at det var aflyst, fordi rengøringsassistenten stadig gjorde rent, da den skulle være startet. Det har efterfølgende vist sig skyldtes en forsinkelse p.g.a. foredraget i gymnastiksalen på Hvorup Kaserne.

Om udvalget af stande og workshops var de rigtige, er svært at svare på, idet at, afhængig af tjenestealder, er der forskel på modenheden/parathed. Pension interesserer sikkert ikke den helt unge soldat.

Jeg syntes, at frivilligheden ift. deltagelse på dagen var den rigtige måde. Tvang motiverer ikke.

Jeg kunne godt have tænkt mig at vide noget mere om karriereretningen "Hen" for at undersøge mulighederne for stabilitet samtidig med at blive udfordret.

Har du et godt råd til den kollega som ikke ønsker kompetenceudvikling, men som stadig skal være klar til at løse fremtidige opgaver ?

Jeg ville aldrig råde en kollega til ikke at kompetenceudvikle sig! Og specielt ikke de helt unge som kunne ende som evighedskonstabler. Den naturlige vej er at opnå højere rang for at kunne øse ud af sin erfaring.

Fokus på arbejdsmiljøet betaler sig

Hos 3. Vedligeholdelsesbataljons reparationsdeling ved Telegrafregimentet i Fredericia er der smil på læben.

Delingen er snart færdig med at flytte ind i de værksteder, som Forsvarets Hovedværksteder har fraflyttet på Ryes Kaserne. Nu er det sidste værktøj snart hængt på plads, og det overskydende materiel er sendt retur til omfordeling.

-Vi har næsten et spor til hver mekaniker. Fortæller Peter, der er seniorsergent og delingsfører, mens han viser rundt i værkstedet, - og vi skal ikke længere stå oveni hinanden, når vi arbejder, og vi kan tage flere køretøjer ind.

Før havde delingens lastvognsmekanikere to spor, hvor der kunne repareres lastvogne og anhængere. Og omklædning foregik i et hjørne af værkstedet. Nu er der bad og omklædning i et lokale for sig, så det er let at skifte efter idræt. I tilknytning til standpladserne i hallen har delingen et værksted med drejebænke, bænksli-

Peter viser rundt i de nye værksteder på Ryes Kaserne.

bere m.m., så det arbejde, der sviner, kan laves væk fra køretøjerne i hallen.

Nyt værksted med nye muligheder
Det nye værksted har god plads, og med kranen i loftet kan delingen løse flere opgaver.

-Det nye værksted har blandt andet gjort, at vi har plads til at lade vores lærlinge arbejde mere selvstændigt, fortæller Peter, - og så har vi fået en kran, så vi kan skifte de skudsikre ruder på lastbilerne, da de er så tunge, at vi ikke selv kan løfte dem.

Motormekanikerne ved Telegrafregimentet servicerer hovedsageligt MAN HX lastbiler i den nye hal, mens de små køretøjer bliver serviceret i en bygning ved siden af, hvor dele af den lånes ud til Forsvarets Bilsyn. Til daglig gør fem mekanikere og to lærlinge tjeneste ved værkstedet.

Specialister i servere og parabolantenner
Hos Reparationsdelingen ved Telegrafregimentet er bil og motor ikke engang halvdelen af arbejdet. For tiden har Telegrafregimentet personel udsendt over hele verden; personel, der skal sikre forbindelsen mellem udsendte enheder og Forsvaret i Danmark.

Artiklen fortsættes på næste side.

Øverst: John i hans nyeste projekt - en container med arbejdspladser og lager når elektronikmekanikerne skal på øvelse i ind- og udland.

Nederst: Med mere plads i det nye værksted, kan lærlingene få flere selvstændige opgaver.

Miranda er elektronikmekaniker i 3. Vedligeholdelsesbtaljon, og vedligeholder til daglig materiel ved Telegrafregimentet.

Denne opgave medfører et stort slid på parabolantenner, servere og meget andet elektronik, som kræver specialiserede elektronikmekanikere.

Også her er der lagt vægt på, at arbejdspladsen skal være ordentligt indrettet. Da der skulle bygges om i år 2000 var John, der er oversergent og elektronikmekaniker, med i hele forløbet.

Det gjorde, at de fik tilpasset bygningen efter deres behov med et lille lager og fire arbejdspladser i tilknytning til deres værksted.

Gode forhold for mekanikere på øvelser

Ingen får lov til at gå, før man har set Johns senste projekt.

I forbindelse med, at han er på beredskab med NATOs indsættelsesstyrke, VJTF, har han påtaget sig at indrette et mobilt værksted til elektronikmekanikerne.

Johns filosofi er klar: Gode forhold på øvelser er med til at fastholde medarbejderne.

Fysisk og psykisk arbejdsmiljø hænger sammen

Men for at skabe et godt arbejdsmiljø skal der mere til end et stort værksted.

Delingen har indført forskudt arbejdstid, og der troede Peter, at medarbejderne ville møde ind på alle tider mellem syv og ni, men det skete ikke.

Med forskudt arbejdstid kan medarbejderne selv vælge, hvornår de vil møde inden for den daglige tjeneste, så længe de leverer det ugentlige antal timer, og det kan passe med tjenesten.

De kommer næsten til samme tid som før, men til gengæld er især dem med små børn mindre stressede.

– Hvis deres barn har en dårlig dag i børnehaven, skal forældrene ikke være kede af at bruge fem minutter mere på at sige farvel, for de arbejder bare fem minutter mere en anden gang. Så når de er på arbejde, er de mere på arbejde, og deres familieliv fungerer bedre, fortæller Peter.

Alle spiser frokost sammen

For at lave sammenhold på arbejdspladsen er der faste frokosttider, hvor alle samles i kaffestuen. Og der er små sociale arrangementer, som alle kan få passet ind i hverdagen. Hvis bare grillen er tændt i god tid, kan man sagtens nå at grille inden for de 29 minutter, frokostpausen må vare.

Der er ikke målt på, om tiltagene har haft en effekt på antallet af sygedage hos delingen. -Det har vi overhovedet ikke tænkt over, fortæller Peter, -for vi har aldrig haft mange sygedage her.

Nye værksteder på Sjælland og i Jylland

Reparationsdelingen ved Telegrafregimentet er ikke den eneste, der får nye rammer.

Snart bliver første spadestik taget ved Ingeniørregimentet og Gardehusarregimentet

I Forsvarets plan for modernisering af mandskabs- og materielfaciliteter er der afsat 37 mio. kr. til et nyt tidssvarende værksted til 3. Vedligeholdelsesbataljons reparationsdeling ved Ingeniørregimentet i Skive og andre 92 mio. kr. til et nyt værksted til reparationsdelingen ved Gardehusarregimentet i Slagelse.

Oven i det, vil reparationsdelingen i Aalborg få et nyt værksted som en del af projekt Grønne Etablissementer på Aalborg Kaserner.

Alle tre værksteder forventes at stå færdige ultimo 2018.

Bataljonschefen for 3. Vedligeholdelsesbataljon, oberstløjtnant Flemming Geert, er glad for, at der kommer nye og bedre faciliteter til bataljonens tjenestegørende.

- Jeg håber, at Hæren og Forsvaret kan indse, og dermed tydeligt prioriterer, at tilvejebringe ordentlige forhold i det daglige for vore soldater. Ovenstående er et skoleeksempel på, hvor stor betydning dette har for trivsel og arbejdsglæden. Når alt kommer til alt, handler det ikke så meget om løn og tillæg, som nogle gerne vil gøre det til, men i højere grad om vi kan tilbyde vore soldater fornuftige arbejdsvilkår, der giver mening i forhold til de opgaver, som vi pålægger dem at løse.

Otto er delingens maskot. På baretmærket kan man se, at han oprindeligt er uddannet ved Hærens Materielkommando.

De nye lokaler på Ryes Kaerne set udefra. I tilbygningen til venstre er der værksted til sadelmageren.

Kursus for Hærens logistikere

I januar var officerer og befalingsmænd i logistiske stillinger ved Hærens enheder på Logistikofficerskursus ved Trænregimentet.

Men ud over fastansatte officerer og strebefalingsmænd, var der deltagere fra Hærens reservestruktur.

Logistikofficerskurset henvender sig primært til logistikofficerer ved en bataljonskampgruppe, men også befalingsmand i en logistisk stilling ved kampbataljoner, bataljonskampgrupper, brigader og divisionsstabe kan deltage.

Kurset gennemføres på fem dage på Aalborg Kaserner, hvorefter kursisten kan varetage funktionen som logistikofficer ved en kampbataljon/bataljonskampgruppe. De første tre dage på kurset fokuserer på det logistiske koncept for Hæren, logistiske områder samt specialerne inden for militærpolititjeneste, forsyningstjeneste, vedligeholdelsestjeneste og sanitetstjeneste.

Logistik på brigadeniveau

Dette giver eleverne forudsætninger for at kunne bidrage til stabsarbejdet, som gennemføres på 4. dag. Stabsarbejdet tager udgangspunkt i en brigadebefaling, hvor der lægges vægt på løsningen af de logistiske overvejelser.

Forskellige baggrunde skaber dialog

Kursusleder KN Jacob C. Schmidt har været begejstret for de forskellige forudsætninger, der har været blandt kursisterne på dette kursus, hvor særligt reservepersonellet har været godt repræsenteret.

- Jeg har oplevet mange gode diskussioner mellem kursist og lærer, hvor man udfordrer doktrinen, og dermed får konkretiseret hvorfor doktrinen er som den er, og hvornår det giver mening at fravige fra den, konstaterer Jacob.

Kurset ensretter procedurer

Kurset er en forudsætning for at ensrette procedurerne mellem Logistikkompagniet og bataljonskampgrupperne og giver kursisterne kendskab til det logistiske virke.

Logistikofficerskurset gennemføres i sin nuværende form kun én gang årligt. Næste gennemførelse af kurset er planlagt til 1. kvartal 2018.

Major af Reserven Asbjørn Riis har en længere karriere bag sig i logistiske funktioner som officer af reserven. Senest har han virket som logistisk stabsofficer ved NATO-hovedkvarter i polske Stettin.

Asbjørn er blevet ansat ved Trænregimentets Reserve som stabsofficer, og så kurset som nødvendig for at "få banket rust af" samt blive opdateret på Hærens logistiske doktriner, organisation osv.

- Det er dejligt, at se hvor operativ logistikken er blevet. Kurset er fantastisk spændende med særdeles gode undervisere. Det betyder meget, at man sætter de rigtige undervisere på sådan et kursus, konstaterer Asbjørn.
- Dette kursus er "et must" for de nye reserveofficerer, der kommer til Trænregimentet, jeg vil anbefale dem at tage kurset.

Kaptajn Niels-Jørgen Gunner er til dagligt chef for logistiksektionen ved 1. Panserinfanteribataljon ved Gardehusarregimentet.

- Kursus indhold giver mig det jeg skal bruge i min funktion, det giver mig en doktrinær overhøjde som jeg kan anvende som chef for logistiksektionen ved en kampbataljon, udtaler Niels-Jørgen.
- Det ville have været rart at have haft kurset før jeg tiltrådte i min funktion, men omvendt har jeg så haft lidt erfaring at byde ind med i drøftelserne her på kursus, konstaterer han.
- Jeg vil klart anbefale kurset til andre, der skal sidde i logistiksektionen ved en af Hærens bataljoner.

**Chefen for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen,
og chefen for Hjemmeværnsdistrikt Nordjylland, oberstløjtnant Jan Johansen.**

Hjemmeværnets nytårsgudstjeneste

Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland og Budolfi Kirke afholder hvert år militær nytårsgudstjeneste for Hjemmeværnets enheder i Aalborg.

Ud over Hjemmeværnet bliver de lokale garnisoner og beredskabet inviteret med, og i år blev chefen for Trænregimentet bedt om at holde prædiken.

I sin prædiken talt oberst Jess Møller Nielsen om ytringsfrihed og demokrati. Om vigtigheden af respekt for andres meninger, og at demokratiet er skrøbeligt. Han sluttede prædikenen af med at læse sidste vers af "Altid frejdig, når du går".

Den militære nytårsgudstjeneste i Budolfi Kirke er en gammel tradition, hvor Hjemmeværn, Hæren, Flyvevåbnet, Aalborg Kommune, beredskab og soldaterforeninger ønsker hinanden godt nytår.

T.v.: Trænregimentets Soldaterforenings fane blev båret ind af Verner Nielsen og Caspar Hybel.

Herover; Chefen for Trænregimentet holder prædiken i Budolfi Kirke.

Nytårsparolen

Traditionen tro var Trænregimentets officerer, chefsergenter, seniorsergenter og soldaterforeninger fredag den 6. januar samlet til nytårsparole.

Regimentschefen læste op fra Hendes Majestæt Dronningens, Forsvarsministerens og Forsvarschefens nytårshilsner, inden han selv fortalte om året der gik, og aktiviteter i det kommende år.

Selvom Trænregimentet i 2016 ikke blev varslet om nye missioner, var det alligevel et travlt år med enheder på højt beredskab.

2017 kommer ligeledes til at være præget af træning for at kunne levere militærpoliti og logistisk støtte til en verden i konstant forandring.

- Når politikerne ringer, skal vi være klar til kamp!

Prinsens Musikkorps spillede traditionen tro Trænregimentets March til parolen og efterfølgende let underholdningsmusik, mens deltagerne ønskede hinanden godt nytår.

PERSONEL NYT

Udnævnelse til major
Pr. 1. januar 2017:
MJ Christian Brynje

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 1. februar 2017:
KN Lars Rendbæk Andersen
KN Per Holst
KN Kenneth Skrædderdal

Udnævnelse til oversergent
Pr. 13. februar 2017:
OS Søren Hyldig Christensen
OS Kenth Fjordvald
OS Jesper Larsen
OS Rasmus Dam Larsen
OS Christian Sandager Nissen
OS Lennart Lison Rebsdorf
OS Nicolai Schmidt Nygaard

Udnævnelse til sergent
Pr. 20. januar 2017:
SG Victor Bømler Hansen
SG Morten Munkebæk Hansen
SG Emil Deleuran Poulsen
SG Jesper Schuster Brandt Frandsen
SG Martin Klarborg Bach Jensen
SG Jacob Ullmann Kirstein
SG Martin Jensen Dahl
SG Mathias Holmgaard
SG Volmer Rathmann Jahnsen
SG Malene Christensen
SG Marc Kijchai Nedergaard
SG Steffen Asbjørn Hanghøj Kristensen
SG Kasper Schirmer Ahlgreen Larsen

Pr. 2. marts 2017:
SG Bjarke Nimb Märchser
SG Stefan Koefoed Pilegaard
SG Brian Louring
SG René Lind
SG Anders Nitschke Holck
SG Jacob Nøhr Toft
SG Lars Emil Svensson
SG Emil Thulstrup
SG Line Lykke Vangsgaard
SG Søren Langstrup Petersen
SG Kasper Lindholm
SG John Anthony Ahrensbach

Pr. 3. marts 2017:
SG Jesper Vilhelm Maigaard

Pr. 10. marts 2017:
SG Søren Lützhøft Rasmussen.

Regimentets nye oversergenter den 13. februar 2017.

Regimentets nye korporaler den 10. marts 2017.

Udnævnelse til korporal
Pr. 10. marts 2017.
KP Tommy Risbo
KP Per Nørgaard
KP Nikolaj Skjødt
KP Jesper Brander
KP Heine Pindstrup Vinstrup

25 års jubilæum
Pr. 1. januar 2017
OKS-1 Niels Rønnberg

Pr. 1. marts 2017:
KP Brian Strandbygaard Laursen

Pr. 2. marts 2017:
OKS-1 Gitte Tranholm Høeg

Pr. 9. marts 2017:
SSG Jan Nyborg

40 års jubilæum
Pr. 1. februar 2017:
OKS-1 Tonny Ivan Hyldig

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. december 2016:
OS Karsten Dalsgaard Christiansen

Pr. 1. januar 2017:
OKS-1 Brian Dennis Jensen
OS Claus Christian Nygaard Nielsen

OL Peter Gutfeld med Ridderkoset af Dannebrogsordenen.

OKS-1 Tonny Ivan Hyldig med Fortjenstmedaljen i sølv.

KP Anker Sewohl med fortjenstmedaljen i sølv.

Pr. 1. februar 2017:
OKS-1 Jesper Lee Rasmussen
OS Palle Ronald Jensen
KP Robin Rossen Schmidt

Hæderstegn for god tjeneste ved Søetaten

Pr. 29. januar 2017:
MSPC Jan Nicki Madsen
MSPC Heinz Tønder Thompson
KP Søren Lützhøft Rasmussen
OS Jimmy Kenneth Wallentin
SSG Kim Markussen

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv

Pr. 2. februar 2017:
OKS-1 Tonny Ivan Hyldig
KP Anker Sewohl

Benådet med Ridderkorset af Dannebrogordenen

Pr. 2. februar 2017:
OL Peter Gutfeld

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet

Pr. 31. Januar 2017:
OKS-1 Hans Erik Birkemose

Modtagerne af Hæderstegnet for god tjeneste ved Søetaten sammen med chefen for Trænregimentet og chefen for Militærpolitiet.

In memoriam

Major Søren Nørgaard er, efter længere tids sygdom, afgået ved døden i en alder af blot 58 år.

Søren nåede at forrette tjeneste i Forsvaret i næsten 40 år, heraf mere end 25 år ved Militærpolitiet.

Vi har mistet en meget erfaren og respekteret chef og medarbejder, og en særdeles god kammerat og kollega.

Æret være Sørens minde.

70 år med Militærpolitiet

Den 8. marts var det 70 år siden, de første danske Militærpolitielever mødte på Lundtofte Flyveplads nord for København.

Denne dag har siden været anset for at være Militærpolitiskolens fødselsdag og er samtidig en mærkedag for hele Militærpolitikorpset.

Generalkommandoen tilkommanderede den 8. marts 1947 kaptajn H.S.E. Høed til at lede den nyoprettede Militærpolitiskole - og han blev hermed også Hærens første decideredе militærpolitichef efter major von Gulstad fra 1864.

Kaptajn Høed var reserveofficer, og havde tidligere gjort tjeneste ved politiet, herunder også kriminalpolitiet. Han var aktiv i modstandsbevægelsens efterretningstjeneste under krigen og var - med sin blandede militær- og politiuddannelse og erfaring - den helt rigtige til at lede opbygningen af den nye skole.

Den 8. marts 1947 skulle de første elever ankomme, men de mødte ikke alle frem på dagen, men ankom klatvis i løbet af de næste par dage, idet kraftigt snevejr påvirkede den offentlige trafik.

Skolen var dengang kun for Hærens Militærpoliti, men med etableringen af et værnfælles Militærpoliti, den 1. januar 2015, starter alle nye MP'ere i dag deres uddannelse her, uanset værn.

Med skolens oprettelse etableredes for første gang en struktureret uddannelse ved militærpolitiet. En uddannelse, der har udviklet sig meget over de forløbne 70 år, men hvor en lang række af grundværdierne fra dengang fortsat er gældende.

Disse udtrykkes bedst ved Militærpolitiets motto "SINE IRA ET STUDIO" - Uden had og forkærlighed.

Udover markeringen af 70 års dagen, blev der uddelt medaljer for international tjeneste.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

Juni 2017

Landsstævne med militær præcision

Når DGI's landsstævne starter i Aalborg, er det med støtte fra Trænregimentets soldater, i og udenfor tjenesten. *Side 4.*

Danmarks bedste og næstbedste værnepligtige. *Side 8.*

Indhold

Side

4 Landsstævne med militær præcision

6 Uddannelse med det samlede logistikkompagni

8 Danmarks bedste og næstbedste værnepligtige

10 Feltøvelse II

12 Til civil, træd af!

15 Expert Field Medical Badge

18 Drømmen om den røde baret

20 Besøg af Forsvarschefen

21 Duel på kokkeknive og døde fasaner

24 Trænregimentets årsdag

28 Regimentets idrætsdag

30 Personelnyt

32 Soldaterforeningens jubilarstævne 2017

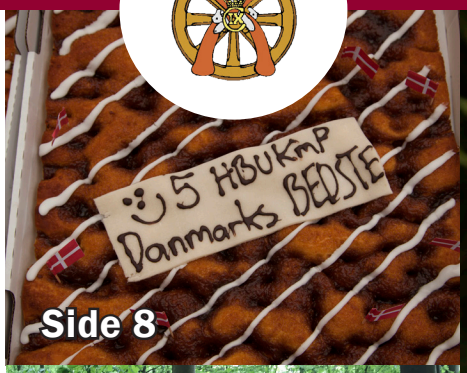

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdisen. Telefon: 7283 6010.

Redaktionsgruppe
Kaptajn Søren Egebæk
Seniorsergent Jes Mose Jensen
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Overkonstabel Niels Porsbøl

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Garnisonsstøtteelementet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: TRR-KTP-KOM@mil.dk

Udgivelser/oplag
TRÆN NYT udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nummer udkommer ultimo september 2017. Sidste frist for indlevering af artikler er tirsdag den 5. september 2017.

TRÆN NYT er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

En velfortjent sommerferie står for døren

Trænregimentet har i foråret samlet præsteret og leveret på mange forskellige parametre over foråret. Staben, bataljoner og Militærpolitiet har alle været dybt involveret i både driftsmæssige og operative opgaver, såvel indenlands som udenlands, der alle har bidraget til, at Hæren kan løse sine opgaver. Her er det også værd at bemærke, at 1. Logistikbataljon endnu engang har leveret, ikke bare det bedste, men de to bedste hold HBU-soldater i dysten om mesterskabet i soldaterfærdigheder blandt værnepligtige. Det er et rigtig flot resultat, der vidner om, at vi kan mere end at uddanne gode logistikere.

Hele regimentet har også været samlet fra nær og fjern for at fejre Trænregimentets årsdag, den 10. maj. Det var, vejret til trods, en rigtig god dag med kransenedlæggelse, parade, hædring af dygtige soldater, march gennem byen, samt en efterfølgende idrætsdag og sommerfest.

I 2. Logistikbataljon var vi yderst stolte over, at chefen for Forsyningskompagniet, kaptajn Michael Juncher, fik en anerkendelse for sit virke som officer – særdeles velfortjent.

1. Logistikbataljon løb velfortjent med den samlede sejr på idrætsdagen, en titel der dog kun er til låns! Det er 2. Logistikbataljons klare intention at erobre den næste år.

For 2. Logistikbataljon har det også været et spændende, indholdsrigt og travlt forår, hvor særligt internationale operationer har kendetegnet hverdagen. Både i forhold til kommende opgaver og afgivelser af personel. Blandt andet er chefen, oberstløjtnant Jesper Momme, sammen med andre officerer og befalingsmænd fra bataljonen og regimentet påbegyndt uddannelse i Slagelse med henblik på udsendelse til Irak til august.

Planlægningen af kommende internationale operationer i 2018 fylder også mere og mere. Bataljonen opstiller store dele af logistikenheden, der skal sendes til Estland, ligesom vi støtter med nøglepersonel til et Nationalt Støtte Element. Der bliver behov for, at vi løfter i samlet flok. Men det er også gode og givende opgaver for bataljonens personel, der kommer tilbage med mange erfaringer, der kan anvendes til gavn for enheden.

1. Forsyningskompagni danner rammen om uddannelsen af vores komplekse og store forsyningsdelinger, der indgår i logistikkompagnierne. Samtidig løses der et væld af andre opgaver – stort som småt. Tungen skal holdes lige i munden – og det har den været! Kompagniet er præget af godt humør, gode holdninger og en dedikeret og professionel tilgang til soldatermetieren – der er blevet leveret på alle parametre!

2. Logistikkompagni er, med tilgang af en ny officer og med chefen retur fra videreuddannelse, begyndt at fokusere på efteråret, hvor uddannelsen for alvor starter op, indtil kompagniet går i beredskab i 2019. De bliver klar!

3. Logistikkompagni har været i beredskab med den danske Bataljonskampgruppe i Very High Readiness Joint Task Force (VJTF) siden årsskiftet. Der bliver dog ikke hvilet på laurbærrene. Kompagniet har gennemført uddannelse og deltaget i en række øvelsesaktiviteter for at holde det høje faglige niveau.

Kompagniets kommandobefalingsmand, seniorsergent Dennis Vangsø, blev overrakt regimentschefens mønt på baggrund af det store arbejde, han har i samarbejde med kommandodelingen leveret en flot indsats.

4. Transportkompagni har, udover at gennemføre en stor mængde driftsmæssige opgaver, ligeledes været dybt engageret i at bringe størstedelen af kompagniet op på et højt operativt niveau, med henblik på at kunne indgå som et Tungt Transportkompagni i VJTF sammen med 3. Logistikkompagni og andre danske enheder. En opgave som kompagniet har løftet på fornemmeste vis. Det synlige resultat var en tilfredsstillende certificering af enheden i foråret.

Kursussektionen har udviklet og afviklet et stort antal kurser af høj kvalitet og stor diversitet; lige fra uddannelse af køreinstruktører og -assistenter, over uddannelse af nye sergenter og konstabler og kursus for logistikofficerer til tjenestegrensmodulerne for logistiktroppernes mellemledere.

Vores personel af reserven har været samlet til et seminar, hvor der blev fokuseret på at bringe alle op på samme niveau, både rent soldater- og føringsmæssigt. Det gør at vores dygtige personel af reserven kan bidrage endnu mere til bataljonens opgaveløsning.

I bataljonen vil vi fokusere på at fastholde vores dygtige soldater på tværs af grader. De er hovedårsagen til, at bataljonen leverer de resultater, jeg har skitseret herover. Det gør vi ved, at soldaterne tilbydes meningsfyldt, realistisk og relevant uddannelse og har meningsfyldte opgaver, både indenfor og udenfor Danmarks grænser. Men også at vi motiverer, udfordrer og stiller krav til dem. Her er vores befalingsmænd en vigtig brik. De skal være rollemodeller, der udviser god mandskabsbehandling og er med til at opbygge korpsånden. Udmøntningen og operationaliseringen af befalingsmandsstrategien er i denne sammenhæng noget, vi fokuserer på og arbejder videre med. 2. Logistikbataljon skal fortsat være en stolt og attraktiv enhed at gøre tjeneste ved!

Jeg vil slutte med at ønske en god sommer til alle Trænregimentets soldater, hvor end i verden I befinder jer, samt en god sommerferie, hvor der er mulighed for at genopbygge kampkraft og prioritere samværet med familie og venner. Det er nødvendigt, for der vil utvivlsomt også være bud efter Trænregimentets dygtige logistik- og militærpolitisoldater i efteråret!

#værdatkæmpefor

Michael Orup Petersen
major
Fungerende chef for 2. Logistikbataljon

Landsstævne med militær præcision

Når DGI's landsstævne bringer 25.000 detager til Aalborg i uge 26, er det med støtte fra Trænregimentet, både før, under og efter stævnet. Fire store sættevogne fyldt med aluminium og stål til at bygge scener og tribuner af holder på honnørkajen i Aalborg. Lasten har forskubbet sig lidt under turen fra København, så Christian fra 2. Logistikbataljon holder tungen lige i munden, mens han forsigtigt løfter plader og gitre ud med sin teleskopløfter. Solen skinner og de mange mennesker, der passerer havnen, stopper op og kigger på den underlige kombination af danske og svenske scenebyggere, soldater og en enkelt polsk lastvognschauffør, der arbejder sammen.

25.000 deltagere i Aalborg

Når 25.000 deltagere til landsstævnet skal bo og spise i en fremmed by i en uge, kræver det et kæmpe logistisk arbejde. Aalborg Kommune, der er vært for landsstævnet, har trukket på alle ressourcer de kan. Også Trænregimentet.

Inden åbningsceremonien den 29. juni på havnen i Aalborg, hjælper regimentet med at sætte scener og tribuner op med teleskoplæsserne, og under stævnet bliver de små teleskoplæssere brugt til at fragte mad frem og tilbage mellem køkkenteltene. Derudover har soldater fra Trænregimentet hjulpet med at sætte hegn op omkring nogle af de mange områder, der skal bruges under stævnet.

Indkvartering på Aalborg Kaserner

Under stævnet bliver en del af deltagerne indkvarteret på Aalborg Kaserner i belægningsstuerne, som de værnepligtige plejer at bruge. En del af måltiderne indtager deltagerne i kasernens kantiner.

Ekstra vagter

Derfor er der i perioden ekstra bemanding i vagten. Ikke så meget for at holde øje med deltagerne, men mere for at holde øje med, at personer, der ikke deltager i landsstævnet, ikke kommer ind på området for at stjæle deltagernes ejendele, mens de sover, eller er ude til de forskellige discipliner.

Militære kompetencer i spil i fritiden

Det er ikke bare fastansatte fra 2. Logistikbataljon, der er involveret i landsstævnet.

Kaptajn Mikkel Ikjær, der til daglig er chef for 2. Logistikkompagni, bruger en del af sin fritid, og nok snart det hele, på DGIs landsstævne.

Mikkel har dyrket gymnastik siden teenage-

årene og da DGI Nordjylland fik opgaven med landsstævnet, var han en af dem, de ringede til for at få løst nogle af opgaverne.

-De vidste, at jeg arbejder i Forsvaret og er vant til at skulle håndtere planlægning og gennemførelse af aktiviteter med større grupper af personer.

17.000 deltagere

På åbningsdagen skal 17.000 deltagere marchere igennem Aalborg og ende det rigtige sted på havnen til det store åbningsshow. Det er Mikkels ansvar, at de ankommer til rigtig tid og sted, så Hendes Majestæt Dronningen, Aalborgs borgmester og de mange tusinde tilskuere ikke skal vente.

Oveni det skal Danmarks Radio sende direkte fra det store åbningsshow, og sendeplanen er ikke lige til at ændre i sidste øjeblik.

Man kan ikke bare befale frivillige

Til at hjælpe deltagerne igennem byen, og på plads på havnen, har Mikkel 200 frivillige hjælpere.

- Selve planlægningen af den opgave, jeg har fået, mener lidt om at planlægge en øvelse. Der er nogle "øvelsestagere", som er de 17.000 deltagere i landsstævnet, og til at give dem de bedste forudsætninger for en god oplevelse, har jeg en "øvelsesorganisation", som er alle de frivillige. Der skal være en detaljeret tidsplan og opgavefordeling, således de frivillige ikke er i tvivl om, hvad de skal.

- Det specielle ved at arbejde med frivillige er, at det er meget forskellige typer mennesker, der melder sig. Det gode er, at de har meldt sig frivilligt, og derfor er meget åbne og engagerede overfor opgaven. Men der er stor forskel på hvilke erfaringer de har, så jeg skal overveje, hvorledes jeg taler og tildeler dem opgaver. Man skal huske, at de gør det frivilligt, og jeg kan derfor ikke "bare" befale dem til opgaven.

Delene til scenen og tribunerne læsses af på havnefronten. Teleskoplæsserne bliver brugt i Hæren som et alternativ til en gaffeltruck, og deres store fordel er, at de kan køre i forskelligt terræn.

Man skal se på individet fremfor gruppen

- Jeg trækker selvfølgelig på mine ledelses erfaring og de kompetencer jeg har oparbejdet i min tid i forsvaret. Fælles for alle de enheder, jeg har været ved, er, at de både var og er præget af mennesker med forskellige forudsætninger. Det er derfor vigtig at se på individet frem for gruppen, når det handler om at motivere og optimere opgaveløsningen. Når man arbejder med frivillige, er det især de menneskelige kompetencer som skal bruges.

Kompetencer fra Forsvaret bliver brugt som frivillig – og omvendt

Jeg har i Forsvaret fået uddannelse i og arbejdet med uddannelsesplanlægning, styring og forvaltning, psykologi og ledelse. Og i mit arbejde som operationsofficer, næstkommanderende og ny chef, har jeg erfaringer med forskellige typer enheder og ikke mindst de forskellige typer mennesker, der har været i dem. Det har alt sammen bidraget til de kompetencer, jeg bruger i mit daglige virke som chef, og som jeg for tiden bruger til at hjælpe DGI. Men mine erfaringer fra foreningslivet har også hjulpet mig på vej, og det er ligeledes noget jeg bruger i min hverdag i Forsvaret.

Om det lykkes 2. Logistikbataljon at blive færdig med scenen, og for Mikkel at få de 17.000 deltagere frem i rette tid, kan I se på DR1, om aftenen torsdag den 29. juni.

Kaptajn MIkkel Ikjær er til daglig chef for 2. Logistikkompagni, men bruger i øjeblikket det meste af sin fritid på forberedelserne til DGI's landsstævne i Aalborg.

Af kaptajn Henrik Engel, chef for 1. Logistikkompagni.

Uddannelse med det samlede logistikkompagni

I uge 20 gennemførte 1. Logistikkompagni en øvelse i Nordjylland. Dette for at træne det samlede logistikkompagni, der gør sig klar til at gå i beredskab i 2018 sammen med II Panserinfanteribataljon fra Jydske Dragonregiment.

De soldater, der indgår i 1 LOGKMP, er ikke til dagligt samlet som ét kompagni. De går ude i deres respektive funktionskompagnier, og uddanner sig til at blive dygtige inden for deres specialer (forsyning, transport, bjærgning, sanitet og reparation).

Når kompagniet endelig er samlet, er fokus entydigt på uddannelsen af det samlede logistikkompagni, herunder hvordan de forskellige specialer arbejder sammen om at få løst de opgaver, der tilflyder kompagniet ude fra kampenhederne.

Øvelse i militært og civilt terræn

I uge 20 var fokus primært på disciplinerne; march samt indrykning i områder (Combat Service Support Area/Forward Combat Service Support Area). Disse blev trænet i både civilt terræn og på militære områder.

Kompagniet gennemførte en samlet opstart i auditoriet på Hvorup Kaserne, hvor alle fik banet nervevejene til at komme ordentligt fra land med øvelsen.

Det første logistikområde blev, efter velgennemført march, oprettet på Flyvestation Aalborg, hvor hele kompagniet blev oprettet med Kommando-, Sanitets-, Forsynings- og Reparationsdeling.

Det er samlet set en stor butik, der skal på plads, til trods for at logistikkompagniet ikke har alle sine enheder fuldtalligt samlet på de øvelser, som 1. Logistikkompagni selv planlægger og gennemfører.

Fokus på at lave en sammentømret enhed

At soldaterne ikke til dagligt arbejder sammen, betyder også, at der til tider kan være behov for at hoppe ind og ud af øvelseskonteksten for at få afklaret eventuelle uklarheder, og herunder tage indrykningen en gang til. Det er det, der i sidste ende, sammen med yderligere øvelser, gerne skulle ende ud med en mere sammentømret enhed, der har fælles billeder af, hvordan logistikkompagniet løser sine opgaver - blandt andet hvordan de gennemfører march og rykker ind i områder.

Velvilje fra civil lodsejer

I løbet af ugen blev der udskilt enheder til at indgå i det fremskudte logistiske område. Dette blev om onsdagen gennemført i området omkring Brønderslev, hvor der endnu en gang havde været velvilje fra en civil lodsejer til at tage i mod soldater fra logistikkompagniet.

De fremskudte områder har til formål at forøge forsyningssikkerheden til kampunderafdelingerne, når kampen ruller. Områderne er sammensat efter opgaven, og der indgår som oftest både kommandostation, sanitet, transportgrupper, et mindre depot, bjærgning samt dele af kompagniets 1. echelon.

Træning i føringsvirksomhed

For at få trænet og styrket logistikkompagniets kommandostation, hvilket har været et udtalt fokus fra kompagniets side, blev der gennemført "opgaver ude af huset", hvor bl.a. ambulancegrupper, transportgrupper og bjærgning blev iværksat på opgave. Det betyder, at vi kan få trænet de procedurer, der ligger for kommandostationen i at sende en enhed ud af området, og modtage dem igen. Samtidig træner vi vores gruppeførere og delingsførere i at mod-

Sløring i den forårsgrønne skov.

tage en opgave, gennemføre deres føringsvirksomhed, og koordinere med kommandostationen før, under og efter, opgaven er gennemført.

Forberedelse til "rigtige" kunder

Samlet set gav øvelsen mange gode erfaringer og input til de kommende føringsuddannelser og øvelser. Kompagniet fik gennemført march, indrykning, oprettelse, og udskillelse af vores logistikområder, hvilket også bliver de overordnede emner for logistikkompagniet, når vi tager på øvelse med hele bataljonskampgruppen.

Sløring af vores materiel (køretøjer, generatorer og containere), har til stadighed stort fokus.

I uge 20 fik vi afprøvet dette med forskelligartet terræn og skiftende trusselsbilleder. Noget som gerne skulle tvinge kompagniet til at gøre sig nogle tanker, inden sløring blindt iværksættes.

Kompagniet ser frem til uge 24, hvor vi får "rigtige" kunder fra Jyske Dragonregiments 2. Panserinfanteribataljon, der trækker i 1. Logistikkompagni efter noget taktisk logistisk støtte.

Briefing af kompagniet under øvelsen.

Danmarks bedste - og næstbedste - værnepligtige

Ved kamptroppernes HBU-gruppekonkurrence ved Gardehusarregimentet fik gruppen fra 5 HBU-kompagni førstepladsen, skarpt forfulgt af gruppen fra 4 HBU-kompagni. Så Trænregimentet har både de bedste og næstbedste værnepligtige.

Kaptajn Tjell fra 5. HBU Kompagni startede som kompagnichef i februar, og hendes første hold værnepligtige vandt gruppekonkurrencen.

Det er andet gang i træk, at Trænregimentet vinder HBU-Konkurrencen. Ved konkurrencen ved hold august - november 2016 blev Trænregimentet nummer et og tre. Og som kaptajn Dreschler fra 4. HBU Kompagni sagde: - Den eneste måde at gøre det bedre, er at blive nummer et og to.

De værnepligtige konkurrerede i løb, skydning, førstehjælp, orientering og alle de andre fag, der indgår i Hærens basisuddannelse. Og igen i år kunne en gruppe fra Trænregimentet rejse hjem med pokalen.

5. HBU-kompagni fik 88 point, 4. HBU-kompagni fik 83, og 1. Eskadron fra Jyske Dragonregiment kom på tredjepladsen med 76 point.

Champagne og kage

Mandag blev førstepladsen fejret i 5. HBU-kompagnis appelgård, hvor kaptajn Tjell var trukket i "unifinformen" og havde hentet champagne og kage.

Vi ved hvorfor, vi gør, det vi gør

Kaptajn Tjell har en formodning om, hvorfor Trænregimentet, igen, vinder HBU-konkurrencen. - Her uddanner vi specialister, der skal

Danmarks bedste HBU gruppe fejrer sejren med champagne i appelgården.

Sergent Lund var fører for gruppen under konkurrencen.

kunne arbejde selvstændigt, uanset om det er som transportmand eller sanitetsmand.

-Der er ikke en gruppefører, der fortæller dem, hvad de skal hele tiden. Det gennemsyrer vores kultur hele vejen igennem til de værnepligtige. Vi fortæller dem ikke kun, hvad de skal gøre. Vi fortæller dem også, hvorfor vi gør det, så de kan se sammenhængen.

Under dele af uddannelsen, bliver befalingsmændene fjernet, så de menige selv skal løse opgaver under øvelser.

- Vi har en kultur her, hvor vi opfordrer de værnepligtige til at tage initiativ og byde sig til. Jeg tror det gør, at vi får gode resultater, når vi kommer uden for de vante rammer.

Gruppen fra 4. HBU Kompagni, der kom ind på en flot andenplads.

Chefen for 5. HBU Kompagni gav kage og champagne.

Af menig Alma M. Risby, 3. Deling, 5. HBU Kompagni

Feltøvelse i Forsvinderup

Den berømt og berygtede Feltøvelse II var lige rundt om hjørnet. Kompagnichefen havde holdt oplæg, givet befaling og vi manglede nu kun at afhente vores feltration og pakke vores rygsæk og grejer. Rygterne gik: Feltrationen var måske den eneste vi ville få under turen – og vores grejer skulle pakkes vandtæt. Hvorfor mon? Hvad ventede os, når vi atter mødte efter weekendens hvil?

Startskuddet går

Som vanligt mødte vi ind søndag for at klargøre de sidste ting; sokker, t-shirts, underbeklædning (og snacks), lå linet op på sengene og var klar til at blive pakket vandtæt i rygsækken. Nysgerrigheden fra om torsdagen havde end ikke lagt sig. Snakken gik: "Hvad mon vi skal?" "Mon vi bliver angrebet?" "Mon nogle bliver væk?". Vi vidste, at øvelsen skulle foregå i Finderup og vi var af flere blevet advaret imod de mange improviserede stier, veje og hegn, som er medvirkende til at give stedet øgenavnet "Forsvinderup". Det kunne dog ikke nytte noget med al den snak, for morgendagen startede tidligt, og det var med at nyde den sidste nat i en ordentligt seng, uden at skulle spekulere på beredskaber og vagtplaner.

Mandag morgen kom alt for tidligt! Klokken 06:30 havde delingen allerede været oppe i flere timer og stod nu klar på gangen – dog uden at vide, hvad vi faktisk var klar til? Der blev gennemført en kontrol af vores stumper og så var der ellers opsidning på de meget lidt taktiske busser, som skulle fragte os fra kasernen til Finderup. Ved ankomst til terrænet gennemførte delingen sin "Klar til Kamp (KTK) og begyndte herefter at forskyde til fods til BSO. Så var vi virkeligt i gang.

Kampstilling – Ubetinget fastholdelse!

Vi ankom til BSO'et og modtog kort herefter befaling. Opgaven var klar: Vi skulle ligge i kampstilling og kæmpe ubetinget fastholdelse mod fjenden, som formodedes at angribe fra nord mod syd. Da fjenden ville have mulighed for at omgå vores deling i en østlig retning, skulle vi ikke kun grave huller mod nord, men også alternative huller mod øst. Lange graveredskaber var på daværende tidspunkt en kritisk mangelvare, så vi måtte finde foldespaden frem - som i øvrigt har samme størrelsesforhold som Dublo-klodser har til den øvrige verden. Vi gravede hele mandag og piskede desuden rundt for at løse den ene opgave efter den anden. Heldigvis forløb natten forholdsvist roligt – kun afbrudt af en gruppe, som skulle ud at besætte en overvågningspost for at se, om fjenden var i færd med at bruge vejene nord for vores stilling.

Tirsdag forløb med udbedringen af kampstillingen og BSO'et, hvor vi sirligt hakkede sporplan i jorden og fik gravet vores alternative stillinger. Der var imidlertid efterretninger om, at der var blevet udlagt et depot med forsyninger (feltrationer!) i nærheden af vores stilling, hvorfor 2. gruppe blev sendt ud for at hente disse. Det var med stor jubel, at gruppen kom tilbage med, hvad der svarede til ca. syv rationer pr. gruppe – dog knap så glædeligt, at det endvidere var med nyhed om, at vores forsyningsveje var afskåret, så vi skulle ikke regne med at få mere end dette.

Der blev i løbet af tirsdagen gennemført "taktisk indøvelse" både i grupperne, delingen og senere i kompagniet. Vi sad hårdt, sammen med 4. HBU Kompagni, på terrænet og den fysiske tilstedeværelse, sammen med al vores indøvelse, overbeviste os om, at vi var mere end klar til at imødegå vores modstander.

Den sidste taktiske indøvelse foregik tirsdag aften og vi overgik herefter til "kampberedskab", hvor hvile og den sparsomme forplejning kun kunne foretages med al udrustning på. Sikkerhedsbesætningen var klar i nærs-

ikringen og kampstillingen emmede af spænding om, hvornår vi mon kunne forvente, at fjenden ville indlede sit angreb.

Fjenden observeret

Omkring kl. 21:00 skete det så! Fjenden var blevet observeret i vores ansvarsområde, og vi sneg os alle (sneg hurtigt), ud i hullerne – og ventede – og ventede – og ventede lidt mere. Vi hørte vores naboer i 1. og 2. Deling kæmpe hårde kampe, men fjenden viste sig aldrig i 3 Delings ansvarsområde. Dette var et tegn på succes, da fjenden slutteligt trak sig tilbage mod nord, men helt ærligt, også lidt en skuffelse ikke at løsne et skud efter 1,5 time, hvor vi var spændte som flitsbuer i de kolde huller.

Med meldingen om, at fjenden for en stund var fordrevet overgik vi til et mere humant beredskab og lagde os i posen for natten. Vagttjenesten blev selvfølgelig opretholdt, så vi hver især fik helt op til ca. tre - fire timer med lukkede øjne.

Ny opgave: Patrulje

Onsdag var det op og ud af fjerdrene allerede kl. 05:00. Fjenden var fordrevet og vi skulle nedbryde kampstillingen. Altså jord i hullerne og klar til ny opgave.

Vi marcherede fra vores stilling og ca. 2 km senere ankom vi til vores nye opholdsområde. Herfra modtog vi en ny befaling, hvor det stod klart, at vi nu skulle ud at finde og observere på den fordrevne fjenden. Vi skulle patruljere og snige os frem!

Vi havde hele dagen til klargøringen af opgaven, herunder også en hel time allokeret til soignering og forplejning. Det lyder ikke af meget, men det var virkeligt lækkert at få skiftet til tørre sokker!

I løbet af dagen indøvede vi en hel masse, som vores gruppefører forudså, ville være relevant at kunne gennemføre lydløst og i mørke. Vi øvede således at arbejde med rygsækken med lukkede øjne og pakkede den om, så det, vi ville få brug for under nattens opgaver lå lettest tilgængeligt.

Ved skumringstid satte delingen af sted fra ODO'et med kurs mod et nyt område: Klargøring før objekt (KFO). På turen blev balancen og kræfterne i høj grad sat på prøve på rutens stejle skrænter – og vores ankomst til KFO'et var alt andet end lydløst og ikke særligt "snige, snige". Det er egentligt et under, at vi ikke blev erkendt.

Fra KFO'et udgik førerne og gruppernes spejdere for at rekognoscere. Da de vendte tilbage tog de resten af grupperne med. Vi var nu indsat mod "rigtige" fjender og skulle for alt i verden ikke opdages under vores opklaring. Delingen fandt fjendens BSO, og ingen af os blev opdaget, hvilket må siges at være en stor succes – måske endda mere held end forstand?

Forsvinderup

Fra opgaveløsning var det tilbage til ODO'et, hvorfra der tilgik en ny opgave til hver gruppe. Én skulle rekognoscere for en rute for kompagniet, én skulle opklare på et nyt objekt og én skulle pludseligt hente en såret soldat, som var efterladt i en lille by. Opgaverne var ikke lette og områdets øgenavn "Forsvinderup" gav nu mere og mere mening.

Da alle grupper var tilbage i ODO'et ved 05:00 tiden torsdag, blev vi beordret til at gå til et "pick up". Det lød næsten for godt til at være sandt. Skulle vi allerede hentes i lastbiler nu?

Det var for godt til at være sandt, for efter et kvarters kørsel kørte lastbilerne i et baghold! Vi kæmpede mod en fjende, hvis primære våben var fire kanonslag, og vi fik også hurtigt trukket væk fra derfra. Hvad så nu? Ja nu, var der en lang march foran os. Benene og hovedet var ved at være trætte, og det var ikke rigtigt til at overskue, hvad der ellers ventede af opgaver.

Heldigvis var næste opgave at gå i ODO og hvile i 3(!) timer. Imens vi pakkede om og fandt vores grejer frem til underbringelse, kom meldingen, at fjendens sidste vilje var at frarøve os al moral, ved at tvinge os ud i at blive våde og kolde. Altså lå der en vandpassage (VAPA) og lurede forude.

Da klokken nærmede sig 12:00 forskød vi til en stor sø. Her skulle sidste opgave altså foregå.

Alle i delingen klædte om og klargjorde deres grejer og så var det ellers ud i det kolde og meget dybe vand én efter én. Det meste af turen måtte svømmes – men alle i delingen kom over og trak op til en stor gård. Heroppe lød de gyldne ord om, at øvelse her sluttede og foran lå blot vedligeholdelse af udrustningen samt et godt måltid mad.

Tidligt på aftenen ankom de meget lidt taktiske busser atter engang og vi forskød til Aalborg kaserne. Der blev reflekteret en del med lukkede øjne på den hjemtur.

Befaling og instruktion på feltøvelsen.

Til civil træd af!

Fire måneder går hurtigt, når der sker så meget. Og den 31. maj blev de værnepligtige, der startede i februar, sendt hjem.

Efter en hård nat i byen kunne de værnepligtige ved 1. Logistikbataljon og 4. Nationale Støttebataljon gøre rent på stuen for sidste gang.

Rasmus har tabt 17 kilo i de fire måneder, han var værnepligtig.

Sidste stueeftersyn, sidste appel og sidste dag som menig.

Fire måneder, man aldrig glemmer

Som Rasmus fra 5. HBU kompagni sagde, da han mødte ind på en kold februardag,

- Jeg vil ikke om fyrre år kunne huske, hvad jeg lavede de første fire måneder af mit arbejdsliv, men man kan altid spørge om "hvad skete der, da du var inde som værnepligtig?" og det vil jeg kunne fortælle om. Og det er en oplevelse, jeg ikke vil gå glip af.

I dag blev Rasmus aftrådt sammen med resten af kompagniet, og de fire måneder har været over forventning. -Jeg har fået en personlig forbedring, som var et af mine mål, og så har jeg tabt 17 kilo.

Det allerbedste
har været de personer, man har mødt

I Vordingborg er Emil ikke i tvivl om, hvad der har været det bedste ved at aftjene værnepligt.

- Det allerbedste, har været de personer, man har mødt. De har været helt vildt forskellige, men det har været fedt. Sergenterne har nogle gange været temmelig irriterende. De har en mærkelig evne til at få en til at føle sig mindre værd.

- Og så syntes jeg, at vi er blevet omskolet til messen alt for sent, griner Emil.

Man bliver lidt mere
modig af at have været her

- Jeg havde meget svært ved at håndtere stress i starten, fortæller Evi fra 5. HBU kom-

Emil har aftjent sin værnepligt ved 4. Nationale Støttebataljon i Vordingborg.

pagni, -men her til sidst syntes jeg, det er let. Man lærer bare at løse opgaven bedst muligt, lige meget hvor stresset man er.

Om fire måneder rejser Evi til Tanzania -Jeg skal arbejde på et børnehjem, og det glæder jeg mig til. Jeg tror også, at min tur i "mili", vil gøre min tur til Afrika federe, for jeg tror jeg vil turde nogle flere ting dernede, end jeg normalt ville gøre. Man bliver lidt mere modig af at have været her.

Evi er blevet bedre til at håndtere stress - og er blevet lidt mere modig.

Befalingsmændene siger farvel for sidste gang.

Kammeraterne får en sidste krammer

Levede værnepligten op til dine forventninger?

Charlotte Just Pedersen søgte nye udfordringer – og det fik hun: Jeg syntes bare, det har været mega fedt. Jeg har lært at samarbejde på et højt niveau og indset, at det er vejen frem, hvis større opgaver skal løses. Jeg ville så gerne have haft en kontrakt, men da jeg hørte, at det ikke var muligt at få den med Trænregimentet, valgte jeg karrieren fra. I stedet starter jeg på universitetet efter sommerferien.

Piraveen Thyagarajah (i daglig tale kaldet Viborg.) og **Peer Lindhardt** har været vildt glade for deres værnepligtstid.

- Det har bare været langt, langt over vores forventninger og mere til. Vi har lært at løse diverse problemer og opgaver som et hold og har fået et fint indblik i den militære verden, hvilket har begravet de fordomme, som vi havde om Forsvaret, da vi kom.

- Og vi er faktisk blevet så bidt af "systemet" at vi agter at få en karriere, siger de. Peer vil således prøve at få en bachelor-uddannelse på Aalborg Universitet, som han vil bruge til at søge på Hærens Officersskole. "Viborg" vil også læse på universitetet i Aalborg og senere søge ind på MP-Skolen.

- Vi er simpelthen faldet for Aalborg, og her agter vi også at bosætte os, siger de samstemmende.

Kompagniets bedste soldat

Anne Ekhard Edsen, der har flere idrætsorienterede mesterskaber på CV'et, kan, udover at bryste sig af disse, også være stolt over, at være udpeget som "Kompagniets bedste soldat".

- Det er da fuldstændig utroligt, hvor hurtigt de fire måneder er gået, siger Anne. Der har været knald på siden dag ét og det har været vildt fedt. Det er gået ufatteligt godt, både på stuen, i delingen og i hele kompagniet. Vi har fået opbygget et rigtig godt kammeratskab og lært meget, både om os selv og om Forsvaret generelt.

- Jeg har da også valgt at søge ind på reserveofficersuddannelsen, så nu går jeg spændt og venter på, om jeg er blevet optaget. Jeg har også valgt at bevare mit medlemskab af Aalborg Kaserners Idrætsforening, så jeg fremover forhåbentligt kan forsvare mine nationale- og internationale mesterskaber, slutter Anne med et smil på læben.

Tekst: 2. Sanitetskompagni.
Foto: Oberstløjtnant Jesper V. Ekman-Sørensen, forbindelsesofficer til US Army Europe

Expert Field Medical Badge

2. Sanitetskompagni deltog igen i år ved Expert Field Medical Badge i Grafenwohr, hvor overkonstabel Høgh blev den første ikke amerikanske kvinde, der gennemførte kurset.

Expert Field Medical Badge (EFMB) er et to uger langt amerikansk kursus, der har til formål at udfordre og teste sanitetssoldater indenfor hele opgavespektret. Færdighederne skal udføres særdeles tilfredsstillende med bl.a. en skriftlig test og fire baner med i alt 42 opgaver undervejs. Kurset afsluttes med en 12 mil (19,3 km) ilmarch med fuld oppakning.

Gennemfører man, kan man med stolthed bære anerkendelsen i form af et mærke påsat sin uniform, velvidende at man er blevet en del af en lille og elitær skare.

EFMB kurset blev grundlagt i 1965, og er blevet gennemført lige siden. Danmark deltog første gang for tre år siden.

215 deltagere fra 11 lande

Denne gang var der 215 deltagere, hvoraf 35 var fra ti andre NATO lande udover USA. Den danske delegation var på fem soldater sendt af sted fra 2. Sanitetskompagni, med forhåbninger om at alle kom tilbage til kompagniet, bærende det anerkendte mærke.

Deltagerne kom fra USA, Danmark, Norge, England, Tyskland, Tjekkiet, Italien, Litauen, Makedonien, Kroatien og Albanien.

Det danske bidrag til EFMB 2017 var:

SG M. Johnsen
SG S. Milosev
OKS-1 M. Houlberg
OKS-1 S. Høgh
OKS C. Hansen

Med blot en uges forberedelse, var vi alle spændt på, hvad der ventede os i de efterfølgende to uger. Kurset er bygget op med en lærings-uge, hvor det gælder om at hænge fast og suge så meget viden til sig som overhovedet muligt. Uge to er en test-uge, hvor man bliver testet i alt man har lært i ugen før.

Allerede første dag går det for alvor op for os, at dette mærke ikke er noget, man kom-

Overkonstabel-1 Høgh og sergent Johnsen inden marchen.

mer sovende til. Der skal arbejdes, og der skal arbejdes hårdt. Alle vågne timer skal udnyttes optimalt, der skal øves og trænes, hvis man skal i nærheden af denne lille procent, som består kurset. Kravene er høje, men det er ikke umuligt, hvis man er villig og motiveret til at ofre tid og energi for at lære, lytte og gøre. Vi var motiverede hjemmefra, men blev det endnu mere, da vi ankom og begyndte at arbejde sammen med amerikanerne og de andre internationale deltagere.

Målrettede amerikanere

At se bl.a. amerikanerne arbejde så målrettet, gjorde at vi blev endnu mere motiverede. Trangen til at gennemføre, såvel som den stolthed, vi har som soldater, gjorde at alle de timer, der skulle ligges for dagen, var ubetydelige og ligegyldige, så længe vi nærmede os målet.

For mange amerikanernes vedkommende er de deltagende på kurset for 2. og 3. gang, hvorimod de fleste af de internationale soldater kun har den ene mulighed.

Under test-ugen var det lidt svært at følge med i alles fremskridt, da vi var fordelt i forskellige delinger, blandet på kryds og tværs. Men efterhånden som dagene gik, fald der flere og flere fra. Skuffelsen og frustrationer fra deltagerne var ikke til at tage fejl af. Snakken gik med, hvad man gjorde forkert, og hvad man kunne have gjort bedre.

Små fejl gjorde udslaget

For to af vores egne deltagere, OKS-1 M. Houlberg og OKS C. Hansen var afgørelsen kommet i den næstsidste bane, små forglemmelser gjorde udfaldet. Der er mange ting at huske på, men desværre tæller de små fejl også. Trods skuffelsen tog vi det med oprejst pande og med en masse erfaring og venskaber rigere.

OKS C. Hansen: - Min personlige mening om kurset er, at det er et rigtig godt kursus, da det indeholder både fysisk og mental afprøvning. Og så giver det rigtig meget internationalt sammenspil mellem mange forskellige nationer. Sammenspil imellem soldater fra andre nationer og værn. Kurset giver en stor forståelse for, hvordan tingene foregår uden for de danske grænser.

En kæmpe oplevelse

OKS-1 S. Høgh : - EFMB har været en kæmpe oplevelse for mig, og er absolut noget af det hårdeste, jeg har prøvet både fysisk og mentalt. Jeg tog af sted med tanker om, at jeg selvfølgelig ville give alt hvad jeg havde, for at komme igennem kurset, men samtidig var jeg også realistisk, da jeg havde læst hvor svært det er for amerikanerne at få. Knap 17 % af over 200 deltager får i gennemsnit badget pr. afholdt kursus.

- Jeg var lidt udfordret på sproget, da alt forgår på engelsk, og man skal huske en masse svære ord, men der var stor støtte at hente fra både amerikanerne og de andre nationer, som gladelig øvede gennemførelser med os.

Men som ugerne skred frem, og jeg bestod lane efter lane, så fik man sku' endnu mere blod på tanden, og man fik virkelig troen på , at det faktisk godt kunne lade sig gøre at få det badge!

Kollapset af udmattelse

Før jeg fik set mig om, så skulle jeg og Mathias gå den. 19,3 km lange march på under tre timer! Ud over man selvfølgelig var fuldstændig bombet af træthed i hovedet, så var kroppen også begyndt at blive lidt træt efter ilmarch med fuld oppakning hver dag frem og tilbage fra de forskellige lanes, samt mangel på søvn. Under marchen var der amerikanere alle steder, der heppede på en, og det var virkelig motiverende.

Efter de længste to timer og 52 min i mit liv, løb jeg ind over målstregen til klapsalver og folk der jublede. Fem meter efter målstregen kollapsede jeg af udmattelse. Jeg havde givet alt hvad jeg havde i mig, gennemført EFMB og fået titlen som første internationale kvindelige deltager, der får badget.

Jeg har haft en helt vildt fed tur, og fået en masse nye bekendtskaber, samt set hvordan andre nationer arbejder, og lærer af hinanden. Det har uden tvivl været en oplevelse, jeg ikke ville have været foruden. Hvis jeg kunne, ville jeg gøre det hele igen!

Overkonstabel-1 Høgh falder om af udmattelse efter marchen.

Sanitetssoldater på højt niveau

Både SG M. Johnsen og OKS-1 S. Høgh har gjort det særdeles godt og er iblandt de 64 deltagere, som denne gang har bestået kurset og har modtaget det prestigefyldte mærke. For os andre var det marginaler, der var afgørende for udfaldet og uanset hvad, når så ærgrelsen og skuffelsen har lagt sig, har det været en rig og givende tur. Særligt bekendtskaberne med andre ligesindede på tværs af grænser har givet nye perspektiver og ideer.

Man kan så spørge sig selv, hvad målet med denne tur egentlig var? Var det at erhverve sig et mærke til uniformen og dermed vise at man har gennemført noget som mange andre fejler i? Eller var det at vise tilstedeværelse internationalt, repræsentere 2. Sanitetskompagni og Trænregimentet, skabe kontakter, udveksle erfaringer og generelt vise, at der er et regiment i Nordjylland, som arbejder hårdt og målrettet på at uddanne de mest professionelle og kompetente sanitets soldater i verden?

Vi syntes, vi er lykkedes ret godt på begge fronter. Vi har gjort et godt stykke arbejde ved selve deltagelsen med 40% bestået, og vi har i den grad gjort os bemærket i den store verden som danske soldater, der er faglig kompetente, ansvarsbevidste, selvstændige og initiativrige. Det blev bestemt også bemærket, at OKS-1 S. Høgh faktisk er den første internationale kvinde som gennemfører dette kursus.

Vores vision i 2. Sanitetskompagni gør, at vi bliver bemærket og især amerikanerne nikker anerkendende. Derfor har vi også på mange punkter følt os beundret og stolte af at være en del af 2. Sanitetskompagni og ikke mindst af årets EFMB delegation fra Danmark.

Soldiers Saving Soldiers mærket er i hvert fald blevet stadfæstet på verdenskortet.

Overkonstabel-1 Høgh modtager EFMB udmærkelsen som den første kvinde udenfor USA.

Drømmen om den røde baret

Christian blev flasket op med historier om Militærpolitiet, og har altid drømt om en karriere iført rød baret.

Når man spørger Christian, hvorfor han har søgt ind på en af de hårdeste uddannelser i Forsvaret, går tankerne til barndomshjemmet på Sjælland.

Med en far, der var militærpolitibetjent i 1980'erne, er Christian flasket op med historier om uddannelsen og tjenesten ved Militærpolitiet. I gymnasiet blev Christian sikker på, at han ville have en karriere i Forsvaret, og helst ved Militærpolitiet.

Dumpede optagelsesprøven

I slutningen af 3.G gik han til optagelsesprøve, men bestod ikke den fysiske del. Det stoppede dog ikke Christians drøm, så efter gymnasiet søgte han ind som værnepligtig ved Trænregimentet, langt fra barndomshjemmet i Brøndby, så han kunne forrette tjeneste i samme garnison, hvor Militærpolitiet er bosiddende, og her gøre sig klar til en ny optagelsesprøve.

En brækket ankel satte drømmen i bero

Efter værnepligten startede Christian på reaktionsstyrkeuddannelsen ved 1. Logistikbataljon, med henblik på at blive udsendt som en del af ISAF 16. Men under uddannelsen bakkede en lastbil ind i Christian, hvorved han brækkede knoglerne i den ene ankel.

Efter at være blevet opereret fortalte lægen, at han ikke skulle regne med at kunne løbe optimalt igen.

-Så ikke nok med, at jeg ikke kom med til Afghanistan, så var det lige pludselig alle fremtidsudsigterne i Forsvaret, der hang i en tynd tråd.

Men med hjælp fra en god fysioterapeut, samt en masse viljestyrke, fik Christian trænet anklen op igen.

- Jeg havde slet ikke nået at opleve Militærpolitiet, og det var egentlig det, der var min drøm. Jeg havde nogle ting, jeg gerne ville opnå, inden jeg kunne vinke farvel til Forsvaret, så da jeg havde trænet anklen op igen, blev jeg ansat ved 1. Forsyningskompagni, indtil jeg følte, tiden var inde til at tage springet til Militærpolitiskolen.

To gange til Nijmegen

- Jeg havde sagt til mig selv, at jeg ikke ville søge ind, hvis jeg var i tvivl om min skade. Der var gået to år og jeg mærkede ikke så meget til den i dagligdagen mere, så jeg var kommet mig rigtig godt i forhold til, hvad jeg fik stillet i udsigt. Det lå selvfølgelig i baghovedet, men jeg sendte ansøgningen, fordi jeg mente, at jeg nu var helt klar til at overkomme de prøvelser, jeg havde hørt, uddannelsen bød på.

For at teste anklen og gøre sig klar, havde Christian blandt andet gået Nijmegenmarchen to gange.Klør Knægt

- Jeg havde prøvet anklen af ved at gå langt og holde ud. Også selvom Nijmegen er på nog-

le lidt andre vilkår, end Klør Knægt endte med at blive.

Klør Knægt er øvelsen, hvor Militærpolitiskolen tester elevernes fysiske formåen og deres viljestyrke. I fem dage bliver eleverne presset fysisk og psykisk, blandt andet ved marchture og mangel på søvn og mad.

- Skolen har været rigtig god til at træne os op til Klør Knægt, ved marchture med stigende vægtbelastninger, så vi blev klædt godt på til at komme igennem, men man skal stadig give sig hundrede procent. Det var helt klart viljen, der gjorde, at jeg gennemførte.

Uden had eller forkærlighed

Men hvad er det, der får mennesker til frivilligt, at søge ind på en uddannelse, hvor de ved, at de bliver presset fysisk gennem hele uddannelsen?

- Jeg tror, at det er de værdier, jeg har fået fortalt. Ikke kun fra min far, men også mens jeg har været inde som værnepligtig og konstabel. Jeg har altid følt, at det har trukket lidt i mig. Måden en militærpolitibetjent skal agere på og, at man skal være uden fordomme. Og i takt med at jeg har været på uddannelsen herovre, er det blevet forstærket.

At der skal være "ordentlighed" til, at man til enhver tid er objektiv og fair over for alle uanset deres baggrund. Jeg syntes, at Militærpolitiets motto indkapsler det meget godt: "Uden had eller forkærlighed".

- Og det med, at vi er der for alle enheder. At vi sikrer deres retssikkerhed, og opretholder orden og disciplin. Det tiltaler mig helt vildt.

Når jeg ved min tidligere enhed er gået mere op i kontrol af for eksempel påklædning end mine kollegaer, blev der tit joket med, om jeg ikke skulle over til Militærpolitiet? Og det er jo sjovt, fordi det netop var min drøm. Og så er der prestige i det, syntes jeg. Også fordi uddannelsen er hårdere end de andre uddannelser i Forsvaret. Det har været lidt af en personlig præstation, at komme gennem uddannelsen.

Fuld opbakning hjemmefra

Men hvad siger Christians far til, at Christian træder i de samme militærstøvler, som han gjorde i 1981?

- Min far snakker meget om, at jeg er ved Militærpolitiet, ligesom han var. Han er stolt af, at jeg er nået hertil. Det er jeg også selv, men det betyder selvfølgelig noget, at man har fuld opbakning hjemmefra.

Christian og hans far, der var taget til Aalborg fra Sjælland for at overvære udnævnelsen.

Vi ringes ved et par gange om ugen, og jeg forklarer, hvordan det går, og får så et par røverhistorier fra dengang, han var inde. Det er jo mange af de samme ting, der går igen, også selvom det hele selvfølgelig var meget vildere dengang - i hvert fald i følge ham.Holdbillede

15 elever blev udnævnt

I alt startede 23 elever startede på Militærpolitiskolens Grunduddannelse på Christians hold, og til udnævnelsen var der 15 elever tilbage, der alle har ydet noget særligt for at vise deres værd og færdiggøre uddannelsen på MP-skolen.

Det har været en tid med udfordrende oplevelser, både mentalt og fysisk

Elevernes tid på MP-skolen har været præget af et højt krav om at omsætte teori til praksis. Forsvarets Auditørkorps og Rigspolitiet har uddannet eleverne i jura - både militært og civilt. Militærpolitiets egne specialister har uddannet eleverne i blandt andet grundlæggende efterforskning, MP-bestemmelser og beføjelser samt evnen til at gennemføre politivirket.

Men uddannelsen skal også have elevernes enkeltkæmperfærdigheder. De har modtaget skydeuddannelse på gevær og pistol, og felttjeneste – som gør MP'eren i stand til at udføre politivirket i de miljøer, som er kendt fra Forsvarets missioner.

Derudover trænes udholdenhed, styrke og vilje, gennem selvforsvar, MP-flerkamp og sidst men ikke mindst; gennem boksning.

Uddannelse til krig og fred

Samlet set er det en meget fysisk krævende uddannelse, som også stiller krav til elevernes skoleegnethed og teoretiske egenskaber, så det er alsidige og selvstændigt tænkende personer, der kommer ud fra skolen.

Det skal sætte de kommende MP'ere i stand til at løse MP-opgaver i såvel krig som fred, og under hjemlige og udenlandske himmelstrøg.

Endvidere er Militærpolitiet nu værnsfælles, hvilket betyder, at de skal løse MP-opgaver for både Søværnet, Flyvevåbnet og Hæren, hvilket de nye MP'ere efterfølgende specialiserer sig til, alt efter hvilken enhed de sendes ud til.

Forsvarschefen blev modtaget med fanekommando fra 1. Logistikbataljon.

Bjørn Bisserup blev udnævnt til forsvarschef og general den 10. januar 2017.

Han var konstabel og senere sergent ved Danske Livregiment, indtil han i 1982 startede på Hærens Officersskole. Senere har han blandt andet været bataljonschef ved Den Kongelige Livgarde og eskadronschef ved Danske Livregiment.

Besøg af Forsvarschefen

Forsvarschefen, general Bjørn Bisserup, besøgte Trænregimentet den 14. marts.

Generalen hilste han kort på regimentets chefgruppe inden han gav en briefing til regimentets faste personel.

I sin briefing talte han om Forsvarets situation herunder forsvarets ressourcer.

- Forsvaret har aldrig haft bedre materiel end i dag. Mængden er ikke tilstrækkelig, men det vi har, er godt, udtalte gerneralen.

Han konstaterede, at Forsvaret er i gang med flere større vigtige materielanskaffelser, blandt andet nye pansrede mandskabsvogne og logistiske lastvogne.

- Vi er på rette vej, og det spor skal vi fortsætte i, sagde generalen og løftede en pegefinger mod det slidte udsagn om, at der ikke er sammenhæng mellem mål og midler.

- Dette generelle udsagn har været anvendt i 40 år – det er derimod vigtigere at konkretisere præcist hvad problemet er, og så holde fokus på de problemer vi kan gøre noget ved, fortsatte generalen.

Blandt andet fremlagde generalen selv, at det er en bedre løsning, at skære noget helt væk, frem for at skære lidt i det hele, og så var han fortrøstningsfuld i forhold til fremtidens ressourcesituation.

- Jeg er ikke i tvivl om, at Forsvaret får flere ressourcer. Spørgsmålet er bare hvornår og til hvad?

Den aktuelle sikkerhedspolitiske situation var også emne i gerneralens briefing. Han konstaterede at der foreligger et markant ændret nyt dynamisk og komplekst trusselsbillede, hvorefter han listede hvad Forsvaret skal kunne i dette scenarie.

- For fortsat at være en del af et troværdigt afskrækkelse, skal vi kunne opstille og deployere tropper til vores nærområde. Vi skal genoplive troppeenheden – en enhed, der kan klare sig selv i felten. Flyvevåbnet og Søværnet skal kunne overvåge Østersøen og Baltikum. Vi skal fortsat kunne indsætte styrker i Internationale Operationer, og vi skal kunne yde støtte til det civile Danmark ved katastrofescenarier.

Afslutningsvis var der en spørgerunde, hvor de ansatte havde mulighed for at stille spørgsmål direkte til generalen, hvor nogle af temaerne var manglende materiel og ammunition, et højt aktivitetsniveau, ansættelsespolitik, kompetenceudvikling, kommunikation og debatkultur, samt Hjemmeværnets samarbejde med Forsvaret.

Efter briefingen i gymnastiksalen var der spørgerunde, hvor tjenestegørende ved Trænregimentet kunne stille spørgsmål direkte til generalen.

Fotos fra England: Forplejningssektionen

Duel på kokkeknive og døde fasaner

I uge 24 var 1. Delings Forplejningssektion fra 1. Forsyningskompagni på en utraditionel tur til England. Sektionen var inviteret til konkurrence for kokke hos 167 Catering Support Regiment RLC, hvor der blev dystet i madlavning i alting fra feltrationer til rå fasaner og ørred.

Når panserinfanteristerne har brugt dage i regn og blæst i Oksbøl, og virkelig trænger til at få ladt batterierne op, kan bataljonen trække på Forplejningssektionen. De rykker ud med køkkencontainere på lastbilen og en påhængsvogn med et komfur, hvor de kan lave mad til 200 soldater ad gangen. Og selv om man er kold og våd, og har arbejdet hårdt på øvelsen, er det svært at skjule smilet, når man får en stor tallerken stegt flæsk og persillesovs stukket i hånden i den regnvåde skov.

Oversergent Kristensen, til daglig kaldet T.K. og oversergent Mølgaard er sammen med resten af sektionen en del af Danmarks bidrag til VJTF beredskabet. Sammen med britiske styrker er de på få dages beredskab til at tage til verdens brændpunkter. Og netop samarbejdet med briterne gjorde, at 1. Delings forplejningssektion blev inviteret med til Exercise Army Sustainer 2017, som er en konkurrence for over 200 kokke fra den engelske stående styrke og reserve.

Under den Engelske Kanal til Nottingham

Konkurrencen fandt sted på en engelsk kaserne i Grantham lidt øst for Nottingham, så det blev en køretur gennem Tyskland, Holland og Belgien til kanaltunnelen i Frankrig.

- Vores forberedelser gik mest ud på, at skaffe de nødvendige tilladelser og to lastbiler, der var lave nok til at komme igennem Euro-tunnelen med en container på. Og venstrekørsel var ikke noget problem, når alle folk gør det derovre, så det giver sig selv.

Feltrationer og mystiske kasser

- Det var svært, at vide, hvad konkurrencerne gik ud på, men vi valgte, at stille op i to konkurrencer: Open field, hvor man skal lave mad af engelske feltration og Improvise Field, hvor man får en "mystery box", en kasse med råvarer, som man skal få noget ud af.

Ud over de to konkurrencer, som gruppen stillede op i, kunne man stille op i "Open Centerpiece", hvor man skal lave et midterstykke - en spiselig udstilling til en buffet; og "Celebration Cake", hvor man skal lave en kage til en særlig anledning.

- Vi kunne forstå på dem, at det var ikke normalt, at deltage i mere end én konkurrence. Og vi havde valgt, at deltage i to, og var lidt kamppressede. Så vi var de første, der kom på i Open Field - to en halv time med fuld gas. Så havde vi en times pause, inden vi kom på som sidste hold i Improvised Field og arbejdede i tre timer.

Engelske rationer og lagkage

Gruppen havde en engelsk seniorsergent som guide og rådgivning under konkurrencen, og

Lastvognen med køkken-anhængeren kører på kanaltoget

Der fyres op i det improviserede køkken.

han var god til at forklare reglerne og give fifs til, hvad dommerne lagde vægt på.

For eksempel, at man hele tiden dækkede sin mad til med viskestykker, i tilfælde af, at der skulle komme en støvstorm.

I første "heat" - Open Field, fik gruppen udleveret engelske feltrationer, der skulle tilberedes, så de kom til at smage god, og så lækkert ud. - Jeg tror, at vi mistede nogle point på, at vores mad ikke var så let at lave. Jeg havde lavet kager pyntet med flødeskum og blomster, fortæller Mølgaard, - og det er ikke let at servere hurtigt for mange.

Rå fasaner og bål

Den anden konkurrence gik meget bedre. Her fik gruppen udleveret en hemmelig kasse med råvarer, som de skulle lave mad til tyve personer af. Kassen indeholdt blandt andet to fasaner, to ørreder og lidt blandede grøntsager, og maden skulle laves over bål og i en improviseret ovn, lavet af en metaltønde.

T.K. fortæller: - Vi blev enige om, at jeg skulle lave fasanen, da jeg er jæger i min fritid. Så jeg søgte på fasan på youtube, og så en film, om hvordan man hurtigt flår en fasan, ved at stå på vingerne og hive i benene, og det skulle prøves.

- Mølgaard holdt i vingerne, og jeg hev i benene, og så fulgte brysterne med. Jeg stegte kødet af med urter og lavede en gryderet ud af det, der kunne simre over bålet. Alt det bouillon, der lå med kødet siede jeg fra og lavede til en hvid sovs med fløde. Og den var dommerne ret vilde med.

Røget ørred med solstik

Under konkurrencen var der strålende solskin, så T.K. og Mølgaard fik trukket sig ind i skyggen af nogle træer.

Deres hjælper arbejdede hårdt med at grave hul til ovnen og hente brænde, men han fik hedeslag midt i det hele og måtte ind i skyggen og have førstehjælp.

Mølgaard fortæller: - Jeg fileterede fisken og så, at der var en masse hø omkring os. Så jeg prøvede at koldryge den, så den fik en smag af røg inden den skulle i ovnen. Men pludselig var der ikke noget varme i ovnen, da vores hjælper var gået kold. Til alt held fik vi hjælp fra en nabo, så vi fik gang i ovnen igen.

- Jeg lavede en masse grøntsager, som jeg sauterede af på panden med smør. Ud fra den fon, jeg lavede fra ørredskroget, lavede jeg en sauce, som de blev ret glade for.

Rødgrød med fløde

Ud over de to hovedretter, skulle de lave to desserter - en kold og en varm. Vi fik rabarber og en masse bær, og vi lavede en syltelage med rabarber og æbler, som vi pyntede med bær. Og som den varme dessert tog vi en masse jordbær og lavede lavede rødgrød med kold fløde henover. Og Mølgaard griner - Vi anede ikke, hvad rødgrød med fløde hedder på engelsk, så vi skrev bare "grød".

Commanders Coin

Det blev ikke til en topplacering i de to discipliner. Men gruppen var meget tilfreds med en ottende plads ud af de 16 hold, der deltog i Improvised Field Challenge. - De var meget imponerede af, at vi slog over halvdelen af de britiske hold, der alle sammen kender til disciplinerne og træner op til konkurrencen.

Selvom de ikke fik en pokal med hjem, gik danskernes besøg ikke helt upåagtet hen.

-Vi var på vej ned til lastbilerne for at pakke sammen, da regimentschefen standsede os, og tog os tilbage til det store telt. Der gav hun os alle fire en commanders coin - Regimentschefens mønt. - Seniorsergenten, der hjalp os, sagde, at og han kun havde set den blive givet væk to gange i de tyve år, han havde været ved regimentet. Og så brændte hun lige fire af på os. Det var ret vildt!

Dansk materiel imponerer

Under konkurrencen kom de britiske soldater på besøg, og blev vist rundt i den danske container og køkkenvogn. - Der var rigtig man-

Dommerne følger med i hele processen.

Fasanen flås ved at hive den i benene.

ge, der var imponerede over det grej vi havde og de ting vi kan lave i det. De vasker alt op i hånden, og skal varme vand ved at koge det. Vi har vandvarmer indbygget i containeren, så der skal bare vand og el til.

-Men næste gang tror jeg vi skal have et dansk flag med. På et tidspunkt lørdag formiddag, hørte jeg en dommer pege på containeren og sige til en anden dommer, at han virkelig skulle op og se, hvad hollænderne havde med.

Inspiration til uddannelse

Konkurrencen har ikke bare været en stor oplevelse. Den har også givet inspiration til fremtiden for forplejninsgruppen

- Nu skal jeg til at være sektionsfører for forplejningsgruppen her, og det har givet god inspiration til, hvad vi kan øve på herhjemme, fortæller Mølgaard, - vi skal få hele gruppen til at tænke ud af boksen og træne i at bruge forskellige ting. Hvis vi har nogle råvarer, vi ikke har fået brugt, kan vi tænke det ind i de næste retter.

- Også som alternativ, hvis materiellet går ned, så kan vi faktisk noget andet, siger T.K., -det er måske lidt middelalder agtigt med bål, men man kan se, hvad vi fik ud af det på tre timer. -Det kan godt være, at transportgrupperne ikke kan lave en lastbil, der er gået i stykker. Men de kan "nødkøre" flatracken af. Nu kan vi også nødkøre vores materiel. Nu står jeg for, at skulle lave en læringsplan for forplejningsuddannelsen, og der skal helt klart være et element af det improviserede madlavning med.

Chefen for 167 Catering Support Regiment og forplejningsgruppen.

Fasan over bål med hvid sauce
2 fasaner
Piskefløde
Løg, svampe og lidt grøntsager
1 håndfuld jasmin ris
Frisk timian, salt og peber

Få en kammerat til at holde fasanen i vingerne og træk i benene, så ben og bryster følger med.

Steg fasanen på panden med skroget (uden fjer).

Sauter grøntsager og urter med fasanen, læg det hele i en bakke, og steg det i en skraldespand.

Sigt væden fra bakken, lav en smørbolle af mel og smør, tilsæt fløde, salt og peber.

Sauter svampe, løg og timian.

Serveres med ris, og pyntes med brøndkarse (hvis du har det).

Græsrøget ørred

2 ørreder
2,7 håndfulde tørt græs
Gulerødder
Peberfrugter
Krydderurter
Mel, mælk og rigeligt smør
Salt og peber

Fileter ørredderne - undgå ben, hvis du har tid.

Ryg fileterne i en metalspand med græsset og bag dem i en skraldespand i 45 minutter.

Sauter grøntsagerne i rigeligt smør.

Kog ørredskrogene og lav en sauce af væsken og krydderurter, smag til med salt og peber.

Hæld saucen over fisken, og pynt med det, du har tilbage.

Trænregimentets årsdag

1.300 trænsoldater, to musikkorps, fanekommandoer fra Aalborg Garnison, faneborg ved soldaterforeningerne, inviterede gæster og mange interesserede borgere, samlet på en kølig forårsdag, gav en god ramme for Trænregimentets årsdag.

Det er en god dag ved Trænregimentet. En dag hvor regimentets soldater er samlet. En dag hvor traditioner og fællesskab bliver dyrket og holdt i hævd.

En dag, der byder på mindehøjtidelighed, årsdagsparade i byen, uddeling af legater til soldater, march gennem byen, regimentets idrætsdag og socialt samvær om aftenen.

Regimentschefen, oberst Jess Møller Nielsen, begyndte dagen den 10. maj med en ceremoni ved Mindelunden på Aalborg Kaserner, hvor han og gæsterne mindedes de faldne fra Aalborg Kaserner.

- Danmark står for evigt i gæld, og bøjer hovedet i taknemmelighed. Og for os, der fik lov fortsat at leve livet her på jorden, gælder den pligt, at fortælle om vore faldne. Der skal fortælles til de, som i dag ikke har forstået, at frihed har en pris. Der skal fortælles til de kommende generationer, så vi ikke henfalder i troen på, at frihed kommer af sig selv. Det bør alle tilstede her til morgen lægge sig på sinde; var nogle af oberstens velvalgte ord i sin tale ved

Prinsens Musikkorps spillede "Isted Hede" og obersten lagde en flot krans – imens alle gjorde honnør.

Årsdagsparade på Honnørkajen

De mange busser transporterede regimentets soldater ind til Honnørkajen i Aalborg by, hvor regimentet afviklede sin årsdagsparade.

- Jeg er blevet spurgt, om der er en særlig grund til at Trænregimentet holder sin årsdagsparade midt i Aalborg, sagde obersten i sin tale til regimentets soldater.

- Mit svar er ja. Forsvaret og Hæren er en del af Danmark. Vi er til for danskerne. Når politikerne beder os om det, kan vi løse opgaver, som ingen andre kan håndtere. Men det kan vi kun gøre, hvis vi har opbakning fra det civile samfund. En sådan opbakning har Trænregimentet i Aalborg.

- Vi har rigtigt mange fordele ved at have vores hovedstyrke her i byen, og vi skylder både byen og Aalborgenserne at sætte pris på deres støtte.

Trænregimentet har soldater stationeret rundt om i hele landet – ikke kun i Aalborg, hvilket obersten understregede i sin tale.

- Jeg er meget glad for, at vi har mulighed

4. Nationale Støttebataljon til parade på Aalborg Havn.

Regimentschef, oberst J.M. Nielsen.

for også at have alle de enheder med, som til daglig holder til i andre dele af landet. En særlig velkomst til jer.

-Godt at se jer, også i denne del af landet.

Erkendtligheder til soldater

En fast del af årsdagsparaden er overrækkelse af erkendtligheder til soldater.

Den første anerkendelse var fra Spar Nord Bank og blev overrakt af direktør hr. John Refsgaard til kaptajn Michael Fyrst Juncher, for hans tjeneste som chef for 1. Forsyningskompagni ved 2. Logistikbataljon.

Præsident for Rotary Nørresundby, hr. Mads Sølver Pedersen overrakte en anerkendelse til seniorsergent Jørn Jensen, 3. Vedligeholdelsesbataljon for hans indsats i bataljonen.

Tillidsrepræsentanterne for sergent- og konstabelgruppen har indstillet henholdsvis oversergent Jan Hartvig fra Militærpolitiet og overkonstabel af 1. grad Dennis Bødker Johansen fra 1. Logistikbatlajon til en erkendtlighed for at have udvist godt kammeratskab, initiativ og dygtighed i tjenesten.

De tre værnepligts underafdelinger har hver indstillet en "bedste soldat" hvis tjeneste og øvrige forhold gør soldaten værdig til modtagelsen af anerkendelsen.

Bedste værnepligtige soldat på Hærens Basisuddannelseshold (HBU) februar 2017 er menig Lina Refsahl fra 4. HBU-kompagni/1 Logistikbataljon, menig Anne Ekhard Edsen fra 5.

Under paraden blev der uddelt erkendtligheder til de bedste værnepligitge fra hvert kompagni og til fire tjenestegørende ved Trænregimentet.

HBU-kompagni/1. Logistikbataljon og menig Nikolaj Sarup fra 6. Nationale Støtteelement (HBU)/4. Nationale Støttebataljon.

March gennem byen og reception for veteranerne

Efter overrækkelsen af erkendtlighederne satte paraden i march gennem Aalborg by efter tonerne fra de to musikkorps: Prinsens Musikkorps og Slesvigske Musikkorps.

Marchen sluttede ved Musikkens Hus, hvor regimentets soldater steg i de ventende busser og kørte til kasernen, hvor resten af dagen går på idrætskonkurrencer og socialt samvær.

Paraden på vej forbi Utzon-centeret inden den sluttede ved Musikkens Hus.

Regimentets Idrætsdag

På trods af regnvåde skyer var der god stemning og kamp til stregen ved Trænregimentets idrætsdag.

Oberst Jess Møller Nielsen indledte årets idrætsdag med at pointere, at vi soldater ikke skulle lade os påvirke af de regntunge skyer og de dermed følgende lidt lavere temperaturer.

Endvidere agtede han at befale alle til at løbe efter ham på 3000 meter løbet – men obersten ændrede dog i sidste øjeblik ordren.

Hurtigste løber blev atter i år kaptajn Søren Abel Kofoed fra regimentsstaben i tiden 9,35 minutter og hurtigste kvinde blev i år sergent Malene Christensen fra 1. Logistikbataljon med en notering på 11,55 minutter.

Trænseniorsergent Johnny Nielsen tilbragte efter løbet dagen med stævnemikrofonen i hånden og speakede regimentet igennem dagens program og Depot Aalborg holdt klar med forfriskende vand til alle i målområdet.

Spurtpræmier

Et nyt tiltag var de såkaldte "spurtpræmier", som blev uddelt efter trænseniorsergentens forgodtbefindende – det kunne for eksempel være næste scorede mål i fodboldkampen, eller næste touche i fægtedisciplinen.

Spurtpræmierne var venligst sponsoreret af Aalborg Kaserners IF, Vordingborg Garnisons IF samt Hjemmeværnsdistrikt Nordjylland.

Fægtning i gymnastiksalen

Den hemmelige "Disciplin X" bød i år på fægtning i gymnastiksalen.

Der er temmelig stor forskel på antallet af soldater i Trænregimentets enheder, hvorfor den allerstørste bataljon, 1. Logistikbataljon, også sideløbende havde konkurrencer for de værnepligtige for at aktivere flest mulige soldater.

De værnepligtige skulle blandt andet gennemføre disciplin Y, som var en samarbejdsøvelse, med en båre, hvorpå der var placeret en tung dukke. De værnepligtige og de mange med "værneret" løb også 4 x 400 meter løb, fanestafet og orienteringsløb på kasernens område.

6. NSE's værnepligtige fra Vordingborg deltog i år sammen med de værnepligtige fra Aalborg, men måtte konstatere, at overmagten var for stor, især når modstanderne har mange flere deltagere at gøre godt med i disciplinerne.

Al denne "tovtrækning" (der også var en disciplin for HBU) endte lykkeligt – for 2. Deling fra 5. HBU Kompagni, da de trak det længste strå og vandt HBU pokalen.

Den suveræne Logistikbataljon

Den samlede vinder af idrætsdagen blev "den store bataljon" igen i år. 1. Logistikbataljon tog for sig af "retterne" og vandt disciplinerne: Hockey, håndgranatkast, stafet, tovtrækning, øksekast, fodbold og streetbasket.

2. Logistikbataljon vandt tre discipliner: Beachvolley, petanque og 3-kamp mens 3. Vedligeholdelsesbataljon vandt skydning og Militærpolitiet vandt 3 km løbet for hold.

Regimentsstaben og 4. Nationale Støttebataljon måtte således gå fra idrætsdagen uden pokaler, selvom "de gule" fra Vordingborg bestemt kæmpede for sagen og blev noteret for ikke mindre end fem andenpladser.

AKIFs Lederpris

Aalborg Kaserners Idrætsforening uddeler hvert år lederprisen til et medlem, der har gjort en særlig indsats for den frivillige idræt. I år blev den givet til korporal Stefan Busk fra regimentets IT-sektion.

Stefan har gennem mange år været primus motor for AKIFs badminton og volleyball hold. Stefan er både i sin daglige tjeneste som IT medarbejder og som frivillig i AKIF en ildsjæl.

Der er mange ting, en holdleder sørger for, før under og efter et stævne. Her er Stefan eksemplets magt. Han sørger for at sende idrætsmeddelelser ud, samler hold og gennemfører træning forud for stævner. Under stævner sørger han for transport og er spillende træner. Og efter stævnerne sørger han for, at der bliver leveret fotos og artikler til AKIFs hjemmeside.

Stefans engagement indenfor volleyball er udslagsgivende for, at Dansk Militært Idrætsforbunds forbundsmesterskab i volleyball stadig eksisterer.

Stefan fik overrakt lederprisen til idrætsdagen af regimentschefen.

Sammen med lederprisen modtog Stefan traditionen tro et maleri af en klovn. Klovnen som leder kan både være sjov og alvorlig, glad og bedrøvet. Men klovnen er altid ukuelig og giver aldrig op, hvilket også kendetegner de frivillige ledere.

Maleriet er malet af John Laursen i 2010.

PERSONEL NYT

Deltagere på VUT-II for mellemledere, 30. juni 2017.

Udnævnelse til major
Pr. 1. marts 2017:
MJ Kasper Jacobsen Bie

Pr. 29. maj 2017:
MJ Søren Anker Larsen

Pr. 28. juni 2017:
MJ Michael Holm Thomsen

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 1. april 2017:
KN Filip Nordby Michael

Pr. 1. juni 2017:
KN Karsten Østergaard

Udnævnelse til seniorsergent
Pr. 18. april 2017:
SSG Erik Møller Madsen

Pr. 30. juni 2017:
SSG Hans Jørgen Nørgaard Mogensen
SSG Lars Witt Jensen
SSG John Møller Larsen

Udnævnelse til oversergent
Pr. 1. april 2017:
OS Katja Jørgensen

Pr. 30. juni 2017:
OS Emil Løjborg
OS Anders Røn Niemann

Chefen for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen, får overrakt Nordic Blue Berets Medal of Honour i sølv af H.K.H. Prins Joachim på Kastellet.

OS Diana Pedersen
OS Jon Skak Mølgaard
OS Daniel Schmidt
OS Loui Galica Gormsen
OS Thomas Fogh Larsen

Udnævnelse til sergent
Pr. 1. juni 2017:
SG Rasmus Salomonsen
SG Stefan Koefoed Pilegaard
Pr. 30. juni 2017:
SG Emma Steenberg Lindegaard
SG Martin Steen
SG Ronja Krøyer
SG Mike Klindt Vølund
SG Anne Holm Jessen
SG Birk Sonne Rydstrøm Westerberg
SG Andreas Garder Laursen
SG Lasse Hansen
SG Lukas Mørkøv Kristiansen
SG Silas Hannibal Maj
SG Mathias Normand Neltoft
SG Christian Winther Pedersen
SG Rasmus Linde Fejerskov
SG Nicolaj Krog
SG Arnar Freyr Sverrisson

25 års jubilæum
Pr. 1. september 2015:
SSG Poul Martin Madsen

Pr. 1. januar 2016:
OS Tage Johansen Lundquist

Pr. 4. maj 2017:
OL Brian Busk

Pr. 1. juni 2017:
SSG Orla Norman Madsen

Pr. 11. juni 2017:
OS Peter Koch-Palmgren

Pr. 28. juni 2017:
KN Flemming Brix Tarp

40 års jubilæum
Pr. 2. juni 2017:
OKS-1 Bent Andersen

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. marts 2017:
OKS-1 Thomas Saaby Nielsen
OS Klaus Johansen

PERSONEL NYT

OLG Elizabeth Garmin

SSG Lars Kristian Andersen

CSG Lars Frank Jørgensen

Pr. 1. april 2017:
SSG Ole Dan Christiansen
KP Michael Overgaard Poulsen
SSG Caspar Hyun Hybel
Pr. 1. juni 2017:
KP Dennis Charles Hansen

Fortjensttegnet for god tjeneste i forsvarets reserve i 25 år
Pr. 16. april 2017:
RLG-1-R Søren Wellejus Dujardin
SYPL-R Jean Albert Nørregaard
KN-R Poul Buus

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv:
Pr. 18. april 2017:
CSG Lars Frank Jørgensen
SSG Lars Kristian Andersen

Benådet med Ridderkorset af Dannebrogordenen
Pr. 18. april 2017:
OLG Elizabeth Garmin

US Army Commendation Medal
Pr. 6. april 2017:
MJ Jan Værnhøj Pedersen

Nordic Blue Berets Medal of Honour i Sølv
Pr. 29. maj 2017:
OB Jess Møller Nielsen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
Pr. 30. april 2017:
OKS-1 Per Henrik Skovgaard Larsen

Pr. 31. maj 2017:
SSG John Munch Sørensen

Pr. 30. juni 2017:
OL Per Lorenz Hinrichsen

Uddelt ved Trænregimentets fødselsdag 10. maj 2017

Bedste Soldat – Hold FEB 2017
MG Nikolaj Sarup
MG Anne Ekhard Edsen
MG Lina Refsahl

Legat for personel af konstabelgruppen
OKS-1 Dennis Bødker Johansen

Legat for personel af sergentgruppen
OS Jan Hartvig

Erkendtlighed fra SPAR NORD
KN Michael Fyrst Juncher

Erkendtlighed fra Rotary
SSG Jørn Jensen

Anerkendelse for særlig indsats fra AKIF
KP Stefan Busk

In memoriam

Overkonstabel af 1. grad, Kim Neumann Olsen, er afgået ved døden den 28. juni 2017 efter kort tids sygdom.

Kim var tjenestegørende ved 4. Transportkompagnis deling i Kalbyris.

Æret være Kims minde.

Soldaterforeningens jubilarstævne

-Du har fået ny frisure siden sidst.
-Århh, ti stille!

Den 6. maj var 140 tidligere tjenestegørende samlet ved Trænregimentet, for at fejre deres jubilæum som soldat. Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening var vært ved arrangementet, hvor medlemmer med rundt jubilæum fik overrakt jubilæumsmedaljer.

Opbygning efter 2. Verdenskrig

En af de ældste jubilarer startede i Hæren i 1952. Da Ove blev indkaldt til Ryvang Kaserne, var det Danske Forsvar stadig ved at rejse sig efter besættelsen. Der manglede især officerer og stregbefalingsmænd. Ove blev udtaget til sergent, og sendt på sergentskole i Padborg. Men efter uddannelsen var der så stor mangel på befalingmænd, at han som nyuddannet sergent blev befalet til at blive på skolen, for at uddanne de næste hold.

-På et tidspunkt blev jeg genindkaldt, og der var vi en sekondløjtnant og fem befalingsmænd til at styre et helt kompagni.

Far og søn i trøjen

40 år senere blev Oves søn, Anders, indkaldt til Trænregimentet, denne gang på Hvorup Kaserne. Og fordi der netop er 40 år imellem har de kunne følges ad til runde jubilæer hos soldaterforeningen.

Efter paraden og medaljeoverrækkelsen kunne deltagerne gå rundt på kasernen og mindes gamle dage inden der var fælles frokost i gymnastiksalen.

Ove blev indkaldt i 1952, og oplevede blandt andet mytteriet på grund af den forlængede værnepligt i 1953.

Ove og Anders er far og søn, og blev indkaldt med 40 års mellemrum

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

September 2017

Militærpolitiets nye motorcykel

Ville du køre i krig på to hjul?
- Læs om 105 år med motorcykler i Hæren.
Side 12 - 17.

Veteraner fejret i Nordjylland

Flagdag i Aalborg, Aabybro og Brønderslev. Side 20.

Indhold

4 Hvor meget vil du gøre for drømmejobbet?

7 Udnævnelse med blandede følelser

8 Krom, rednecks og store bjærgningsvogne

11 Uddannelsesgruppe kørsel - specialister i køreuddannelse

12 Ny motorcykel til Militærpolitiet

14 I krig på to hjul

18 Første dag i en helt ny uniform

20 Flagdag i Nordjylland

22 Føringsuddannelse ved 4. Nationale Støttebataljon

24 Personelnyt

25 Racerløb og teambuilding ved 1. Logistikbataljon

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdisen. Telefon: 7283 6010.

Redaktionsgruppe
Kaptajn Søren Egebæk
Seniorsergent Jes Mose Jensen
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Overkonstabel Niels Porsbøl

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Garnisonsstøtteelementet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: TRR-KTP-KOM@mil.dk

Udgivelser/oplag
TRÆN NYT udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nummer udkommer medio december 2017. Sidste frist for indlevering af artikler er torsdag den 30. november 2017.

TRÆN NYT er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Velkommen tilbage efter sommerferien

Vi er nu alle mere eller mindre tilbage i uniformen, klar til nye udfordringer i form af opgaver nationalt og internationalt. Første halvår af 2017 har budt på mange spændende opgaver for Trænregimentets bataljoner og Militærpolitiet.

Tiden frem til sommerferien har været travl og udfordrende både nationalt og internationalt. Som I sikkert ved, er Militærpolitiet en værnsfælles enhed, der støtter Forsvarets opgaveløsning nationalt og internationalt. Støtten leveres både til vands, til lands og i luften, og ofte i samarbejde med Forsvarets Auditørkorps og allierede nationers militærpoliti.

På den internationale scene har Militærpolitiet kontinuerligt udsendt et bidrag til henholdsvis: International Military Police, Kabul samt Operation Inherent Resolve, Irak. Fra årsskiftet vil Militærpolitiet ligeledes udsende et bidrag til Enhanced Forward Presence i Estland og med både Søværnet og Flyvevåbnet.

Militærpolitiets maritime kapacitet udsendte i starten af året en Militærpolitienhed med fregatten HDMS PETER WILLEMOES under indsættelsen i operation "Cooperative Deployment". Under operationen var fregatten en del af den amerikanske Carrier Strike Group 2, der løste opgaver i både Middelhavet og Den Arabiske Golf. Fregattens primære opgave var at yde beskyttelse og eskortering af hangarskibet GEORGE W. BUSH.

Militærpolitiets bidrag gennemførte samtræning og erfaringsudveksling med amerikanske enheder. Samtræningen indeholdt blandt andet sikkerhed ved ophold i fremmede havne, afhentning og evakuering af enkeltpersonel eller grupper fra farlige områder samt træning i boardingoperationer med fokus på procedurer, bevissikring, håndvåbenuddannelse og førstehjælp samt forskellige indsættelsesmetoder.

Såfremt situationen opstod, var det Militærpolitiets opgave at forestå håndtering, registrering og dokumentation i forbindelse med ombordtagning af migranter/flygtninge på HDMS PETER WILLEMOES mens den passerede Middelhavet. Udsendelsen har bibragt Militærpolitiet mange gode erfaringer, der kan bruges i udviklingen af Militærpolitiets maritime kapacitet.

I forbindelse med Venstres politiske sommermøde blev det af statsministeren udmeldt, at Forsvaret i større grad skal støtte politiet. Men hvorfor nu det?

Tanken om at indsætte bevæbnet militært personel i aktioner på gaderne i Danmark har traditionelt ikke været en del af den danske indenrigspolitik. Men tiderne skifter, og dagens Danmark står over for en ny og alvorlig trussel, terrorisme.
Militærpolitiet har i flere år gennemført samvirke og øvelsesvirksomhed med politiet. I de seneste år har der især været fokus på proceduretræning og uddannelsessamarbejde med Politiets Efterretningstjeneste under livvagtstjeneste eller særlig hjælp til politiet. Uddannelsessamarbejdet har vist sig at være utroligt givende og højnet færdighederne hos den enkelte militærpolitisoldat og betjent. Den hårde træning har især vist sin værdi under indsættelse i internationale operationsmiljøer med en meget høj trusselsvurdering.

Jeg er derfor ikke i tvivl om, at muligheden for yderligere støtte til politiet er yderst relevant. Hvorvidt støtten skal være grænsekontrol, opretholdelse af et givent beredskab eller en egentlig indsættelse i bevogtnings- eller sikkerhedsopgaver, skal afklares i et samarbejde mellem Rigspolitiet og Forsvaret.

Til trods for at vi i pressen har hørt negative holdninger og udbredt skepsis over for overdragelse af politiopgaver til soldater, er følgende sikkert. Såfremt en alvorlig situation opstår i Danmark, og Forsvaret anmodes om at støtte politiet, er Militærpolitiet og Trænregimentet klar. Klar til at yde en indsats og løse enhver beordret opgave med yderst erfarne, kompetente og professionelle soldater.

Slutteligt vil jeg sige, at andet halvår af 2017 vil blive præget af udarbejdelsen af det nye forsvarsforlig. Et forlig der tyder på, at flere af de politiske partier ønsker at styrke forsvaret, men hvordan? Det er en udfordrende og langsommelig proces, når der blandt de politiske partier og Forsvarets øverste ledelse skal finde ud af, hvad de økonomiske ressourcer skal bruges til, og især hvor de skal tages fra.

Der er mange rygter og gisninger fremført af den ene ekspert efter den anden, men uanset hvad så må vi som soldater væbne os med tålmodighed. Som soldat skal vi fokusere på de kendte opgaver og håbe på et godt resultat for Forsvaret og Trænregimentet, når beslutningen slutteligt ruller ud over udgangslinjen.

Fortsat god sensommer.

Christian Brynje
major
Stabschef for Militærpolitiet

Hvor meget vil du gøre for drømmejobbet?

Kenneth brugte næsten fire år på at uddanne sig til kok. Målet var at søge drømmejobbet i 1. Forsyningskompagnis Forplejningssektion.

- Jeg har altid været glad for at lave mad – især til andre. Det er glæden ved at se folk blive glade, for det man laver. Og så at eksperimentere... Der er tusindvis af kombinationsmuligheder med mad og krydderier.

Komfur på anhænger

Kenneth viser rundt i Forsyningskompagniets garager. Mellem store containerløftere og lastbiler står en lille grøn anhænger. Toppen er pakket ind i en tyk grøn presenning, der kan slås ud som en stor parasol omkring anhængeren. Anhængeren er ét stort komfur. Den er hjertet i Forplejningssektionen, når de er ude og lave mad til sultne soldater.

Da Kenneth startede som oversergent i 1. Forsyningskompagni, og stående styrke, var han oprindeligt bjærgningsbefalingsmand og skulle udsendes til Afghanistan. Mens han forberedte sig til missionen, fandt han ud af, at 1. Forsyningskompagni gemte på et lille speciale. Ud over lastbiler og bjærgningsvogne leverer de en lille men efterspurgt kapacitet – Forplejningsgruppen.

Køkkenanhængeren fungerer som et stort komfur med to ovne, to kogekar og to store stegeplader.

Når et logistikkompagni støtter en bataljon i Danmark, og i udlandet, følger der en forplejningsgruppe med. Der er fire mand i gruppen, der er soldater som alle andre. På øvelser med logistikkompagniet er deres job at lave god mad til op til 250 soldater af gangen. Kenneth blev straks interesseret i et jobbet som sektionsfører for forplejningsgrupperne.

Et hjem med grill

Kenneths store fritidsinteresse er at lave mad, især på Webergrill - mange Webergrille.

- Jeg har ti derhjemme. Men de tre af dem er mest til pynt inde i stuen. Jeg laver alt på dem; kold- og varmrøgning og pulled pork. Selv en indbagt islagkage i marengs har jeg lavet på en grill.

Stillingen som sektionsfører kræver, at man er uddannet kok. Selvom Kenneth dengang var ved at pakke uniformen for at tage til udlandet søgte han ind på kokkeuddannelsen med start når han kom hjem.

Kenneth lavede en aftale om brug af hans optjente "civiluddannelse". Han havde dengang ret til to og et halvt års uddannelse med løn. Resten af uddannelsen tog han med lærlingeløn. Planen var hele tiden, at han ville søge stillingen som sektionsfører for forplejningsgrupperne efter uddannelsen, hvis den var ledig...

Fra befalingsmand til lærling

Da Kenneth kom hjem fra Afghanistan startede han på uddannelsen til kok. Men skiftet fra tjenesten som befalingsmand til lærling var ikke let. - De første fjorten dage på skolens grundforløb var jeg klar til at kaste håndklædet i ringen. De andre elever var hele tiden syge, mødte ikke til tiden og kom brasende igennem døren, når de kom for sent. Vi var 25, der startede på grundforløbet, men til den afsluttende eksamen var vi kun fire.

Kenneth fik en læreplads på Bryghuset Vendia, der, ud over at være bryggeri, også er både gourmetrestaurant og laver mad til forskellige virksomhedskantiner. Her kom hans erfaringer fra Forsvaret til gavn.

Kenneth fik lov til selv at stå for Vendias virksomhedskøkken, selvom han var lærling. På den måde endte han med, at bruge det meste af læretiden med at lave mad, der blev bragt ud til andre virksomheders kantiner i Hjørring og omegn. - Det var "god gammeldags" mad. Og jeg fik lov til at prøve noget. Jeg skulle selv sørge for at bestille mine varer, og gik og smagte det hele til selv.

Hjem til kompagniet

Knap fire år senere kom Kenneth tilbage til 1. Forsyningskompagni med et svendebrev som kok og blev faglig leder af forplejningsgrupperne. Der er i alt tre grupper med tre konstabler og en gruppefører i hver. Kenneths opgave er

Containerens grovkøkken kan bruges til både madlavning og opvask, men det vigtigste er kaffemaskinen i hjørnet.

at udvikle og uddanne alle i grupperne, samtidig med han selv er gruppefører.

- Jeg havde savnet mit arbejde i kompagniet rigtig meget. Lige fra starten af grundforløbet og til jeg trådte ind af døren igen. Sammenholdet, de gode historier, folk der har ligget hele ugen i bivuak i regnvejr, men stadig har et smil på læben. Samtidig er der altid stress og pres på i et køkken. Man er hele tiden på. I kompagniet skifter mit arbejde mellem at være administrativ, lave uddannelse og tage på øvelser. Det passer også bedre med familielivet, da jeg har to små børn.

Vi skal udfordre os selv

Kenneth sætter en af brænderne tilbage i køkkenanhængeren. Køkkenanhængeren kører på diesel, der altid er til at skaffe, lige meget hvor man er henne i verden. Gruppens grovkøkken er derimod i en container på ladet af en lastbil. Den indeholder opvaskemaskine, vaskemaskine og tørretumbler, og to store industrikaffemaskiner, så kolde soldater kan tankes op med varm kaffe.

Containeren indeholder diesel og vand til over en uge i felten. Men de få kvadratmeter er udnyttet så godt, at den både kan fungere som køkken, når der skal snittes grøntsager og æltes brød, og samtidig som fungerer den som opvaskerum. Hygiejnen skal hele tiden være i top, så forplejningsgruppen ikke nedlægger et helt kompagni med madforgiftning.

- Udfordringen ligger meget i at prøve, hvad det her udstyr kan. At sætte ovnen til at køre på fuld knald, gå væk fra de normale gryderetter, og i stedet lave lasagne eller steg. Jeg lovede de andre i forplejningsgrupperne, at vi skulle udfordre os selv. Det kan godt være, at det går galt, men så må vi spise det, der er.

Man starter med at spise med øjnene

Kenneth er den eneste faglærte kok i forplejningsgrupperne. To af konstablerne er uddannet slagtere, men ellers er de bygget op af soldater fra 1. Forsyningskompagni, der har interessen for at lave mad.

- Alle kan snitte grøntsager og røre i en gryde, men vi skal lære folk at smage på maden og planlægge en menu, så tingene passer sammen. Vi har for nylig været to dage på Food College i Aalborg, og rutineret vores forplejningshjælpere. Jeg kan godt lide at lære det tekniske videre, at vise folkene hvorfor smørret branker, og hvordan man steger en bøf.

- Det er måske fordi, jeg er uddannet på en gourmetrestaurant, men jeg går også op i, at tingene skal serveres pænt. I stedet for at klaske en portion på en tallerken, kan vi tænke over, hvordan vi anretter pænt på en tallerken med en smule urter som pynt. Selvom det er i felten må maden gerne se godt ud, når det bliver serveret. Man starter jo med at spise med øjnene.

Udnævnelse med blandede følelser

Da regimentets konstabelelever blev udnævnt i foråret, var det både festligt og vemodigt.

Festligt, fordi 41 dygtige unge mennesker kunne kalde sig professionelle soldater, men vemodigt, fordi der ikke var stillinger til dem alle sammen ved Trænregimentet.

- Det var en hård meddelelse at få i starten af uddannelsen, fortæller chefen for 2. Sanitetskompagni, kaptaj Jan Holst, - udgangspunktet var, at der ikke var stillinger at tilbyde dem, når de var færdige med uddannelsen.

Konstabeluddannelsen varer otte måneder, og til alt held lod eleverne sig ikke slå ud af de dårlige nyheder.

- Men jeg er meget imponeret over den indsats de har lagt for dagen, og den holdning de har haft til at få det bedste ud af uddannelsen.

Har ledt med lys og lygte efter ledige stillinger

1. Logistikbataljon har uddannet 24 konstabler, 2. Logistikbataljon har uddannet 20, og 4. Nationale Støttebataljon har uddannet 7.

I den sidste del af uddannelsen har eleverne og deres førere ledt med lys og lygte efter ledige stillinger til dem i resten af Forsvaret.

Det gjorde, at omkring halvdelen af konstabeleleverne har fået ansættelse ved Trænregimentet eller andre steder i Forsvaret.

Uddannelser, der kan bruges over alt

-Det er vigtigt at huske, at vi giver vores konstabelelever den samme grønne enkeltkæmperuddannelse som ved andre regimenter, fortæller delingsfører ved 2. Logistikbataljon, premierløjtnant Jes Madsen, - og samtidig giver vi vores konstabelelever en masse gode ting i bagagen som lastbilkørekort og farligt gods kursus, så de er attraktive for resten af Forsvaret.

Det var hårdt for kaptajn Jan Holst fra 2. Sanitetskompagni, at måtte meddele eleverne, at der ikke var stillinger til alle efter uddannelsen.

Udnævnelsen er en stor dag, både for soldaterne og deres pårørende. Foto: 4. Nationale Støttebataljon

Af Uddannelsesgruppe Kørsel, 2. Logistikbataljon

Krom, rednecks og store bjærgningsvogne

Uddannelsesgruppe Kørsel har været på kursus hos Miller Industries i USA, der laver Rotator Kranen, der er standard på Hærens bjærgningsvogne.

Hæren har indført en ny bjærgnings vogn, der har monteret en rotator kran i stedet for en almindelig kran. En rotator er en bom monteret med spil, som kan anvendes 360° omkring bjærgningsvognen til både træk og løfte opgaver.

Vi har igennem et stykke tid brugt rotatoren, men vi følte ikke, at vi fik udnyttet dens potentiale til fulde. Da vi fik muligheden for at deltage i et kursus hos Miller Industries i USA, som producerer rotatoren, var det en oplagt mulighed for at lære noget mere om rotatorens anvendelsesmuligheder.

Afgang til Chattanooga

Vi skulle relativt tidligt ud af fjerene mandag morgen, vi mødtes kl. 0430 på kasernen og kørte derfra mod Aalborg Lufthavn. Og der begyndte rejsen ellers for alvor mod Chattanooga: Aalborg– Amsterdam – Atlanta – Chattanooga. Vi landede kl.15.25 lokal tid.

Chattanooga ligger i delstaten Tennessee i den sydøstlige del af USA. Der er 6 timers forskel på Chattanooga og Aalborg, så da vi var landet var klokken reelt 2125 for os.

Efter vi havde hentet vores bagage fik vi lejet en bil, fundet vores hotel, og kørte derefter ud for at finde noget at spise. Tilbage på hotellet pakkede vi ud, gik i bad og derefter var det på tide at gå i seng, da klokken var omkring kl. 2300 amerikansk tid.

Kursusstart hos Miller Industries

Første kursusdag starter på "The international towing and recovery hall of fame and museum". Det er det eneste museum om bjærgning I hele verden – det påstår de i hvert fald

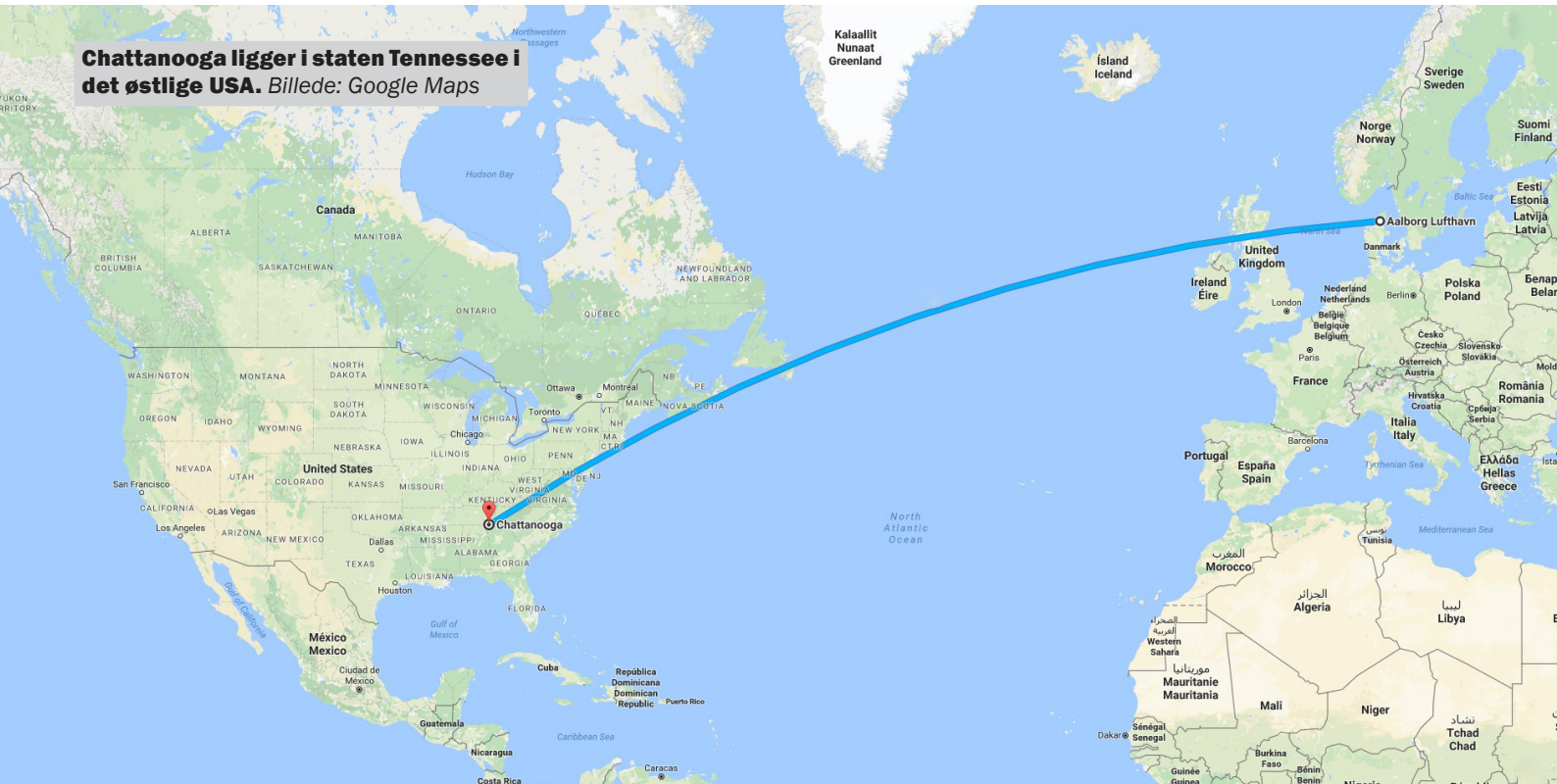

Chattanooga ligger i staten Tennessee i det østlige USA. *Billede: Google Maps*

i Chattanooga.

Vi var ca. 80 elever på holdet, som skulle bruge de næste tre dage sammen. Efter vi havde fået skrevet os ind, og der var blevet budt velkommen, begyndte undervisningen.

De første lektioner handlede om, hvordan man bygger en rotator op fra bunden. Dette var nogle meget spændende og interessante lektioner, især fordi vi skulle ud og se selve fabrikken dagen efter. Nu havde vi på forhånd en ide om, hvordan de forskellige processer hang sammen.

Resten af dagen var en gennemgang af, hvordan man bruger forskelligt anhugnings materiel og kassations regler herfor. Det virkede lidt forunderligt på os, da det var et firma, der selv laver anhugnings materiel, der afholdt lektionen. Det "lugtede" lidt af reklame, men det er åbenbart meget normalt i USA.

En anden forunderlig ting var, at underviseren også arbejdede for en kontrolinstans, som kontrollerer anhugnings materiel på byggepladser og lignende. Han kan både kassere deres materiel og derefter sælge dem noget nyt... Hvem sagde interesse konflikt?

Rotatorkranen giver mange muligheder, når der skal bjærges store køretøjer og anhængere.

Mere rotator og militære produkter

Vi begyndte anden kursusdag med en rigtig god gennemgang rotatorens mange anvendelsesmuligheder. Det var noget af en øjenåbner for os, især da de blev demonstreret for os senere på dagen.

Dagens anden lektion var en fortsættelse af gennemgang af materiel og amerikanske regler fra første dagen. Tredje lektion var en praktisk gennemgang af teorien fra første lektion, som indeholdte rejsning af køretøjer på forskellige måder.

Derefter kom dagens højdepunkt hvor vi skulle ud og se Miller fabrikken, og det var ret fedt at se det hele indefra. De enkelte dele ankommer til fabrikken som samlesæt, herefter bliver de svejset sammen ved forskellige arbejdsstationer.

Senere i arbejdsprocessen bliver alle delene monteret på et chassis, hvorefter der står en færdig bjærgningsvogn, der kun mangler at blive malet i farve kunden ønsker, inden den er klar til aflevering.

Rundvisning på Miller fabrikken, der laver rotator kranen.

Da vi havde været igennem fabrikken, fik vi forevist deres teststand, hvor de trækprøver deres spil o.l. Da denne seance var forbi, blev resten af kursisterne, med undtagelse af fire danskere, sendt hjem. Nu var der tid til en særlig tur til os danskere, hvor vi fik lov til at se nærmere på Millers forskellige militære produkter, som var virkeligt givtigt.

Rotatorkran i praksis

Den sidste dag på kurset startede med en afsluttende prøve i sikkerhedsbestemmelser og anvendelse af anhugningsmateriel jævnfør de amerikanske regler. Da disse regler adskiller sig væsentligt fra de europæiske regler, var dette ikke noget, vi kunne relatere til vores daglige arbejde.

Resten af dagen var meget spændende og lærerig, da vi forsatte med at se på forskellige måder at løse praktiske rotatoropgaver. Dette var noget, vi kunne tage med hjem og anvende i dagligdagen.

Afslutningsvis var der uddeling af diplomer, og så var kurset slut. Næsten.

For næste dags morgen, var der igen blevet arrangeret et besøg for os fire på fabrikken.

Rundtur på fabrikken

Fredag morgen var det af sted til Miller fabrikken igen. Her blev vi præsenteret for deres største bjærgningsvogn med deres sidste nyudviklede fjernbetjenings og styreenheder. Det var virkelig noget lækkert materiel som gav en del inspiration og ideer til vores egen hverdag!

Vi fik lov til at pille, rode og rage ved tasterne og blev lidt senere på dagen også introduceret for Millers CEO. Alle på fabrikken/koncernen var vanvittig flinke, lige fra CEO og ned

Ved Rock City kan man se til syv stater

til lærlingen, og de svarede alle velvilligt på vores spørgsmål.

Powershopping inden hjemrejsen

Denne dag var en kærkommen mulighed for at komme ud og se på lokalområdet i Tennessee. Dagen begyndte med at vi besøgte Ruby Falls. Det er et 50 meter højt vandfald, der ligger inde i et bjerg. Det blev opdaget i 1928 Leo Lambert og det er på top ti listen over alle hulevandfald i verden.

Herefter kørte vi op til et udsigtspunkt som hedder Rock City. Det er blandt andet kendetegnet ved, at man som det eneste sted i USA, fra dette punkt kan se syv andre stater, samtidig med at man har en flot udsigt over Tennessee River. Resten af dagen blev brugt på powershopping i diverse malls, jagt og sportsforretninger. Og ja, alting er større i USA, både forretningerne og udvalget.

Som afslutning på endnu en god dag, besøgte vi en meget berømt amerikansk manderestaurant.

Hjemrejse til Aalborg

Så var det blevet afrejsedag og tid til at forlade USA for denne gang. Klokken 1210 (amerikansk tid) gik vi ombord i flyet fra Chattanooga, for at lande i Aalborg kl. 0940 (dansk tid) mandag morgen, godt trætte men med mange nye oplevelser og indtryk i rygsækken.

Ved hjælp af rotatorkranen kan sættevognen løftes op og drejes i luften, inden den sættes på hjulene.

Ruby Falls

Af Uddannelsesgruppe Kørsel, 2. Logistikbataljon.

Specialister i køreuddannelse

Når der skal uddannes køreinstruktører, køreassistenter og bjærgere i hele det danske Forsvar, foregår det ved Trænregimentet i Aalborg.

Her er uddannelsesgruppe kørsel ansvarlig for, at uddanne soldater fra alle tre værn på køretøjer, lige fra motorcykler og ATV'er til tonstunge bjærgningsvogne.

Uddannelsesgruppen er en del af 2. Logistikbataljons kursussektionog består af 10 medarbejdere, primært oversergenter og seniorsergenter.

Stort træk på køreassistent kurser

Indeværende år har været et særdeles travlt år for uddannelsesgruppen og i skrivende stund har de gennemført kurser i 20 af årets 33 uger. Igen i år har der været et stort træk på køreassistent kurserne, hvilket har resulteret i at der også i 4. kvartal af 2017 er oprettet et ekstra kursus.

I perioderne mellem planlagte kurser udnytter uddannelsesgruppen tiden til at styrke egne kvalifikationer og kompetencer. Dette gøres igennem egen uddannelse og gennem deltagelse i civile og militære kurser ude i verden.

Støtte til indkøb og afprøvning

Uddannelsesgruppens sidste opgave er, at støtte Trænregimentet og Forsvarets Materiel og Indkøbsstyrelse i forbindelse med implementering og anskaffelse af nyt materiel. Dette gøres både ved at skrive bestemmelser og reglementer, men i ligeså høj grad ved praktisk afprøvning og erfaringsindhentning.

I 2016 og 2017 har uddannelsesgruppen støttet med omfattet test og afprøvning af bjærgningsvogn Miller og tilbehør samt Grove mobilkranen. Gruppen har ligeledes afgivet en medarbejder til at støtte op om den indledende test og afprøvning af Forsvarets nye lastvogne.

Fremadrettet bliver det bestemt ikke kedeligt ved Uddannelsesgruppe Kørsel. Der venter mange spændende opgaver forude.

Ud over en lang række kurser ligger der også større projekter og venter. Her kan blandt andet nævnes: Støtte til implementering af Forsvarets nye lastvogne, udveksling til Motorskolen i Sverige og færdiggørelse af en lang række læringsplaner.

Passage af bro, der ikke tåler trykket fra både lastvogn og last samtidig.

Ny motorcykel til Militærpolitiet

Netop nu er Yamaha ved at lave de sidste detaljer klar på den prototypen til Militærpolitiets nye motorcykel. Motorcyklen er en uundværlig del af Militærpolitiets værktøjskasse, når de skal ekskortere tunge panserbroer igennem Danmark eller standse trafikken, så parader kan komme igennem byen.

Valget faldt på Yamaha FJR1300A, som også er blandt de modeller, det civile politi bruger.

Nogle af de faktorer, der spillede ind i valget af FJR1300A var, at den har lav sædehøjde, så føreren kan have begge fødder på jorden, når der køres langsomt med parader i byer.

Ud over ABS har den også tractionscontrol, som forhindrer baghjulet i at spinne og skride ud, hvis der gives for hårdt gas på glat underlag, og overførslen fra motor til baghjul sker ikke gennem en kæde, men via. kardantræk, det vil sige gennem aksler og tandhjul, så der ikke skal bruges tid på at skifte og smøre kæde.

Motoren på 1298 ccm levere 146 hestekræfter og har et moment på 138 newtonmeter, hvilket kan få selv en stor stationcar til skamme sig, og på en motorcykel på knap 300 kg, giver det en acceleration og hastighed, hvor de færreste biler kan følge med.

De mange kræfter skal blandt andet bruges til at komme om foran en kolonne, efter militærpolitibetjenten har spærret et vejkryds for at lade en kolonne passere, eller når de skal hurtig op i fart under kontrol af militære køretøjer på motorvejen.

Erstatter 16 år gammel BMW

Den nye Yamaha motorcykel skal erstatte de eksisterende BMW R850 RT motorcykler, der siden 2001 er blevet brugt til eskorteopgaver.

Den 16 år gamle BMW kom som en speciel politiudgave fra BMW fabrikken, der i forvejen var monteret med udrykningsblink- og horn, og kun skulle have den danske radio og nogle få andre ting eftermonteret. På samme måde er den nye Yamaha en standard politimotorcykel, men det specialudstyr militærpolitiet har brug for bliver eftermonteret af Yamaha.

Prototype til test af ekstraudstyr

Over flere omgange har Militærpolitiet haft en prototype i Aalborg, med ekstraudstyret monteret, så de kunne gøre de sidste erfaringer inden Yamaha monterer udstyret på de sidste 24 motorcykler.

Og det er ikke så lidt udstyr, der skal med, når militærpolitiet kører eskorte eller laver kontrol af militære køretøjer. Den skal eftermonteres med fartmåler, SIGNE radio, sirene og blink. Og hvor den gamle BMW havde en kortlomme på tanken, får den nye Yamaha også GPS på styret, så kolonneføreren kan lægge en den rute ind, som kolonnen skal følge.

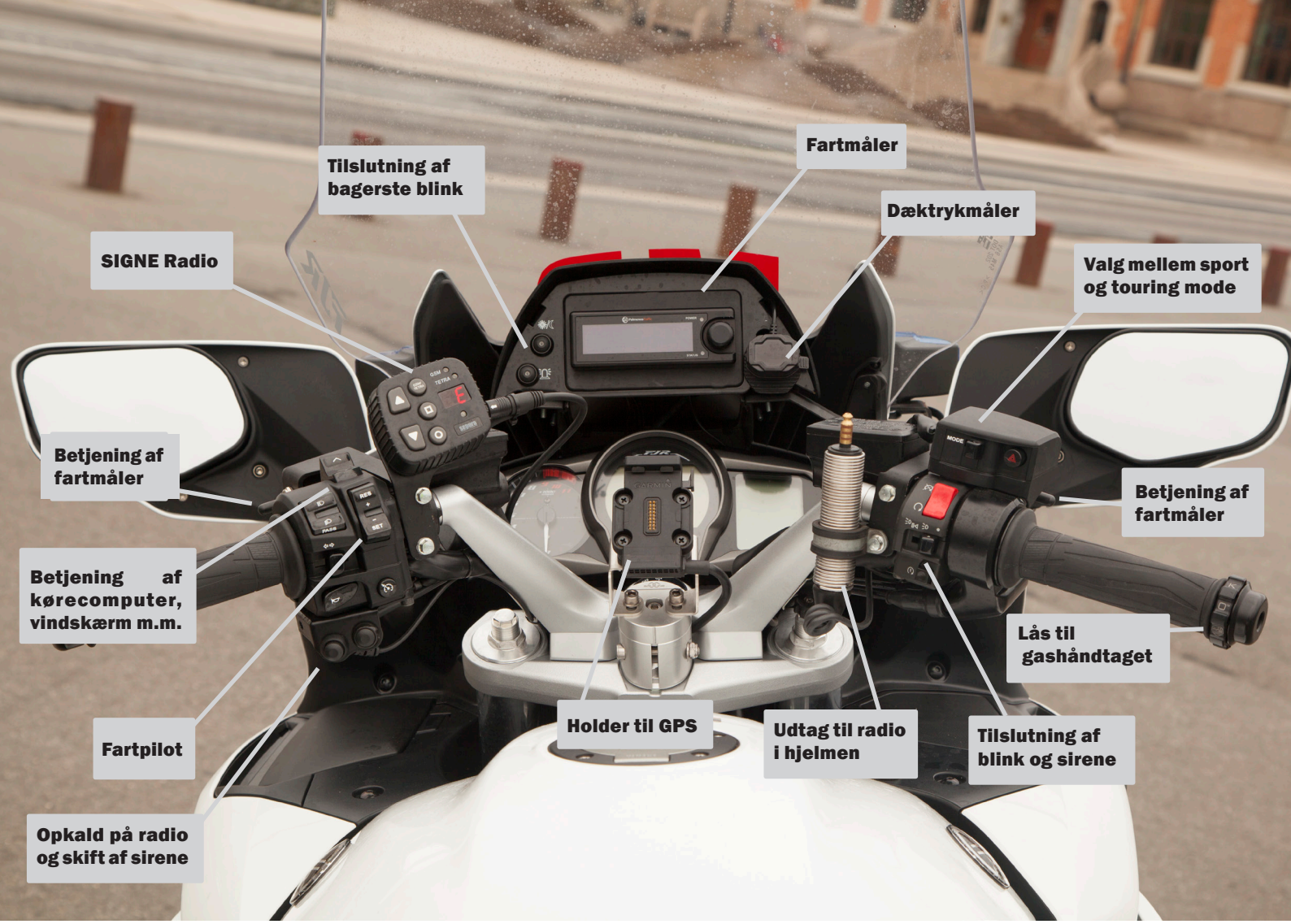

Alt ekstraudstyret skal kunne betjenes fra styret. Derfor har Yamaha og Militærpolitiet lavet en prototype, som er blevet testet under forskellige forhold, inden den blev sendt tilbage med rettelser så Yamaha kan ombygge de sidste 24 motorcykler.

Herunder: Ny og gammel. Yamahaen erstatter den røde BMW motorcykel, der har været brugt siden 2001.

Foto: Forsvarsarkivet

I krig på to hjul

Den nye Yamaha motorcykel til Militærpolitiet er tæt på at blive indført på en rund fødselsdag. I 2017 er det 105 år siden, at Hæren fik sin første motorcykel.

Eksperimenter og lånte motorcykler

I 1912 modtog Hæren en danskproduceret Elleham motorcykel i udlån fra fabrikken. Den havde hele 3,5 hestekræfter. På det tidspunkt var Hæren i gang med at gå fra heste til motorkøretøjer, og eksperimenterede derfor også med motorcykler.

De næste otte år forsøgte Hæren sig med blandt andet en Harley Davidson og en Indian motorcykel. I 1920 kontaktede Fisker og Nielsen Hæren med et tilbud på Nimbus motorcyklen, der i næsten 50 år skulle blive den mest anvendte motorcykel i Hæren.

Som udgangspunkt blev motorcyklerne brugt til ordonnanstjeneste og transport af personer og varer, men snart blev sidevognene monteret med maskingeværer, så motorcyklen kunne deltage aktivt i kamp. Der blev endda lavet forsøg med at pansre en Harley Davidson med sidevogn, indtil det viste sig, at affjedringen ikke kunne holde til de 4,5 millimeter tykke stålplader.

Nimbus med maskinkanon

I 1930'erne blev der købt stort ind af Nimbus motorcyklerne, og de blev brugt til alt fra ordonnansmotorcykler til udrustet maskinkanoner, maskingeværer, bårer til transport af sårede, radiostationer, ammunition, værktøj og meget mere. Den 9. april 1940, da Tyskland angreb Danmark, var Nimbus'en med til at transportere soldater til og fra kampene i Sønderjylland.

Svenske og britiske motorcykler

Efter 2. Verdenskrig var de fleste motorcykler i den danske hær blevet beslaglagt af Tyskerne, og under genopbygningen af Hæren, var der ventetid på Nimbus motorcykler.

Derfor blev der i den første tid af besættelsen brugt svenske og engelske motorcykler, som Hæren havde overtaget fra den danske brigade i Sverige eller fået af briterne. Efterfølgende blev der indkøbt næsten 800 britiske BSA og Ariel motorcykler, der var i overskud efter krigen. Resultatet blev et logistisk mareridt. Hæren havde i 1946 hele 17 forskellige motorcykelmodeller at vedligeholde. I takt med, at der blev leveret Nimbus motorcykler, blev de engelske og svenske motorcykler udskiftet.

Nye behov - ny motorcykel

Produktionen af Nimbus motorcykler stoppede i 1960. Samtidig fik Hæren i 1960'erne pansret mandskabsvogn M/113, og Nimbus motorcyklerne kunne ikke længere følge med i terrænnet. Derfor skiftede Hæren i 1967 Nimbus'en ud med BSA B40 WD motorcykler.

Den teknologiske udvikling i 1970'erne gik

Foto: Forsvarsarkivet

Monark Albin m/42

Motor: 1-cylindret 4-takts motor på 495 ccm.

Ydelse: 20 hk

Vægt: ca. 250 kg

Tank: 13,5 l

Bremser: Tromlebremser for og bag

Foto: Forsvarsarkivet

Nimbus model C

Motor: 4-cylindret 4-takts rækkemotor på 746 ccm.

Ydelse: 22 hk

Vægt: 185 kg

Tank: 12,5 l

Bremser: Tromlebremser for og bag

BSA B40 WD

Motor: 1-cylindret 4-takts motor på 434 ccm.

Ydelse: 18 hk

Vægt: 165 kg

Tank: 15,8 l

Bremser: Tromlebremser for og bag

Militærpolitiet og civilt politi dirigerer militære køretøjer igennem København i 1963, Foto: Forsvarsarkivet

hurtigt, og japanske motorcykler overhalede de engelske. Samtidig valgte Forsvaret, at dele motorcyklerne op i to typer, en til Militærpolitiet, som de kunne bruge til eskorteopgaver på vej, og en til ordonnanskørsel, der kunne køre i terræn. Valget faldt på Yamaha DT 250 MX, der var en let offroad maskine, og Honda CB 400 N til landevejskørsel.

Yamahaen havde dog ikke tilstrækkelig stor tank til at levere den efterspurgte rækkevidde, og Hærens Materiel Kommando skar de originale tanke op og svejsede et stykke metal i, for at gøre tanken større. Resultatet var ikke ligefrem klædeligt, og når ordonnansen kørte mod forhindringer i terræn, gled han frem i bulen på tanken, hvilket gav den øgenavnet "nosseknuseren". Samtidig var DT 250 en totaktsmotorcykel, der krævede olieblandet benzin, hvilket gav ekstra arbejde fordi, der skulle medbringes ekstra olie.

To motorcykler i een

I slutningen af 1980'erne stod Hærens motorcykler igen for udskiftning, og valget faldt den-

Militærpolitiet på øvelse omkring Hanstholm med CB 400 N. Foto: Forsvarsarkivet

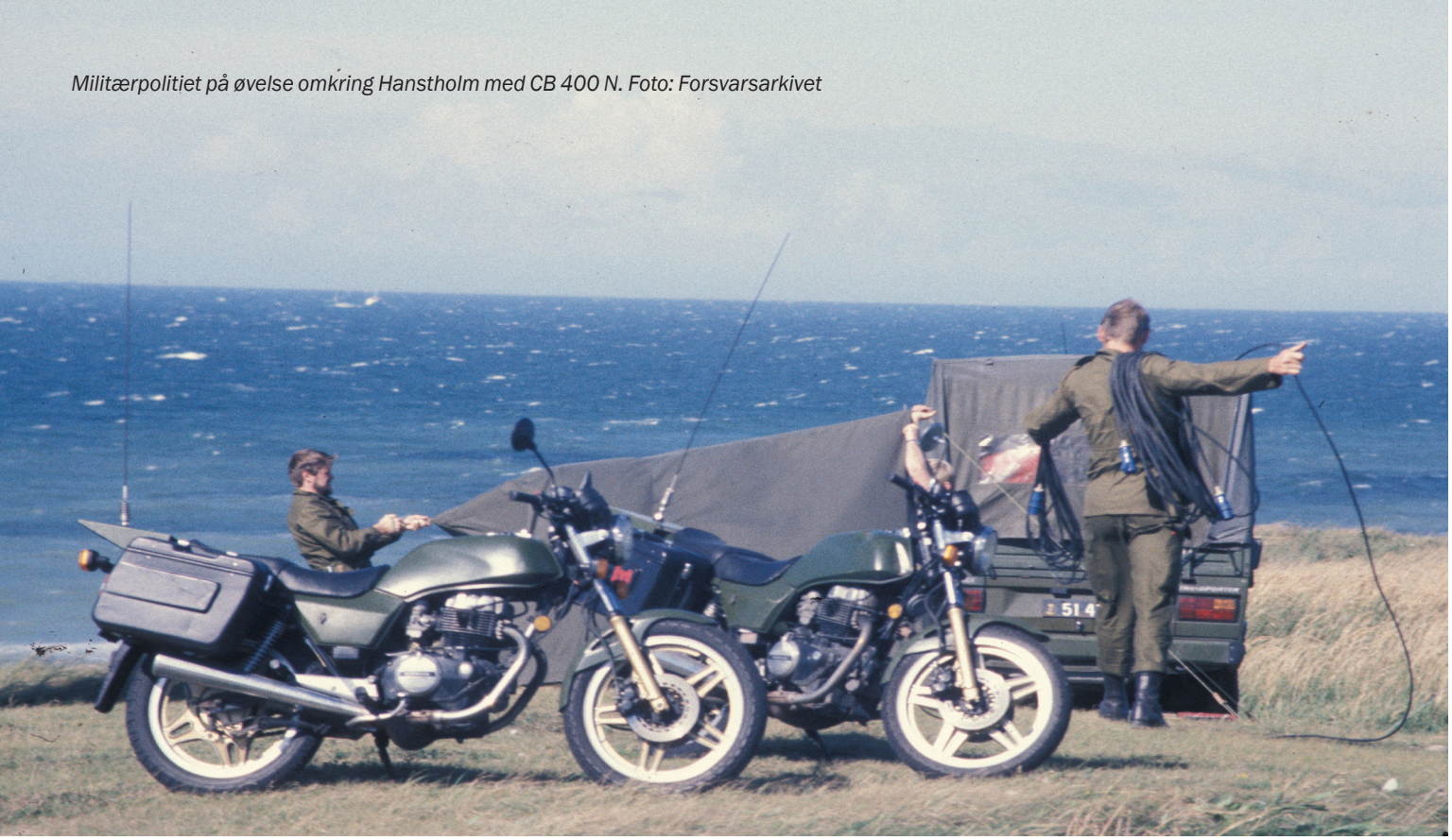

ne gang på BMW R65 GS. Hæren indkøbte to modeller. En, med standard motor, der leverede 48 HK, til Militærpolitiet, og en droslet version med 27 HK til de værnepligtige motorcykelordonnanser.

Motorcykler efter den kolde krig

Selvom produktionen af R65 modellen stoppede i 1993, fortsatte R 65 GS i Hæren indtil manglen på reservedele tvang Hæren til at lede efter en afløser. Valget faldt i 2001 en anden BMW, denne gang på F 650 GS, der, på det tidspunkt, var en nyudviklet motorcykel med indsprøjtningsmotor og ABS bremser.

Til brug for Militærpolitiets eskorteopgaver faldt valget på BMW R850RT.

Der var nu ikke det samme behov for indkaldelse af store hold værnepligtige, og der blev også kun indkøbt 162 af den terrængående F650GS til ordonnanstjeneste og 31 R850RT til Militærpolitiet.

Da Forsvaret skiftede fokus fra at være et mobiliserbart forsvar til et deployerbart, og med det var der ikke længere et behov for motorcykler til operativt brug i Hæren.

Men med specialstyrkernes opgaver i Afghanistan og Irak opstod behovet for en let motorcykel, der kan håndtere ekstremt terræn over korte afstande. Derfor anskaffede de i 2007 otte KTM 450 EXC motorcykler, og i 2008 tre KTM 525 EXC. De er nu, de eneste motorcykler tilbage i Forsvaret, der har en chance for at blive brugt i kamp.

Foto: GHRVPK

Yamaha DT 250 MX

Motor: 1-cylindret 2-takts motor på 246 ccm.

Ydelse: 18 hk

Vægt: 165 kg

Tank: 15,8 l

Bremser: Tromlebremser for og bag

Honda CB 400 N

Motor: 2-cylindret 4-takts motor på 395 ccm.

Ydelse: 43 hk

Vægt: 171 kg

Tank: 14 l

Bremser: Skivebremser for og tromlebremse bag

Jægerkorpset viser KTM motorcyklen frem under SIKU.
Foto: Heri Hammer Niclasen

Foto: Heri Hammer Niclasen

KTM 450 EXC & KTM 525 EXC

Motor: 1-cylindret 4-takstmotor på 449 ccm og 510 ccm

Ydelse: 51 hk

Vægt: 111 kg

Tank: 13 l

Bremser: Enkelt skivebremse for og bag med ABS

Foto: Forsvarsarkivet

BMW R 65 GS

Motor: 2-cylindret 4-takts motor på 649 ccm.

Ydelse: 27 hk og 48 hk

Vægt: 198 kg

Tank: 19,5 l

Bremser: Skivebremse for og tromle-bremse bag

Foto: Forsvarsarkivet

BMW F 650 GS

Motor: 1-cylindret 4-takts motor på 652 ccm.

Ydelse: 34 hk og 50 hk

Vægt: 193 kg

Tank: 17,3 l

Bremser: En skivebremse for og bag-med ABS

BMW R 850 RT

Motor: 2-cylindret 4-takstmotor på 848 ccm

Ydelse: 74 hk

Vægt: 260 kg

Tank: 26 l

Bremser: Dobbelt skivebremse for og en-kelt skivebremse bag med ABS

Første dag i en helt ny uniform

De værnepligtige får udleveret den samme hjelm som tidligere, bare med et nyt overtræk i MTS.

Efter et morgentidligt farvel til både mor og de hjemlige kødgryder og kærester med flere, gik 264 unge mennesker gennem porten til Aalborg Kaserner inden solen stod højst på tirsdagshimlen.

De unge mænd (194) og kvinder (70), tog hul på en fire måneders uddannelsesrejse som værnepligtige rekrutter i det danske Forsvar.

Værnepligtige i MTS.

Officerer og befalingsmænd fra Trænregimentets 1. Logistikbataljon stod klar til at tage imod med åbne arme og nye uniformer. Fremover får værnepligtige udleveret uniformer i multicam sløring, til daglig kaldet MTS, så for de fleste fik udleveret helt nye uniformer.

Nye spilleregler

Den store gruppe værnepligtige skal nu i gang med at gennemføre Hærens BasisUddannelse (HBU).

Og så skal de naturligvis også lære at finde rundt - dels på denstore kaserne og dels i de militære spilleregler, der kan variere en anelse i forhold til den omgangstone, der er i det civile liv!

Ret og rør fra første dag.

De fire måneders værnepligtstjenesten har til formål at give den unge en allround militæruddannelse, der samtidigt kan danne grundlaget for en eventuel videreuddannelse og måske på sigt en egentlig fastansættelse og karriere i Forsvaret. Men først skal de helt elementære færdigheder terpes på plads, så alle ledige øjeblikke blev brugt på at træne ekcercits.

Værnepligt,
både i Aalborg og Vordingborg.

Også ved Trænregimentets 4. Nationale Støttebataljon på Vordingborg Kaserne, var der i går indkaldelse. Her startede 28 unge mænd og otte kvinder deres værnepligt/ret.

Trænregimentet er en af landsdelens største arbejdspladser og består af 2.000 mand inklusiv de nye værnepligtige.

Ventetiden blev brugt på den første undervisning i eksersits.

Alle værnepligtige fik en stregkode, der kunne scannes på depotet, så udleveringen kunne gå hurtigere end tidligere.

De nye værnepligtige i den nye MTS uniform.

Derfor blev jeg værnepligtig ved Trænregimentet

Daniel Borup Stadager fra København er 19 år og nybagt student.

- Jeg havde stort behov for at søge nye udfordringer og ditto omgivelser, og mente det kunne være spændende at komme her til Nordjylland. Jeg overvejer at søge videre i Forsvaret, hvis jeg finder det interessant.

Nadia Møbjerg Poulsen er 20 år og netop flyttet til Aarhus.

- Jeg glæder mig meget til soldaterlivet og regner med at blive så afklaret her i de kommende måneder, så jeg kan træffe den korrekte beslutning om jeg skal vælge uddannelse som sergent – evt. ved Militærpolitiet – eller måske officersuddannelsen. Jeg er meget opsat på at få en uddannelsen ved Forsvaret.

Sabrina Andersen på 19 og **Christina Bang Christensen** på 20 år er begge fra Grenå, hvor de mødte hinanden på byens gymnasium.

- På et tidligt tidspunkt blev vi enige om, at når vi havde fået huen på, så ville vi ind og aftjene vores værneret. Og da jeg har to brødre, der har været her før – den ene som værnepligtig og den anden som efterfølgende sergent – og desuden har to fætre i jeres 2. Logistikbataljon, ja så blev vi enige om, at det skulle være her, siger Sabrina med et glimt i øjet.

Vi glæder os til de kommende udfordringer og oplevelser og hvis vi bliver bidt af det, vil vi muligvis søge om kontrakt.

Kevin Rosa Jensen er fra Løkken. Han er 19 år og er netop blevet udlært som tømrer.

- Jeg har dog altid ment, at jeg ville have oplevelsen som soldat med i bagagen, før jeg endelig beslutter mig for, hvad det egentlig er, jeg vil bruge mit liv på. Det er da heller ikke utænkeligt, at jeg vil forsætte efter de fire måneder, hvis jeg da kan få en kontrakt.

Mirac Tukenmez er 20 år og som kommer fra Glostrup.

Mirac har valgt at aftjene værnepligt hos 4. Nationale Støttebataljon i Vordingborg.

- Jeg regner med at få en fed oplevelse under værnepligten. Det jeg ser frem til er, at vi får et godt kammeratskab, at vi får noget arbejdsdisciplin, kort sagt, at vi får et los i røven efter gymnasiet, fortæller Mirac.

Christian Vedel Larsen er fra Nørresundby.

- Jeg er 19 år og er lige blevet student. Jeg har hele mit liv drømt om at blive soldat, så jeg glæder mig helt vildt til min nye tilværelse, de nye udfordringer og til at møde nye mennesker. Jeg kunne godt tænke mig at få en uddannelse indenfor Forsvaret, men nu vil jeg da lige se tiden an.

Line Dalsgaard Pedersen er fra Haslev og **Nicoline Dabelsteen** er fra Roskilde. De er begge 19 år og er mødt ind hos 4. Nationale Støttebataljon i Vordingborg.

- Jeg er sikker på, at det bliver hårdt, men samtidig får vi også nogle nye venner og kammerater, siger Nicoline.

- Det jeg tænker vi får meget af, er disciplin, men også en masse udfordringer både på det psykiske og det fysiske plan. Vi kommer klart til at overskride vores grænser, fortæller Line.

Begge piger vil bruge værnepligten som forberedelse og springbræt til en karriere som politibetjent.

Flagdag i Nordjylland

Det er i år niende gang, at Flagdagen for Danmarks udsendte blev fejret.

De fleste kommuner i Nordjylland lavede arrangementer for at fejre de danske veteraner.

I Jammerbugt Kommune blev flagdagen markeret i DGI Huset i Aabybro, hvor tidligere udsendte blev bud velkommen af pensioneret brigadegeneral og kommunalbestyrelsesmedlem, Jens Præstegaard.

Borgmester i Jammerbugt, Mogens Gade og Trænregimentets chef, oberst Jess Møller Nielsen, holdt tale, inden der var kammeratligt samvær over en bid brød.

I Rebild Kommune holdt tidligere Forsvarsminister Søren Gade og kaptajn fra det tidligere Jyske Trænregiment, Lars Peter Larsen, tale inden der var sandwiches og forfriskninger.

Parade på Gammeltorv og march i gennem Aalborg

I Aalborg holdt de samvirkende soldaterforeninger mindehøjtidelighed ved "Soldatens sten" ved Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum. Efterfølgende stod Trænregimentet for parade og march igennem byen, støttet af Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands musikkorps, sammen med Air Transport Wing, politi, beredskab og adskillige soldaterforeninger.

På Gammel Torv holdt regimentschefen tale og opfordrede til et minuts stilhed for de udsendte, der betalte den højeste pris, inden Aalborgs borgmester, Thomas Kastrup-Larsen, holdt tale for paraden.

Veteraner i Rhododendronparken

Om aftenen blev flagdagen fejret i Rododendronparken i Brønderslev, hvor Trænregimentets stabschef, oberstløjtnant Allan Sundahl, holdt tale.

Borgmester i Aalborg, Thomas Kastrup-Larsen, holder tale på Gammeltorv.

Regimentschefen, oberst Jess Møller Nielsen, holder tale på Gammeltorv.

Øverst: Trænregimentets fane på march igennem Aalborg. Turen gik fra Gammeltorv igennem Bispensgade, Nytorv og Algade til Budolfi Kirke, hvor der var gudstjeneste.

I midten: Tilskuere i Bispensgade. Foran paraden gik fem værnepligtige og delte flag ud.

Nederst: Veteraner under paraden på Gammeltorv.

Af kaptajn Niels Brandt, presseofficer ved 4. Nationale Støttebataljon

Føringuddannelse ved 4. Nationale Støttebataljon

Øvelse Logistic Enabler finder sted i uge 38 i Litauen. Føringspersonellet, der skal deltage i øvelsen, er blevet opdateret i NATO-doktrinerne for den operative logistik, den nationale metodik og reglement for det nationale støtteelement (NSE). Det skete under føringsuddannelsen 2017.

Det nationale støtteelement er det udførende led i den operative logistik. Derfor er det vigtigt at forstå, hvilken international og national ramme det nationale støtteelement arbejder i kombineret med en indsigt i de meget komplekse samarbejdsrelationer, det nationale støtteelement fungerer i, når det er indsat i mission.

De to dages føringsuddannelse var opdelt i en strategisk del om mandagen og en taktisk del om tirsdagen. Programmet var tilrettelagt af kaptajn Nicki Holm Juul Jensen, som også fungerede som moderator under hele uddannelsen, som blev åbnet af chefen for 4. Nationale Støttebataljon, oberstløjtnant Peter Gutfeld.

- Det er vigtigt for os, at vi øger forståelsen om os selv og vores omgivelser. Det personel, der deltager i uddannelsen, er både vores eget personel, men vigtigt er også det personel, som regimentet har stillet til rådighed for udsendelse til Kabul, Kuwait og vores fremskudte tilstedeværelse i Baltikum, forklarer Peter Gutfeld.

Logistik i en international sammenhæng

Der var hentet gode kræfter til føringsuddannelsen. Major Søren Meldgaard og kaptajn Bjarne Thomsen fra operationsstaben orienterede om rammerne for indsættelsen af det nationale støtteelement, samt om operationsstabens rolle og ansvarsområder. Major Peter Scharling Pedersen orienterede om det nationale støtteelements rolle i Joint Logistic Support Group samt de fordele, der kan opstå ved at indordne sig i en større international sammenhæng.

NATO Force Integration Unit (NFIU) i Litauen var også repræsenteret i lærerkollegiet. Major K. Jannsen fra Tyskland og Kaptajn V. Alisauskas fra Litauen orienterede om NFIU, som bedst kan sammenlignes med en hotelreception.

I alt er der seks NFIU's under kommando af NATOs multinationale hovedkvarter i Stettin. De er placeret i de tre baltiske lande, Polen, Slovakiet og Ungarn.

Deres opgave er at kunne vejlede NATOs styrker i alle praktiske spørgsmål, så indrykningen bliver så let og gnidningsfri som mulig.

Dagen blev afsluttet med en gennemgang

af Joint Movement and Transportation Organisation ved MJ Thomas Holgersen, som er movement planner ved JMTO.

Netværk og kontakter er en vigtigt

En vigtig del af uddannelsen foregik dog ikke i auditoriet. Den foregik i pauserne, hvor deltagerne havde god mulighed for at knytte kontakter og danne netværk.

Det er en disciplin, som er særlig vigtig for et NSE, og som hjælper med til, at man kan klare sig igennem i de internationale missioner med samarbejdspartnere, der er mange gange større end os selv.

Erfaringer fra Jugoslavien til Afghanistan

Den taktiske dag om tirsdagen blev indledt med en historisk gennemgang af indsættelsen af de første danske nationale støtteelementer ved MJ B. S. Munk. En gennemgang, der gav god indsigt i udfordringerne under de første indsættelser i IFOR i det tidligere Jugoslavien i 1996, henover KFOR og frem til indsættelsen af NSE under AFOR i Albanien i 2001. Den historiske gennemgang gav god forklaring på udviklingen af de doktriner og enheder, vi arbejder med i dag.

Den historiske baggrund blev afløst af en gennemgang af doktrinerne for den logistiske støtte til de internationale operationer samt

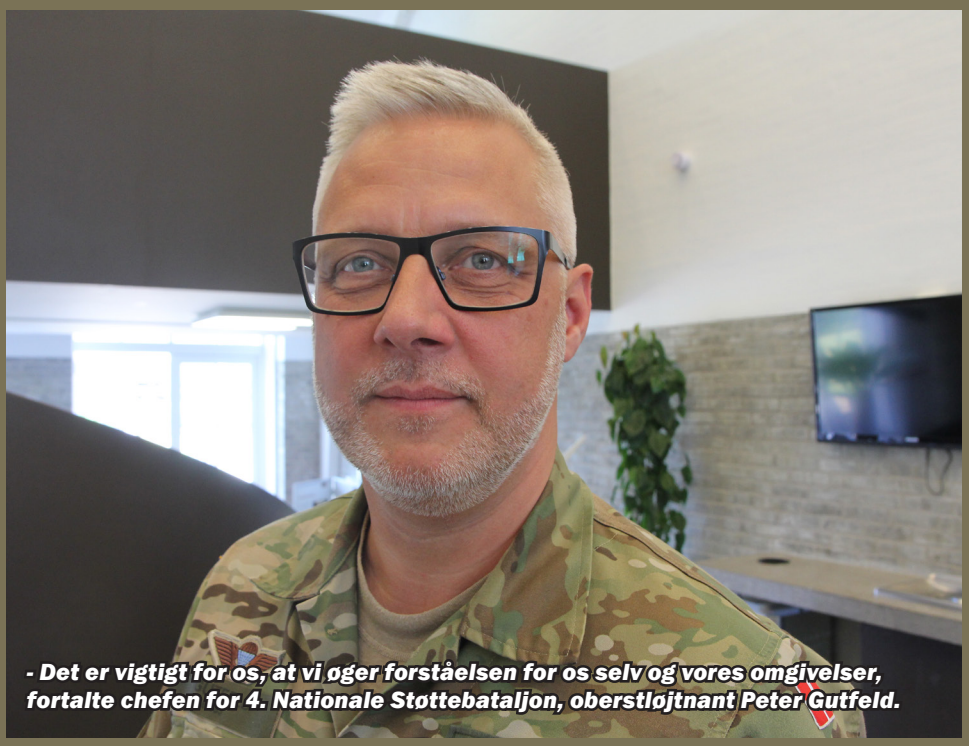

- Det er vigtigt for os, at vi øger forståelsen for os selv og vores omgivelser, fortalte chefen for 4. Nationale Støttebataljon, oberstløjtnant Peter Gutfeld.

de dokumenter, der regulerer NSE'ets virke i missionen. Det er vigtige arbejdsdokumenter som Memorandum of Understanding, Statement of Requirement, Technical Arrangement og Joint Implementation Arrangements, som alle er afgørende for at NSE'et kan fungere i et fremmed land.

Dagen blev afsluttet med en praktisk øvelse i indretningen af et NSE på sine 12.000m2. En god mental øvelse i at udnytte det område, man nu har fået tildelt, hvad enten det er en rektangel, en cirkel, on trekant eller om det er små områder i nærheden af hinanden.

Næste led i forberedelserne frem mod øvelse Logistic Enabler, der forløber fra den 18. til den 22. september er den missionsspecifikke føringsuddannelse den 21. og 22. august.

Pauserne blev brugt på at skabe kontakter og danne netværk.

PERSONEL NYT

Den 26. september blev der uddelt Hæderstegn for 25 og 40 års god tjeneste ved Hæren.

Udnævnelse til major:
Pr. 23. juni 2017:
MJ Michael Holm Thomsen

Pr. 1. august 2017:
MJ Rasmus Broberg

Udnævnelse til major-R:
Pr. 1. juli 2017:
MJ-R Tomas Bo Legarth

Udnævnelse til kaptajn:
Pr. 23. juni 2017:
KN Nicky Bardrum Haagensen
KN Jørgen Haldgaard Pedersen

Pr. 26. juni 2017.
KN Nicolai Selmer Wakjer Andreasen
Pr. 1. august 2017:
KN Lars Emil Wahlgren

Pr. 15. september 2017:
KN Leon Skovdal Hansen

Udnævnelse til sekondløjtnant
Pr. 23. juni 2017:
SL Jesper Jørgensen
SL Marc Kijchai Nedergaard

Udnævnelse til chefsergent:
Pr. 1. september 2017:
CSG Allan Overlade

Trænregimentets nyeste korporaler, den 7. juli 2017.

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 1. september 2017
OS Johan Andreas Maclassen

Udnævnelse til sergent.
Pr. 15. september 2017.
SG Lau Mathias Larsen

Udnævnelse til korporal:
Pr. 7. juli 2017.
KP Nicklas Nøhr Jørgensen
KP Kenneth Kurt Hedvard Eriksen
KP Carsten Peder Jacobsen
KP Paul Otto Slott-Petersen

25 års jubilæum:
Pr. 3. august 2017:
SSG Bjarne Bo Nielsen

Pr. 7. august 2017:
OS Jens Jørn Jeppesen
Pr. 1. oktober 2017:
KP René Mathiesen

40 års jubilæum:
Pr. 1. august 2017:
OKS-1 Jørn Elgaard
OKS-1 Svend Aage Pedersen

Tjenestemandsansættelse:
Pr. 1. januar 2015:
SG Mads Blas Møllgaard

PERSONEL NYT

Chefsergent Frank Røn Jensen med Fortjenstmedaljen i Sølv.

Chefsergent Allan Overlade fra udviklingsafdelingen blev udnævnt den 1. september.

Major Michael Holm Thomsen blev udnævnt den 23. juni og gør tjeneste i 3. Vedligeholdelsesbataljon.

Pr. 1. maj 2017:
OKS-1 Stefan Kryger Starke
KP Nikolaj Skjødt

Pr. 1. juni 2017:
OKS-1 René Jul Nielsen

Pr. 1. juli 2017:
KP Bo Arendrup Mortensen

Pr. 1. august 2017:
SSG Peter Allengreen
KP Mads Raeder

Pr. 1. september 2017:
OKS-1 Frank Rindtoft
OKS-1 Brian Rahbek Kock Kaas

Hæderstegnet med egeblad af guld:
26. september 2017:
MJ Keld Emil Damsgaard
MJ Klaus Bjarke Nielsen

Hæderstegn for god tjeneste ved Hæren:
26. september 2017:
KN Morten Møller
SSG Bjarne Bo Nielsen
SSG Claus Schunck
SSG Jan Vigen
SSG Jannick Sommer Jakobsen
SSG Johnny Skoven
SSG Michael Lundgaard Holm
SSG Mikael Gam,
SSG Ole Nielsen
SSG Poul Martin Madsen
OS Franz Ogdal Friis
OS Jens Jørn Jeppesen
OS Tage Johansen Lundquist
KP Morten Baun
OKS-1 Flemming Rem Hendriksen
OKS-1 Gitte Tranholm Høeg
OKS-1 Jacob Trøstrup Andersen
OKS-1 Jan Vinther Strauss
OKS-1 Peder Henry Jørgensen
OKS-1 Axel Jean Nordstrøm

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv:
Pr. 6. juli 2017:
CSG Frank Røn Jensen
OKS-1 Jørgen Dich Franklev

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet:
Pr. 31. juli 2017:
KP Anker Sewohl

Pr. 31. august 2017:
CSG Frank Røn Jensen

Pr. 30. september 2017:
OKS-1 Jesper Dahl

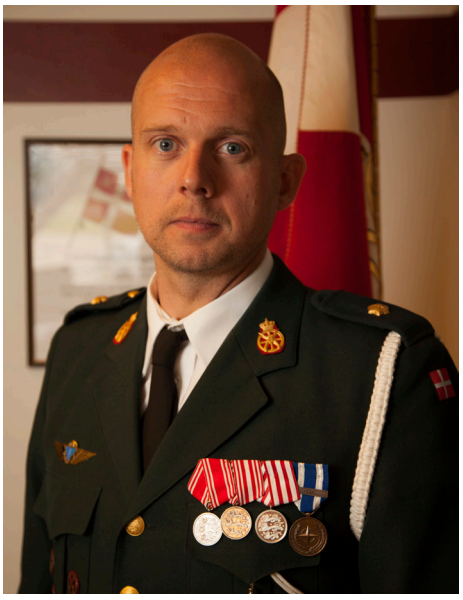

Major Rasmus Brobjerg blev udnævnt den 1. august, og gør tjeneste ved Militærpolitiet.

Racerløb og teambuilding ved 1. Logistikbataljon

Torsdag den 17. august var de værnepligtige sendt på forlænget weekend, så de fast tjenestegørende ved 1. Logistikbataljon kunne møde hinanden lidt mere uformelt end til daglig.

Medarbejderne blev delt ind i hold på tværs af enhederne, og skulle dyste i blandt andet bygning og kørsel med sæbekassebil, lagkagekast, træk af lastbil og en meget alternativ forhindringsbane.

Efter konkurrencerne var der fest i gymnastiksalen på Hvorup Kaserne.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

December 2017

Fordi en civil mekaniker ikke kan forsvare sig selv

Hærens mekanikere på Brave Lion

International operation på en ny måde:

Klar til Estland, med Enhanced Forward Presence

Indhold

3 Tiden iler...

4 Klar til Estland med Enhanced Forward Precense

8 Logistikkompagniet, bataljonens schweizerkniv

10 Øvelse Logistic Enabler

12 Fordi en civil mekaniker ikke kan forsvare sig selv

14 Alting er større på en kampvogn

20 Trænregimentets reserve samlet

22 Narkotika, våben og pirater

26 Fire måneders værnepligt er slut

29 Fitness for en god sag

30 Personelnyt

32 Jazzet julekoncert med engelsk inspiration

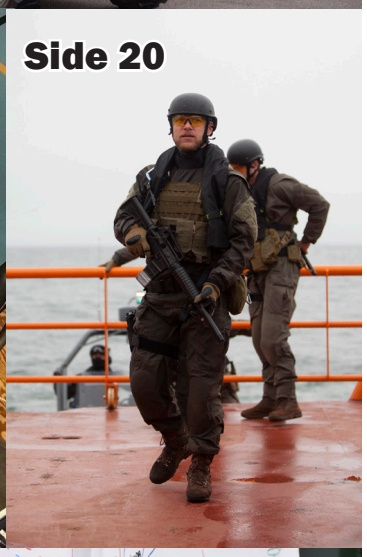

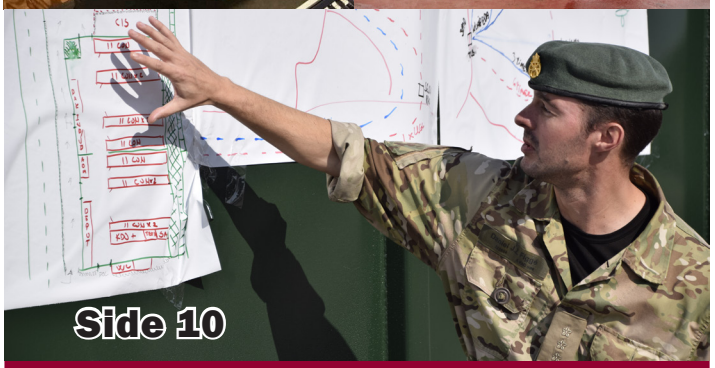

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdisen. Telefon: 7283 6010.

Redaktionsgruppe
Kaptajn Søren Egebæk
Seniorsergent Jes Mose Jensen
Overkonstabel-1 Niels Porsbøl

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: TRR-KTP-KOM@mil.dk

Udgivelser/oplag
TRÆN NYT udkommer fire gange årligt: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nummer udkommer ultimo marts 2018. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 20. februar 2018.

TRÆN NYT er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Tiden iler...

At tiden iler, er en følelse, som jeg ofte står med. Og hvis jeg hører på andres udsagn desangående, er jeg ikke alene om denne oplevelse. Den forekommer gerne i situationer, hvor der er travlt, meget at lave og mange opgaver, der skal løses samtidigt.

Jeg skyder nok ikke meget ved siden af, hvis jeg påstår, at de fleste af os ved Trænregimentet sidder med en følelse af, at der meget at tage sig til i det daglige.

I udgangspunktet en helt ok situation. Det er godt at have travlt, det er godt at have mange opgaver. Det fordrer blot, at du også har tiden hertil. Du må endda gerne have lidt for lidt tid til dine opgaver. Det er både sundt og udviklende, personligt såvel som fagligt.

Men der er selvfølgelig en grænse. Du må helst ikke, over længere tid, have en oplevelse af, at du hele tiden "halser bagefter", at der er opgaver, som du ikke får løst eller du føler, at du ikke er kvalificeret til dine opgaver. Så går det sandsynligvis galt på et eller andet tidspunkt, i form af, at du bliver ramt af stress. En definition på stress er, at "stress er en proces, hvor ændringer, trusler og krav fra omgivelserne, udfordrer eller overstiger vores evne til at tilpasse os, hvilket resulterer i psykologiske og biologiske ændringer, som kan have betydning for væres helbred".

Nu skal denne leder ikke udvikle sig til en lektion i stress, men tillad mig at tilføre ovenstående et par væsentlige pointer: 1) Stress rammer individuelt, men skal løses kollektivt. 2) Årsager til stress kan være mange, og triggere kan godt have rod i private forhold, idet der i definitionen tales om krav, trusler og ændringer fra en persons "omgivelser".

En god anledning til at gøre opmærksom på eventuelle stresslignende udfordringer på arbejdspladsen er gennem arbejdspladsvurderingen, der skal gennemføres hvert andet år på statens arbejdspladser. Ved Trænregimentet blev arbejdspladsvurderingen gennemført mellem 25. september og 13. oktober.

I skrivende stund bearbejdes resultaterne ved enhederne med henblik på at iværksætte eventuelle handlinger på områder, hvor der er behov for forbedringer.

Generelt består spørgeskemaet for det psykiske arbejdsmiljø af 44 spørgsmål, som belyser i alt 11 væsentlige dimensioner. Dimensionerne spiller i praksis sammen på en meget kompliceret måde og årsager til eventuel mistrivsel kan manifestere sig i alle dimensionerne.

Der er derfor al mulig grund til at tage denne APV alvorligt, både når man besvarer spøgeskemaerne og når man efterfølgende er med til at bearbejde resultaterne.

Tiden iler, og siden sidste Træn Nyt er der løst mange opgaver og gennemført mange aktiviteter ved Trænregimentets enheder; 1. Logistikbataljon, 2. Logistikbataljon, 3. Vedligeholdelsesbataljon, 4. Nationale Støttebataljon og Militærpolitiet.

Du kan læse om en brøkdel heraf inde i bladet i form af, synes jeg, en række særdeles spændende artikler.

Jeg vil egentlig flage dem alle sammen op, idet de tilsammen giver et billede af, hvor vidt dette prægtige regiment egentlig spænder.

Eftersom jeg er chef for 3. Vedligeholdelsesbataljon, er jeg selvfølgelig nødt til at give de to artikler om vedligeholdelsestjenesten et særligt "heads-up".

Den ene artikel fra den just overståede øvelse i Oksbøl i ugerne 46 og 47, siger i overskriften, hvorfor en mekaniker i 3. Vedligeholdelsesbataljon også skal kunne det militære håndværk, og ikke bare være en god mekaniker. Den anden artikel giver en fin introduktion til dagligdagen på den største af vores reparationsdelinger, som ligger i Holstebro ved Jydske Dragonregiment.

Tiden iler, og vi skal alle lige om lidt på en velfortjent juleferie. Jeg er sikker på, at vi alle ser frem til at få nogle dage sammen med familie og venner i hyggens, afslapningens og den gode mads tegn. Mens vi så slapper af, bør tankerne også gå til de, som ikke på normal vis fejrer højtiden, fordi de passer på os andre - hvad enten der er tale om vagt, beredskab eller decideret indsættelse i ind- og udland. Soldater fra Trænregimentet deltager aktivt i alle nævnte discipliner hen over jul og nytår.

Med disse ord ønsker jeg alle en rigtig glædelig jul samt et lykkebringende nytår.

Flemming Geert
oberstløjtnant
Bataljonschef, 3. Vedligeholdelsesbataljon

Klar til Estland med Enhanced Forward Presence

Til januar 2018 tager knap 200 soldater fra Hæren til den estiske by Tapa, hvor de skal være en del af NATOs enhanced Forward Presence.

50 af dem kommer fra Trænregimentet.

Stort set alle NATO lande bidrager til styrken med soldater i Polen, Litauen, Letland og Estland.

Formålet med styrken er, at vise solidaritet med de baltiske lande og Polen efter Ruslands annektering af Krimhalvøen og uroligheder i Østukraine.

Det danske bidrag er et kompagni med et logistikdetachement og et MP-detachement.

Kompagniet skal indgå i en britisk bataljon

Til forskel fra tidligere missioner foregår eFP i et andet NATO land, og styrken har ikke anden opgave, end at vise tilstedeværelse og samtræne med det estiske forsvar.

Missionen er sat til at vare et år, og det første hold bliver afløst til sommer.

De danske soldater bliver indkvarteret på en estisk kaserne nær byen Tapa.

Fakta om Estland

45.227 km2 (Danmark 42.394 km2)

Grænser mod vest og nord op til østersøen, mod syd til Letland og mod øst til Rusland.

1.317.800 indbyggere, heraf 25% russere.

Medlem af EU og NATO siden 2004.

Over halvdelen af Estland er dækket af skov.

Klimaet ved kysten er mildt på grund af østersøen, men længere mod øst kan kold vind fra kontinentet være med til at sænke temperaturen til ned til -35 grader om natten.

Den østlige del er typisk dækket af sne fra december til marts.

I uge 47 blev kompagniet og logdetachementet certificeret under en øvelse i Oksbøl og Nymindegab.

Sanitetssektionen skal sammen med den engelske bataljon både deltage i øvelser og være lægeklinik i lejren.

Madsen, mekaniker på infanterikampkøretøjer:
Det bliver spændende, at se hvad vi kommer ned til.
Det mest udfordrende bliver nok, at skulle reparere panser i minus 30 grader.

Kristensen, forsyningsekspedient:
Det bliver noget andet end Irak og ISAF.
Vi er en lille hyggelig flok i depotet, som jeg glæder mig til at arbejde sammen med.
Det bedste bliver når vi kommer hjem. Det er sjovt at være ude, men det er altid godt at komme hjem igen.

Markussen, transportmand:
Det bliver spændende, at komme til at arbejde sammen med englænderne og se deres måde, at gøre tingene på.
Det mest udfordrende tror jeg bliver kulden og lejrkuller.

Wolf, sektionsfører sanitet:
Det bliver spændende, at komme ned med første hold, og starte en ny mission op.
Det mest udfordrende bliver nok kulturforskellen og de lange øvelser.

Af: 2. Logistikkompagni

Logistikkompagniet bataljonens schweizerkniv

-Da jeg sad i min gamle stilling, som delingsfører ved Hærens Basisuddannelse og fik at vide at, jeg skulle skifte stilling til Logistikofficer ved 2. Logistikkompagni, vidste jeg dybest set ikke helt, hvad jeg skulle forvente. Tidligere på året havde jeg været på våbenkursus, hvilket havde bidraget til min forståelse for logikstikkompagniet rent taktisk, men ikke nødvendigvis dets hverdag.

Premierløjtnant Christian startede i august som logistikofficer i 2. Logistikkompagni, hvor han er ansvarlig for koordinationen af logistik fra kompagniet til kampgruppen.

Støtter med næsten alt

Logistikkompagniets kerneopgave er at levere logistisk støtte til en bataljonskampgruppe.

Det vil sige at logistikkompagniet er ansvarlig for at levere alle forsyninger, mekaniker- og sanitetsstøtte, så bataljonskampgruppen kan opretholde deres kampkraft og derved yde den optimale opgaveløsning.

Kompagniet består af fire delinger, kommandodelingen, forsyningsdelingen, sanitetsdelingen og reparationsdelingen.

Hjertet i kompagniet

Kommandodelingen er "hjertet" af kompagniet. De har ansvaret for den interne logistik i kompagniet. Det vil sige, at de er ansvarlige for at kompagniets personel har mad, vand, ammunition, etc. samt at vedligeholdelsesplanen bliver gennemført. Ud over dette er kommandodelingen ansvarlig for oprettelsen og driften af kommandostationen, der i to lastbiler med whiteboards, computerskærme og antenner overalt står for kommunikationen mellem kompagniet kampgruppe.

Det er her alle opgaver og behov for forsyninger tikker ind fra bataljonenskampgruppen,

bliver behandlet samt viderefordelt til dem i kompagniet, som skal løse opgaven.

Transport og bjærgning.
Forsyningsdelingen er ansvarlig for transportere forsyninger frem til kampgruppens enheder. Derudover bjærger de havarerede køretøjer og kan transportere dem på blokvogne. Samtidig har forsyningsdelingens depot et hav af containere fyldt med reservedele og forsyninger til hele bataljonskampgruppen.

Avanceret førstehjælp og hygiejne.
Sanitetsdelingen er ansvarlig for at yde avanceret førstehjælp til kampgruppens enheder. Ambulancerne evakuerer de sårede tilbage til et Medical Treatment Facility, hvor de kan blive behandlet af læger og sygeplejersker.

Sanitetsdelingen er ligeledes ansvarlig for hygiejnen i logistikkompagniet.

Alting repareres - overalt.
Reparationsdelingen er ansvarlig for reparationer af alle køretøjer i kampgruppen. Delingen har mekanikere uddannet indenfor motor, elektronik og våben.

Når logistikkompagniet er på øvelse med bataljonskampgruppen slår mekanikerne telte op, der er så store, at de kan reparere en kampvogn i dem, og kan foretage næsten alle reparationer i felten. Delingen kan ligeledes oprette og udsende et let reparationshold, der hurtigt kan støtte kampenhederne.

Plads til uddannelse, når man ikke er på øvelse
Fælles for alle tre perioder er øvelsesaktiviteter. Logistikkompagniet deltager i hver periode i to underafdelingsledede øvelser som kompagniet selv planlægger, samt to afdelingsledede øvelser som kampgruppen planlægger. I periode 2 er der ligeledes en brigadeledet øvelse, som er den øvelse, hvor kampgruppen bliver certificeret.

-Jeg startede i kompagniet efter sommerferien, fyldt af energi og klar til at tage fat, fortæller Christian. -Jeg blev taget rigtig godt imod nede i kompagniet, et kompagni bestående af 2 mand ud over mig selv. Situationen i kompagniet ift. personel og uddannelsescyklus, betød at vi i dette halvår ikke skulle uddanne personel eller afholde øvelser. Det var en stor ændring for mig at gå fra at være delingsfører for værnepligtige med ildebrande, der skulle slukkes dagligt, til at være logistikofficer i et kompagni med meget få reelle opgaver på bordet i den første tid. Det betød, at jeg, måske for første gang i min militære karriere, fik mulighed for at fordybe mig i forskellige ting, som enten jeg eller min chef fandt relevante – ikke mindst en masse interessante kurser. Det har været spændende indtil videre og jeg ved at vi 2018 får prioritet, da vi skal være klar til beredskab i 2019. Jeg glæder mig til for alvor at prøve kræfter med logistikkompagniet, når øvelserne begynder at stå i kø efter hinanden.

Et kompagni uden faste folk

Til dagligt består logistikkompagniet af en kadre på fem mand. Kompagnichef, næstkommanderende, logistikofficer, kommandobefalingsmand samt en forsyningsbefalingsmand. Det betyder at delingerne ikke fysisk underlagt logistikkompagniet. Delingerne bliver uddannet til og med delingsniveau ved funktionskompagnier i Forsyningskompagniet, Sanitetskompagniet og Vedligeholdelseskompagnierne. Logistikkompagniet har så ansvaret for at samtræne delingerne til og med kompagniniveau. Logistikkompagniet er derfor kun samlet som kompagni når der er øvelse.

Uddannelsescyklussen for logistikkompagniet er delt op i tre perioder som løber over tre år.

Periode 1 er opstartsperioden, hvor personellet bliver tildelt kompagniet og den indledningsvis uddannelse og koordination starter.

Periode 2 er det år hvor kampgruppen skal certificeres. Det betyder at kampgruppen uddannelsesniveau bliver vurderet og godkendt til at indgå i beredskab.

Periode 3 er beredskabsperioden hvor kampgruppen er på x antal dage beredskab til at blive udsendt til et af verdens brandpunkter. I denne periode er der fokus på vedligeholdelse af uddannelsesniveauet.

Af: Kaptajn Niels Brandt, 4. Nationale Støttebataljon

Øvelse Logistic Enabler

Kunsten at stoppe en firkant ind i en trekant

38 officerer og befalingsmænd fra 4. Nationale Støttebataljon tilbragte en uge i Klaipeda i Litauen, hvor de nørdede totalt ind i recognoscering og planlægning for indsættelse af et nationalt støtteelement. Den ypperste beskæftigelse, når man arbejder med operativ logistik.

Kufferten var pakket med reglementet for det nationale støtteelement. Det er biblen for de logistikere, der arbejder med operativ logistik. Operativ logistik består i at planlægge og gennemføre transport af personel og materiel fra hjemlandet til operationsområdet. I operationsområdet bliver materiel og personel modtaget i det nationale støtteelement.

Træning i Baltikum

Øvelse Logistic Enabler blev i år gennemført i Klaipeda i det vestlige Litauen. Det er en ideel by med både havn, lufthavn, udbygget vejnet og jernbane. En uvurderlig infrastruktur, når man skal øve indsættelse af et nationalt støtteelement.

Øvelsen blev holdt i rammen af en aktivering af Very High Readiness Joint Task Force (VJTF). Samtidig blev samarbejdet med det nyoprettede Nato Force Integration Unit øvet.

Samtræning med JMTO

For første gang deltog også et MOVCON-hold fra Joint Movement and Coordination Organization (JMTO). MOVCON (Movement and Control) er højt specialiserede medarbejdere, der assisterer pakningen af skibe, godstog, fly og lastbiler. Ud over at være specialister i pakning og surring er de også 100 meter mestre i farligt gods afmærkning. De udnyttede øvelsen til at træne deres procedurer i fremmede havne, hvor de især fokuserede på recognoscering og overdragelse af Sea Port of Debarkation eller SPOD til et nationalt støttelement. Når VJTF bliver aktiveret, drejer det sig om en multinational brigade med op til fem kampbataljoner understøttet af luft-, sø- og landstyrker samt specialoperationsstyrker og logistik. Det drejer sig om rundt regnet 5.000 mand. Danmark bidrager med cirka 1.200 mand alle på syv dages beredskab.

160 containere

Det nationale støtteelement består af 160 styk 20 fod containere, som hver måler 6 meter gange 2,4 meter. Når man sætter dem tæt ved siden af hinanden for eksempel i 10 rækker med 16 containere i hver række, dækker

Premierløjtnant Sandra viser, hvordan de vil lave et midlertidigt område indtil det permanente er bygget.

de et areal på 2.365 kvadratmeter. Når de står så tæt, kan man bare ikke bruge dem som et nationalt støtteelement.

Det er derfor vigtigt at øve sig i, hvordan man indretter et nationalt støtteelement. Reglementet, som blev brugt flittigt under øvelsen, fortæller alt om de mange specialer og deres forskellige funktioner. Men det viser også, hvordan det nationale støtteelement kan indrettes. Der er fine skitser med mange små firkanter, der skal forestille containere. De er alle sæt op i snorlige rækker med god plads mellem rækkerne, så de store topløftere kan arbejde mellem dem. Når man lægger arbejdsplads mellem containerne, bliver det samlede areal for det nationale støtteelement hurtigt meget større.

En lille landsby af støttefunktioner

Ud over de mange containere skal der være plads til reparationssektionens store værkstedstelt, telegrafsoldaterne skal have deres lille aflukkede område, og lejrsektionen skal der også være plads til.

En særlig pladskrævende del af det nationale støtteelement er opbevaringen af DOS. DOS er forsyninger, der opgøres i Days of Supply. Mængden af DOS afgøres helt af bataljonskampgruppens eller brigadens aktiviteter. Derfor er der ingen fast definition af DOS, men uanset aktivitetsniveauet fylder de meget.

Når det hele er sat op med god arbejdsplads i henhold til reglementet og der er trukket pigtråd rundt om det nationale støtteelement fylder det i omegnen af 14.000 kvadratmeter og pigtråden er 600 meter lang.

Fra teori til praksis

Udfordringerne hober sig op, når virkeligheden trænger sig på

De mange officerer og befalingsmænd, der skulle trænes, blev delt op i tre recognosceringshold. Desuden var der en øvelsesledelse og nogle kontrolofficerer. Hvert hold havde den samme overordnede opgave. De skulle indrette et nationalt støtteelement og derfra gennemføre forsyningen af en bataljonskampgruppe under VJTF. Øvelsen begyndte tre dage inde i operationen og de havde alle fire dage til kampsoldaterne stod i lufthavnen og skulle transporteres til det nationale støtteelement, hvor de skulle indkvarteres.

Med et pænt tidspres hængende over hovedet fik de tre hold hvert deres område, hvor de skulle indrette deres nationale støtteelement. Ingen af områderne lignede på nogen måde de pæne tegninger i reglementet. Et hold blev placeret i en stor trekant – i en skov. Et andet hold på en kæmpe parkeringsplads med blød belægning og det tredje hold på en kajkant med et stort lagerhus – der manglede blot 5.000 kvadratmeter. Der blev lagt op til kreative løsninger, så der blev plads til de mange containere.

Træning til det helt store setup

Det enkelte nationale støtteelement var placeret i en stor logistisk base – et TLB (Theatre Logistic Base). Her skulle de dele plads med mange andre nationale støttelementer fra andre lande. Hvert nationale støtteelement har på forhånd fået tildelt deres lille område.

Til at styre de mange nationale støtteelementer er der opstillet et Joint Logistic Supor t Group – et JLSG.

Ud over at tegne skitser over det nationale støtteelement, skal der også udarbejdes tidsplaner for, hvornår de enkelte begivenheder finder sted.

Hvornår er TLB klar?

Hvornår et JLSG operativt?

Og hvornår kan man forvente at skulle levere første gang?

Der skal udarbejdes skitser over forsyningsvejene (Main Supply Routes) og terminalholdene skal have overdraget lufthavnene og havnen fra JMTO.

Endelig skal et hold til den lille by Sestokai i det sydligste Litauen. Her bliver alt gods lastet fra godstog med europæiske sporvidder til de bredere russiske sporvidder.

NFIU gør mange ting nemmere

Der skal samarbejdes med rigtig mange, når et nationalt støtteelement rykker ind. Først og fremmest med Nato Force Integration Unit. Det fungerer som en slags reception i Litauen. De har al viden om landet, og de kan hjælpe det nationale støtteelement med at få svar på nødvendige spørgsmål og oplysninger om de kontaktpersoner, der er behov for. Og der er behov for mange oplysninger. Hver dag bliver spørgsmålene samlet i en Request for Information, som bliver sendt til NFIU. Næste dag bliver svarene givet under "the Daily Update Brief".

Vurdering af løsningerne

Torsdag eftermiddag bliver alle tre holds løsninger præsenteret. Det er gode løsninger på de måske lidt urimelige udfordringer. De mange timers recognoscering, informationsindhentning, de mange RFI'er, de intense google søgninger, opmålinger og befalingsskrivning har båret frugt. Frustrationerne undervejs har givet ny læring og reglement for det nationale støtteelement har igen bevist sin værdi.

En stor tak til medarbejder fra Nato Integration Force Unit i Litauen for uvurderlig støtte til øvelsen og tak til de civile, der også har ydet stor støtte.

Fordi en civil mekaniker ikke kan forsvare sig selv

2000 soldater fra Danmark, USA og Litauen deltager i øvelse Brave Lion.

Mens krigen raser i Oksbøl kører blokvogne fra 4. Transportkompagni i pendulfart mellem først Esbjerg havn og senere en bondegård nord for Varde.

Her ligger 1. Logistikkompagnis CSSA - Combat Service Support Area, eller forsyningsområde. I forsyningsområdet arbejder kompagniets reparationsdeling på højtryk for at holde panser og hjulkøretøjer kørende. Arbejde, der normalt bliver foretaget under ordnede forhold i værksteder på en kaserne, flyttede først i ud i telte i Esbjerg og bagefter under tag i laderne på gården ved Varde.

- De civile mekanikere er meget gode, når man skal have repareret en bil hjemme på ka-

- Når man skal arbejde herude, skal man kunne passe på sig selv og forsyningsområdet.

sernen, fortæller Morten, der er seniorsergent i 3. Vedligeholdelsesbataljon, men når man skal herud og arbejde, skal man kunne passe på sig selv og forsyningsområdet.

Alle hjælper til

Mellem bygningerne bakker en blokvogn rundt med endnu en Leopard 2 kampvogn. Der er kommet fugt i styringen til tårnet, så kampvognsbesætningen og mekanikerne hjælper hinanden med at dreje tårnet, så de kan komme til motor og styring.

-Da vi flyttede fra Esbjerg var kampvognen ikke færdig, så vi måtte tage den med os, fortæller Morten.

60 containere i baglandet.

Hvis det ikke lige var for mudderet mellem bygningerne og de mange håndvåben, ville forsyningsområdet lede tankerne hen på en travl industrihavn. Overalt er der larm fra små og store dieselmotorer når Manitou løftere flytter feltrationer fra kompagniets depot til flatracks og containere, så transportdelingen kan transportere endnu et læs forsyninger til kamptropperne i Oksbøl.

- Vi har vendt sløringnettene med den hvide side op ad, fortæller Johnny, der er sektionsfører for depotet. -Vi har 60 containere med forsyninger og reservedele, som vi har placeret på gårdens ensilage plads, og på den måde ligner vores containere forhåbentlig en ensilagestak, der er dækket til med presenning.

Køretøjer i nærforsvar

I de forskellige haller og lader er kompagniets køretøjer bakket på plads, så de ikke kan ses fra luften, men let kan køre frem, når de skal på opgave. - Vi har fået placeret vores pansrede lastvogne, så de kan køre direkte ud i nærforsvarsposterne og være med til at forsvare området med deres tunge maskingevær, fortæller Johnny.

Planlagt opdatering gav udfordringer

I weekenden mellem uge 46 og 47 var der planlagt vedligehold og opdatering af Forsvarets SAP server, der styrer alle bestillinger af forsyninger og reservedele. Det satte logistikken lidt på prøve, men blev løst ved at skrive lister ud på alle reservedele i kompagniet, og bogføre udleveringer på papir, som blev tastet, da SAP kom op og køre igen. Så krigen kan godt fortsætte uden SAP, i hvert fald i en weekend.

Det er en stor fordel, at have tag over hovedet.

Styringen til kampvognens tårn er i stykker, og tårnet må drejes med håndkraft.

Depotet har forsøgt at sløre de mange containerne, så de ligner en ensilagestak på landejendommen.

Alting er større på kamp

en

vogn

Den pansrede Wicent bjærgningsvogn brøler og sender en sky af blå røg ud over parkeringspladsen ved Jyske Dragonregiment, mens den trækker en Leopard 2 kampvogn over betonpladsen.

Alting ryster, og bælterne rasler, når den trækker den 62,5 ton tunge Leopard 2 kampvogn ned til bygningen, hvor reparationsdelingen fra 3. Vedligeholdelsesbataljon har værksted.

Her bliver der lavet eftersyn og repareret, så Panserbataljonen kan uddannes og køre på øvelse i ind- og udland. Reparationsdelingen har specialister i våben, elektronik og alle de køretøjer, der findes ved regimentet, så de kan lave alting fra pistoler til kampvogne. Men det, der fylder mest, også rent fysisk, er vedligeholdelsen af kampvognene.

Der kan laves mellem seks og ti kampvogne ad gangen, afhængigt af hvad der skal laves.

-Det er lige før jeg drømmer om kampvogne.

Jacob er en af den slags mennesker, der altid møder glad på arbejde. - Jeg elsker at skrue i Leoparden, den fås jo næsten ikke større. -Det er lige før jeg drømmer om kampvogne, når jeg går i seng.

Jacob har været kampvognsmekaniker i knap 17 år. Han kender Leopard 2 kampvognen fra top til bund og kan tage motoren ud af den på omkring 45 minutter.

-Der er meget varmt i motorrummet, og lige meget om man kører på vej eller i terræn, så rysster den. Selvom motoren er ophængt i gummi, for at fjerne vibrationerne, så tager det hårdt på slanger og rør. Der kommer elektriske fejl, og skader på slanger og rør så den spilder kølervæske eller motorolie.

- De er jo gamle efterhånden, og gummi bliver mørt med tiden, fortæller Jacob, - og så kan det ikke holde til vibrationerne længere. Det største problem er ikke, at reparere dem, der er at få nye stumper til dem. Der er effektiviseret så meget, at der ikke er reservedele på lager længere, og det tager tid at skaffe dem.

Når man spørger Jacob, hvad det bedste ved arbejdet er, så er han ikke i tvivl, -Det bedste er, når vi skal ud og afprøve dem. Eller når vi

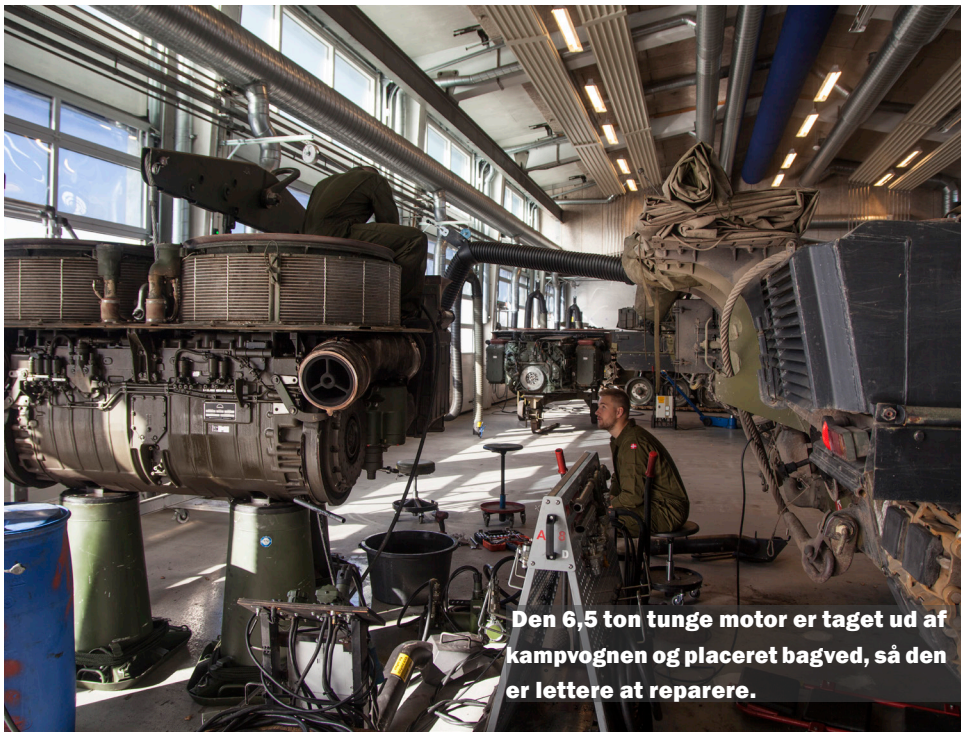

Den 6,5 ton tunge motor er taget ud af kampvognen og placeret bagved, så den er lettere at reparere.

Jacob har været mekaniker i 17 år, og elsker at skrue i Leopard 2 kampvognen – næsten lige så meget som han elsker at køre den.

Når først motoren er løftet ud af kampvognen, er der god plads til Jacob i motorrummet.

får besøg af børn og unge mennesker på værkstedet. Børnene bliver helt vilde, når kampvognen startes op og bliver kørt rundt på pladsen foran dem.

Alting er større – og tungere.

Men det er også et hårdt arbejde, at reparere kampvogne og andre pansrede køretøjer. Når en kampvogn på 62,5 ton metal kommer ind i værkstedet en vinterdag, så bliver den ikke varmet op lige med det samme. En kampvogn er ikke designet for at være ergonomisk for mekanikeren, så der er mange små steder, hvor man skal slå knuder på sig selv for at komme til.

Det er også belastende for kroppen, at skulle op og ned og ind og ud af en kampvogn mange gange hver dag. Nogle bolte skal spændes med et moment, der næsten kræver, at to mand hænger i armene i momentnøglen. Derfor vælger nogle mekanikere at ende kar-

Det er ikke altid let at komme til, når man skal reparere pansrede køretøjer.

rieren med at reparere lastbiler og andre hjulkøretøjer, når kroppen begynder at sige stop.

Soldat og mekaniker på én gang

Efter omlægningen fra den gamle vedligeholdelsesstruktur til den nye i 2011, var reparationsdelingen presset og havde 26 ledige stillinger ud af 64, men nu er de nede på fire ledige stillinger, fortæller Karsten, der er seniorsergent og delingsfører for noget, der må være tæt på landets største deling.

–Det har især hjulpet, at vi kan tilbyde civile mekanikere fuld løn med svendebrevstillæg, mens de tager Hærens Basisuddannelse og konstabeluddannelsen ved Jyske Dragonregiment, så de kan fungere som både soldat og mekaniker, når de er færdige, fortæller Karsten.

-Det er selvfølgelig ærgeligt, at skulle undvære dem, men vi vurderer, at når de deltager i dele af konstabeluddannelsen her ved regimentet, så får de nogle gode enkeltkæmperfærdigheder, som vi aldrig selv ville have tid til at give dem ved reparationsdelingen.

En af de mekanikere, der snart skal aftjene sin værnepligt er Nicklas. Han blev for nylig færdig med uddannelsen som lastvognsmekaniker i Hæren, og er nu gået fra at være civil lærling til at skulle være soldat og mekaniker.

-Jeg glæder mig meget til at skulle starte med værnepligten og konstabeluddannelsen. Det er måske lidt en drengedrøm, at blive soldat.

- Jeg kan godt lide at arbejde i Hæren. Det er de samme køretøjer vi får ind igen og igen, så hvis vi laver tingene ordentligt første gang, slipper vi for at skulle reparere dem igen senere. Hvis jeg var hos et civilt værksted, så ville vi få biler ind, der var lavet alle mulige steder, og så er det ikke til at sige, hvad de havde gjort ved dem.

-Selvom vi bruger lang tid på at rekruttere og uddanne mekanikere til soldater og senere giver dem uddannelse på kampvognen og pansret mandskabsvogn, så ser vi gerne, at de søger ud i kompagnierne og eskadronerne, fortæller Karsten.

- Efter nogle år i reparationsdelingen er de blevet gode til arbejdet og kan arbejde selvstændig i kompagnierne. På den måde kan vi sende dygtige mekanikere ud til underafdelingerne ved kamptropsregimenterne. Når de begynder at etablere familie og trænger til at komme tilbage en hverdag med faste arbejdstider, kan de søge en stilling hos os igen.

-Det er de samme køretøjer vi får ind igen og igen, så hvis vi laver tingene ordentligt første gang, slipper vi for at skulle reparere dem igen senere.

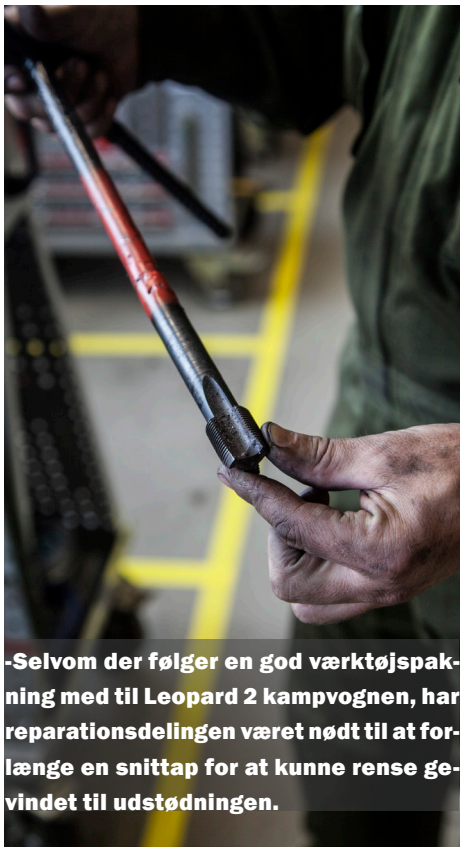

-Selvom der følger en god værktøjspakning med til Leopard 2 kampvognen, har reparationsdelingen været nødt til at forlænge en snittap for at kunne rense gevindet til udstødningen.

Motorhjelmen skal løftes af med en kran, før man kan komme til at skrue i motoren.

Trænregimentets reserve samlet

Kim bor til daglig på Fyn med sin kone, der også er tidligere befalingsmand ved Trænregimentet.

- Jeg håber, at for hver gang vi har en operativ soldat, så har vi en soldat i reserven, som er tidligere professionel soldat, der har søgt en civil karriere.

Sådan bød chefen for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen, velkommen til de 44 deltager på det første weekendkursus for Trænregimentets reserve, hvor de fik pudset lidt rust af de militære færdigheder.

Formålet med weekendkurset var, at få løftet de grundlæggende militære færdigheder hos alle deltagerne, og fortælle om planen for brug af reservepersonel ved Trænregimentet.

-Jeg brugte min civiluddannelse på at læse til ingeniør, men jeg kunne godt tænke mig, at komme ind nogle dage og støtte op om f.eks. øvelser og skydelejre, fortæller Kim, der indtil 2011 var oversergent ved Trænregimentet.

Gamle soldater med nyt udstyr

På weekendkurset ved Trænregimentet fik deltagerne set, hvilket udstyr og fremgangsmåder et logistikkompagni bruger i dag. For nogen var det meget lig det udstyr, de selv havde i hån-

den sidst de havde uniform på, men for andre var der sket meget, siden de var tjenestegørende som professionelle soldater.

Derudover bød kurset på undervisning i førstehjælp og en tur på skydebanen med gevær og pistol.

Ved siden af sit civile arbejde er Frank major i 4. Nationale Støttebataljon og har været med på to udlandsøvelser i år.

Over 20 indkommanderingsdage i 2017

Frank arbejder til daglig i en brancheforening, men er samtidig major i 4. Nationale Støttebataljon og med sine mere end 25 år som reserveofficer, er han efterspurgt for sin viden om logistik. – Jeg har været indkommanderet i 20 dage i 2017 til øvelserne Saber Strike og Log Enabler i udlandet. Og der kommer nok ti dage mere inden nytår, der blandt andet bliver brugt ved computeren med planlægning og administration, fortæller Frank. - Til alt held har jeg en fleksibel arbejdsgiver til daglig.

Civile kompetencer kan være svære at omsætte til militære

- Da vi første gang slog stillinger op til reservepersonel ved 4. Nationale Støttebataljon, vægtede vi, at hvis ansøgerne havde nogle fornuftige militære kompetencer og en bunke gå-på-mod, så kunne vi lære dem resten, så de ville kunne anvendes i bataljonen, fortæller Frank. Men bataljonen var også opmærksom på, at personellet udvikler sig uden for Forsvaret og har erhvervet sig nye kompetencer i tiden på den anden side af hegnet. – Vi bad alle om, at skrive deres tre vigtigst militære kompetencer og deres tre vigtigste civile kompetencer ned, så vi kunne få gavn af de civile kompetencer i vores opgaveløsning.

En af dem, der har fået mange civile kompetencer siden sine syv år som konstabel i Hæren er Jean. Han er til daglig kædechef i et køkkenfirma, og arbejder med ledelse, økonomi og procesoptimering. – Jeg forlod Forsvaret som overkonstabel, og så kommer jeg også tilbage som overkonstabel, og det var jeg er helt klar på da jeg søgte ind.

Jean kunne godt tænke sig, at det var lettere at anvende hans civile kompetencer uden at personen var låst fast i et militært gradssystem. – Jeg tror, at der er nogle fantastiske aktiver i reservepersonellet, som Forsvaret skal blive bedre til at udnytte.

- Indtil nu, er det meget begrænsede muligheder for at meritere de civile kompetencer til militære grader, fortæller Tomas Legarth, der er major af reserven i 3. Vedligeholdelsesbataljon, og har været med til at arrangere

Jean arbejder til daglig som projektleder.

weekendkurset. -For eksempel kunne en tidligere konstabel sagtens have udviklet sig civilt og fået et job som værkstedschef i på et lastvognsværksted. Han ville uden problemer kunne være med i den daglige drift af værksted i Forsvaret, men hvis vi skal på øvelse eller udsendes, vil han ikke have de taktiske og føringsmæssige forudsætninger i tilfælde af kampføling. Men det er bare en af de udfordringer vi arbejder på, og kommer til at arbejde på fremover, for at få bedst mulig udnyttelse af vores reservepersonel.

Det nye gevær fik mange roser med på vejen.

Chefen for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen, byder velkommen til reservepersonellet

Narkotika, våben og pirater

...er noget af det, som Søværnet og Militærpolitiet leder efter under NATO operationer i blandt andet Middelhavet. Andre gange er det bare et venskabeligt besøg på et handelsskib, for at skabe relationer og høre det sidste nyt fra lokalområdet.

Uanset om man leder efter pirater, narkotika eller bare en kop kaffe og en sludder, starter det hele med bording uddannelsen i Søværnet, hvor det Værnsfælles Militærpoliti underviser.

Her lærer eleverne, hvordan man sikkert kommer om bord på et udenlandsk handelsskib og kontrollerer skib og last for ulovlige varer.

I oktober fandt uddannelsen sted i Kattegat på miljøskibet GUNNAR THORSON fra 1. Eskadre, der spillede udenlandsk handelsskib og besætning

Første mand går om bord på handelsskibet.

Udenlandske søfolk har ofte våben om bord til personlig beskyttelse. Derfor tager bordingholdet ingen chancer.

Et skib er både et hjem og en arbejdsplads. Det kræver respekt og menneskelighed, at undersøge et skib, uden besætningen skal føle det som et overgreb

Bordingofficeren gennemgår skibets papirer og tolddokumenter.

Under hele besøget er sikkerheden i højsædet, og ingen arbejder alene.

Der er ufatteligt mange gemmesteder om bord på et skib.

Pligterne på et skib stopper ikke, fordi Søværnet laver kontrol. En alarm er gået i motorrummet, og maskinmanden eskorteres ned i motorrummet , hvor han undersøger alarmen.

Fire måneders værnepligt er slut

En af de faste traditioner blandt de værnepligtige hos Trænregimentet er, at sige farvel til hinanden i Jomfru Ane Gade.

I dag kunne der derfor spores en vis kamptræthed bland de værnepligtige, mens de gjorde stuerne rene for sidste gang.

Det har været fire måneder, med fysiske og sociale udfordringer, og uanset, hvad motivationen var for at aftjene værnepligt, hos enten 1. Logistikbataljon i Aalborg eller 4 Nationale Støttebataljon i Vordingborg er det ikke de samme mennesker, der er gået ud af hovedvagten i dag, som gik ind af den i august.

Bedste værnepligtige skytte

De sidste to hold har værnepligtige fra Trænregimentet udmærket sig ved først en første og tredje plads til de værnepligtiges gruppekonkurrence, og sidste gang en første og anden plads. Denne gang blev det "kun" til en tredje- og fjerdeplads. Til gengæld blev menig Lundby fra 5. HBU Kompagni kåret til årets bedste værnepligtige skytte under konkurrencen, hvilket han også modtog Trænregimentets anerkendelse for i form af Commanders Coin - chefens mønt.

Traditionen tro blev der uddelt præmier for bedste soldat og bedste kammerat i hver underafdeling.

4. HBU Kompagni:
Bedste soldat: Frederik Vollstedt
Bedste kammerat: Lasse A. Davidsen

5. HBU Kompagni:
Bedste soldat: Frederik E. Mikkelsen
Bedste kammerat: Andreas L. Poulsen

6. Nationale Støtteelement
Bedste soldat: Frederik C.Sørensen
Bedste kammerat: Mathias Nikkelsen

Chefen for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen, overrækker sin mønt til menig Lundby.

Kaptajn Karoline Tjell aftræder de værnepligtige for sidste gang for både dem og hende. Efter afspadsering går kaptajn Tjell på barsel.

De værnepligtige siger pænt farvel til deres befalingsmænd.

T.h.: Bedste soldat fra 6. Nationale Støtteelement, Frederik C. Sørensen

T.v.: Bedste kammerat fra 6. Nationale Støtteelement, Mathias Nikkelsen

Christian fra Nørresundby havde hele livet drømt om at blive soldat, og har nu søgt en stilling i Flyvevåbnet.

Nadia fra Aarhus vil bruge erfaringerne fra værnepligten til at søge ind på politiskolen.

Kevin fra Løkken skal tilbage til arbejdet som tømrer.
-Det har givet et godt kammeratskab, og jeg er blevet endnu bedre til at arbejde sammen med andre.

Sabrine og **Christina** fra Grenå.
-De fysiske udfordringer har været de hårdeste, men desværre har vi haft mange skader undervejs, så der var en del, vi ikke kunne være med til.

Fitness for en god sag

Efter de værnepligtige blev hjemsendt i slutningen af maj, brugte Malene, der er sergent ved 4. HBU kompagni ved Trænregimentet, sin fritid på samle penge ind til veteraner ved at undervise i crossfit for kvinder.

-Jeg havde lyst til at gøre noget for vores veteraner, så jeg startede en facebookside, hvor jeg startede et træningshold for kvinder med helkropstræning, hvor alle kan være med.

To gange om ugen juni var Malene træner for 20 kvinder fra 14 til 65 år, og det endte med at give 14.000 kr, som hun overrakte Veteranhjemmet i Aalborg den 5. september, på flagdagen for Danmarks udsendte. Pengene skal bruges til en tur til Normandiet for veteraner, hvor de bl.a. skal se strandene, hvor alliierede soldater gik i land under D-dag i 1944.

-At træne med kvinder med så forskellig baggrund gav mig både noget menneskeligt, men også noget fysisk, som jeg kunne give videre til andre. Jeg er glad for, at jeg kan gøre en forskel for nogen – det er også derfor jeg er her.

Knæk cancer med René

Op til TV2s Knæk Cancer indsamling afholdt René, der er overkonstabel ved regimentets uddannelsessektion, et spinningarrangement, hvor der blev samlet 106.000 kr ind. 15 af cyklerne lånte han hos regimentet. René har selv været ramt af kræft, og mente, at "det var tid til at betale tilbage".

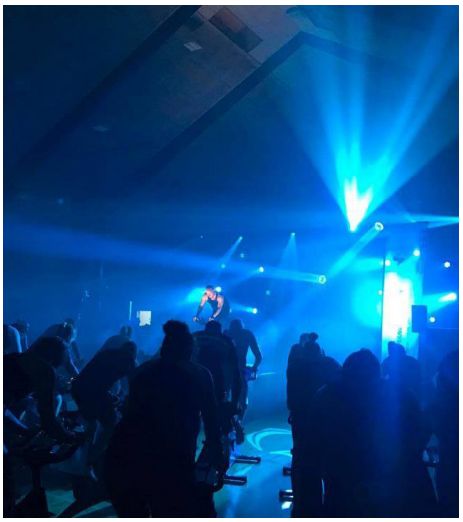

Søgte sponsorpenge hos Aalborg Kaserners Idrætsforening

Da Team Rynkeby Nordjylland samlede penge ind til kræftramte børn ved et stort spinningevent delte René og tre af regimentets sekretærer, Hanne og Betina fra regimentets sekretariat og Majbritt fra køreskolen, en cykel. Deltagergebyret blev sponsoreret af kasernens idrætsforening, og overskuddet gik til arbejdet med kræftramte børn.

- De havde hyret nogle af de bedste instruktører ind fra Danmark og Tyskland, så vi fik en masse gode idéer til, hvordan vi kan gøre vore egen undervisning bedre, samtidig med, at vi viste flaget fra Forsvaret, fortæller Betina.

PERSONEL NYT

Sergent Simon Sander Nielsen og sergent Nicklas Rasmussen.

OKS-1 Jørgen Elgaard

Udnævnelse til major:
Pr. 1. november 2017:
MJ Steen Sekkelund Andersen

Udnævnelse til seniorsergent:
Pr. 1. november 2017.
SSG Henrik Lund

Pr. 16. oktober 2017.
SSG Steffen Skov Louring

Pr. 16. november 2017.
SSG Jens Jørgen Jeppesen

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 6. november 2017
OS Eskild Clausen

Pr. 30. november 2017.
OS Casper Laugaard Bager
OS Birger Nørgaard Jensen
OS Daniel Bach Jensen
OS Kenneth Storm Morgen
OS Michael Hedemark Jørgensen
OS Martin Blauenfeldt
OS Martin Lundbech-Christensen
OS Simon Haugaard Andersen
OS Kent Møller
OS Mathias Holm Johnsen

Udnævnelse til sergent.
Pr. 25. september 2017:
SG Nikolai Pedersen

Pr. 29. september 2017.
SG Simon Sander Nielsen
SG Nicklas Rasmussen

Pr. 7. december 2017.
SG Michal Vilster Pedersen

25 års jubilæum:
Pr. 12. oktober 2017:
MJ Anders Christian Jørgensen

Pr. 26. oktober 2017:
Marinespecialist Tom Jensen

Pr. 1. november 2017:
SSG Martim Moltrup

Pr. 11. november 2017:
OKS-1 Axel Jean Nordstrøm

Major Niels-Åge Fohlmann Madsen, der gik på pension 30. November 2017

PERSONEL NYT

Pr. 1. december 2017:
SSG Dennis Vels Kristensen

40 års jubilæum:
Pr. 1. november 2017:
OS Allan Filt

Pr. 1. december 2017.
CSG Ole Vindbæk
KP Lars Grøndahl Jensen
KP Lars Anders Humle
OKS-1 Tony Wulff Knudsen
OKS-1 Jan Kristensen
OKS-1 Jens Christian Andersen
MSPC Karsten Steen Klingberg

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv:
Pr. 4. oktober 2017:
SSG Steen Breyen Ørum
OKS-1 Svend Aage Pedersen
OKS-1 Jørn Elgaard

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet.
Pr. 30. september 2017:
OL Jørgen Clasen

Pr. 31. oktober 2017:
OL Axel Spandet Lottrup
SSG Kurt Jensen

Pr. 30. november 2017:
MJ Niels-Åge Folmann Madsen

Bedste Soldat – Hold AUG 2017:
MG Frederik Ebeling Mikkelsen
MG Frederik Vollstedt
MG Frederik Curting Sørensen

Bedste kammerat – Hold AUG 2017:
MG Lasse Aagaard Davidsen
MG Andreas Lund Poulsen
MG Mathias Nikkelsen

Bedste gruppefører – Hold AUG 2017:
SG Anne Holm Jessen
SG Mathias Holmgaard

Bedste kammerater fra 1. Logisitkbataljon, menig Lasse A. Davidsen og menig Andreas L. Poulsen

Bedste soldater fra 1. Logistikbataljon, Frederik E. Mikkelsen og Frederik Vollstedet.

Fire af 40 års jubilarerne fanget i et svagt øjeblik, mens de roser DeMars' fortræffeligheder.

Jazzet julekoncert med engelsk inspiration

Prinsens Musikkorps blæste julen ind den 3. december med Adam Rapa og Thisteds Kirkes Drenge - og Mandskor i Musikkens Hus.

Adam Rapa imponerede med klassiske julenumre i jazzede arrangementer, og Thisted Kirkes Drenge- og Mandskor viste, hvorfor de ikke bare er et efterspurgt kor i Danmark, men i hele verden.

Efter koncerten var der reception i restauranten for veteraner og deres pårørende.

Koncerten blev arrangeret i samarbejde mellem Trænregimentet og Aalborg Kommune, og som Prinsens Musikkorps sagde:

-Når det nu er for andet år i træk, kan vi næsten kalde det en juletradition.

Glædelig jul og godt nytår fra Trænregimentet